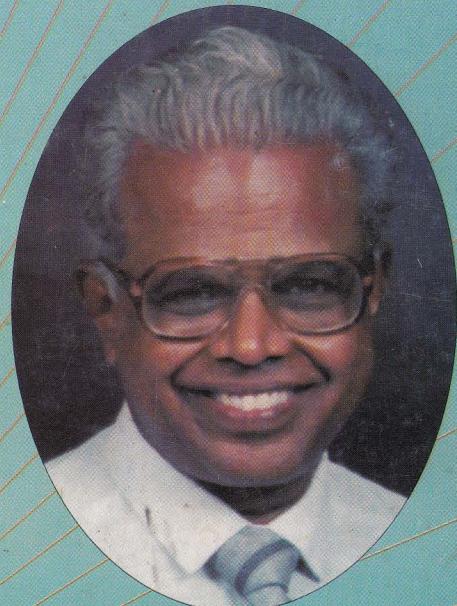

இருண்ட மலைகளின் பின்னால்

ஓளிக்கீற்றாகப் பிரகாசித்த

“சொல்லின் செல்வா”

ஏ. சீவலீங்கம்

க. வெள்ளம்
பிள்ளை 17.05.1932
ஏ. திரு 09.07.1999

“கல்லூரி கல்வி மனமாலை போன்ற நிலைத் தொழில் போன்ற சமீபத்திரிகை அல்லது கிடைக்க விரும்பும் முறையினால் இரண்டாவது பாதை விடுவதே உரிமையாக இருக்கிறது. எனவே நிலைத் தொழில் போன்ற சமீபத்திரிகை அல்லது கிடைக்க விரும்பும் முறையினால் இரண்டாவது பாதை விடுவதே உரிமையாக இருக்கிறது. எனவே நிலைத் தொழில் போன்ற சமீபத்திரிகை அல்லது கிடைக்க விரும்பும் முறையினால் இரண்டாவது பாதை விடுவதே உரிமையாக இருக்கிறது.”

க. வெள்ளம்

மலையகத்தீன் மாண்புயர்

மலைக்காது உழைத்தாய் நீ – இன்று

சீலையாகிப் போய் வீட்டாய்

சீரந்தாழ்த்தீப் பணிகின்றோம்।

கி. சிவலீஸ்கம்

மலர்வு: 17.05.1932

உதிர்வு: 09.07.1999

“இறுதி மூச்சு வனார மலையகம் குறித்தே சிந்தித்து வாழ்ந்த பெருமகன் சிவாவின் மறைவு தீண்ணைய குழலில் நூயாற்றுவதாகும். மலைத்தாயின் மரகது மேளியில் உரிமமாலை குடமுனைந்த புதல்வளின் மறைவு மலையகத்தின் உதயவாளில் காரிஞ்ஞள ஏற்படுத்திவிட்டது. அந்தப் புட்சிப் பெருமகனின் தீவட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதே மலையக சமுதாயத்தின் தீண்ணைய, நாளௌய மிகப்பெரும் பணியாகும்.”

மு. நித்தியானந்தன்.

உள்ளார்ந்த அஞ்சலி

நமுனுக்குல கந்தசேனை மலைச் சாரலில்
தளபதி இர. சிவலிங்கம்

(13 - 06 - 1965)

தமது சுயநலத் தைப் பெரிதாக எண் ணரமல், நரட்டுக்காகவும் சமூக நலவுக்காகவும் தம் வரழ்நாளைல்லாம் உறைத்த, பரட்டுப்பட்ட, பெருந்தகையரளர்களை, அவர்கள் மறைவுக்கு பின்னால் நிறந்தரமாக, குபாகத்தில் நிலையாக வைத்திருப்பதும், நினைவு கூர்வதும் நன்றி மறவாத, நாகரிகமடைந்த மக்களின் நீங்காக கடமையாரும்.

இந்த வகையில் நாம் நன்றிப்பாட்ட வேண்டியவராகவும், குபாகத்தில் வைக்கப் படவேண்டியவராகவும் விளங்கும் ஒரு பேரரினுர் சமீபத்தில், நம் எல் லோது மனதிலும் இடியென அதிர்ச்சியையும், இனையில்லா சேரகத்தையும் ஏற்படுத்தி விட்டு மறைந்த இர. சிவலிங்கம் அவர்களாவர்.

அவரின் திறமைகளையும், சேவை மனப்பான்மையையும், மலையகத்தக்கும் மலையகமக்கனுக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும். என்று அவருக்கு இருந்த இதயத்துடிப்பையும் நன்கறிந்த பண்பாளர்களும், நன்பர்களும், பழைய மரணாவர்களும், மலையக இனைஞர் இயக்க நடவடிக்கைகளில் அவருடன் தீவிரமாக செயற் பட்டவர்களும் அவருக்காக நினைவுஞ்சலி கூட்டம் நடத்தவும், குபாகர்த்த மலர் ஒன்றினை வெளியிடவும் எண்ணினர்கள்.

அந்த புனித எண் ணத் தின் வெளியீடாகவே இந்த குபாகர்த்த மலர் உங்கள் கரங்களில் தவழ்கிறது.

இதன் மூலம் மறைந்த மரணிதரின் சிறப்புகளையும், அவருடைய உயர்ந்த சிந்தனைகளையும் மக்கள் தம் மனதில் மீட்டு, அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தவர்கள் என்று நம்புகிறோம்.

எச். எச். வீத்திரம்பிள்ளை
மலர் ஆசிரியர்
தெ. தங்காஜ்
இருமலீஸ்க்கம்
வெளியிட்டுக் குழுவினர்

சிந்தையில் வாழும் சிந்தனை

காலையில் பகுவதென்கூட கீர்த்தி
 காலை விழுக்காக கற்றார் , மீதான கூட அதே
 போலைகிடைவதே ஏன் என்கூடக்கும்படியாக
 காலை வைக்கறைப் பொழுதென
 வந்ததும் நீ
 வாழ்விளீல் கருகை பாகு , காலைக்கு சீர்
 கூடிய போது மூன்றி விழுக்கூடிக்கூடு
 விழிவன விழிவனக்கூடு கூடிருக்கவேண்டும் , வாழும்
 காலைப்
 பொழுதென வந்து
 வால்ந்ததும் நீ சீர்விளை கூடி
 விழுக்காலை விழுக்காலைப்பாகு வேண்டும்
 தாயின் மன்னிலும் காலைப்பாகு வேண்டும்
 தவித்து வாழ்வைத் தீடுவதே சீர்விளை
 கூடிய போதும்
 திரை கடல் ஓரியோர் கூடிய வேண்டும்
 திக்குத் திசைகளை
 நாடியும்
 தேசியம் தேழு காலைக்கு சீர்விளை
 சீருமிழுந்து வேண்டும்
 சீறுப்புமிழுந்து வேண்டும்
 'கழிவன' பலரால் பாதியான கூடி வேண்டும்
 கணித்த வேளை விழுக்காலைக்கு வேண்டும்
 புதும் புனைனைப் பாய்ந்து
 வழியினைத் தேழு
 வளருடை நிலத்தில் விழுக்காலைக்கு வேண்டும்
 காளம் பதித்திடவே விழுக்காலைக்கு வேண்டும்
 கால்களை ஊன்றி விழுக்காலைக்கு வேண்டும்
 நிலைப் பெறங் செய்தவன் என கூடுவதே
 நீயன்றி ... வேறு விழுக்காலைக்கு வேண்டும்
 நிலைத்தவன் உன்டோ?
 வெந்துயர் கண்டவர் கூடி மிக பிழையும்
 வெறுகை வானில் விழுக்காலைக்கு வேண்டும்
 வெள்ளியாய் முகளத்து விழுக்காலைக்கு வேண்டும்
 விதியினைச் சுதாராம் விழுக்காலைக்கு வேண்டும்
 சுகமத்தாய் ... !
 பலதும் பண்ணும் விழுக்காலைக்கு வேண்டும்
 பலமிருந்தாலும் இந்தப் பாருக்குமைக்கு
 பட்டம் பெறினும்
 மதையவரின் வெறன் மகலைகளைத் தகர்த்து
 வளம் பல கொட்டி
 வாழ்வளித்தாலும்
 என்னும் எழுத்தும்

குடும்பம் – ஸு. சீவுஸ்ரீகுமார்.

இல்லாதிருப்பின்
 இங்கே எமக்கு
 இருந்திடல் கருகை!
 என்றென உரைத்தாய்....!
 எம்கை
 எழுந்திடச்
 செய்தாய் !
 எம்கை
 உணர்ந்திடச்
 செய்தாய் !
 எம்கை
 நிமிர்த்திடச்
 செய்தாய் !
 எம்கை
 வாழ்ந்திடச்
 செய்தாய் !

வல்லவனே
 எங்கள்
 வம்சமிங்கு
 வாழும்
 வரையிலும்
 நீயும் வாழ்வாய் !

உந்தன்
 வழித்துக்கையோடு
 வந்தவர் பயணம்
 விழிப்படையாமல்
 வீழ்ந்து விடாது !
 நிந்தன்
 நிமிர்த நடையும்
 நேர் கொள்
 பார்கவயும்
 வீரிசுச் சீரிப்பும்
 விவேகம் பொலியும்
 எங்கள்
 சிந்தையிலிருந்து
 சிதறிவிடாது ! மேலை குத்துவு
 வால்வெந்து கூடி போக
 சீர்கை நிறைந்த
 சிவலிங்கம் நீயே
 நித்தமும்
 எங்கள்
 சிந்தையில்
 வாழும்
 சிந்தனை என்போம் !

'ஸිරිමාවෝ රුඩ් මධ්‍යමෙහිල් සිංහ'

ශ්‍රී ලංකා අග්‍රාධිකතා

භ්‍රේඛකයින් පිරුතම මන්තිරී

Prime Minister of Sri Lanka

I was grieved to learn of the death of Mr. R Sivalingam, who had served this country as a teacher and a principal and later as an educational administrator. He was committed to improving the educational standards of the plantation Tamil youth as a means of achieving the upliftment of this community. He also made an untiring effort to integrate the progressive Tamil youth into the mainstream of national politics.

As an educational administrator, he gave his whole-hearted cooperation in implementing the policy of taking over estate schools; and he continued his good work until he left the island.

I wish to convey my heartfelt sympathies to his wife and children.

Sirimavo Bandaranaike

**Sirimavo R.D. Bandaranaike
Prime Minister**

අුච්චිරියරාකවුම්, අතිපරාකවුම් කල්ඩී අතිකාරියාකවුම් ඩිලංක්කයිල් පණියාර්ථ්‍රිය තිරු. ඩි. සිවලිංකම් අවස්කාල කාලමාණතෙ අරින්තු නාණ පෙරිතුම් කවලේ අභ්‍යන්තෙන්. මලළයක සම්තායම් මෙම්පාටු කාණ්පත්තකාක අශ්‍සමුකත්තින් පිළිගුරුකාලතා කල්ඩී තරත්තෙ එයාර්ථාවත්තුවත්තු අවබ් අරුම්පාටුප්තාර්. මුද්‍රපොක්කාන තමිශ් පිළිගුරුකාලතා තේරීය ඇර්චියලින් පිරුතාන නීරොට්තත්තුකාලීන ආර්ක්ක අවබ් තෘරාතු මුයන්නාර්.

කල්ඩී අතිකාරී එන්ඩ බකකයිල් තොට්ටුප් පාට්සාලෙකාල අර්සාන්කම් පොතුපෙළුම් නෙකාල්කායය අමුල ජෙය්වතිල් අවබ් මණ්ප්‍රූවාන ඉත්තාමුහුප්පේ බුද්‍යකිනාර්; තම්මුකම් රැස්වුම් බණුයිල් අවබ් මින්ත නුර්පණීයා තොට්ටුතාර්.

අන්නාරින් තුණෙවියාරුකුම්, පිළිගාලුකාලුකුම් ගෙනතු ඇමුන්ත අනුතාපන්කාල තෙරීවිත්තාක නෙකාල්කින්පොන්.

සුංඛලාධිකාරී ඩි. එම්. පර්තාරනායක්,

පිරුතමර්

உனக்கேது சாவய்யா?

மலையகத்தின் தலைமகன் நீ
 மலை முகடாம் உயர்ந்தவன் நீ
 ஏற்ற மூற வேண்டும்
 எம்மக்கள் என்றுரைத்து
 சீற்றுமூறு வேங்கையியன
 சிலரித்தெழுந்தாய் ... களம் புகுந்தாய் ...
 எத்தனை வேதனைகள் ...
 எத்தனை சோதனைகள் !
 உனை அழிக்கப் பழப்பட்டக்
 கயவர்கள் தான் எத்தனை யேற்
 நீ தொடர்ந்த பாதையெல்லாம்
 மிஞ்சியது வேதனைகள்
 அத்தனையும் தூளாக்கி
 தூசாக்கிக் கரைத்துவிட்டு
 வித்தகன் நீ விரைந்து வந்தாய்
 உன் உயிரிருந்த தீசை நோக்கி
 என் மக்கள் மலைமக்கள்
 நான் வாழ்வேன் அவருடன் தான்
 என்றுல்லோ ஆர்ப்பயித்தாய் ...
 ஆனால் சிவா
 உன் உள்ளத்தில் கனவாக்கி
 வளர்த்து விட்ட என்னமைத
 நனவாக்கிப் பார்ப்பதற்கோ
 காலன் அவன் விடவில்லை
 விண்ணேநாகு விண்ணாக ...
 முகிலோகு முகிலாக ...
 காற்றோகு காற்றாக ...
 கலந்து விட்டாய் மறைந்து விட்டாய் !
 எனினும்
 என்றும் எம்
 உயிரோகு உறைந்திருப்பாய் !
 உணர்வுகளில் நிறைந்திருப்பாய் !
 உள்ளத்தின் ஆழத்தில் நாடுக்கும்படியும் நாடுள் கலைபாலு
 நிலையாக வாழ்ந்திருப்பாய் !
 கலங்கி வரும் கண்ணீரும்
 உயிர்த்துவரும் சுறுஞ்சுக்கும்
 உணர்த்துவது உன் பெயர்தான்
 உனக்கேது சாவய்யா?

- மலர் வெளியீட்டுக் குழுவினர் - தென்திடம் பெருமீட்டர்

மலையக தலைவர்களின் பார்வையில் 'சிவா'....

மலையக மக்கள் கல்வித்துறையில் பின் தங்கியிருந்த காலகட்டத்தில் மலையக மக்களின் கல்வி விருத்திக்காக அரும்பணியற்றியவர் இரு. சிவலிங்கம் அவரின் மறைவு ஈடுசெய்ய முடியாதது.

அமைச்சர் எஸ். எதாக்ட்மான்
தினக்குரல்.

மலையக அரசியல் சிந்தனையில் புதுவேகம் பிறப்பதற்கு அடித்தளமிட்டவர் இரு. சிவலிங்கம் சமூக சிந்தனையையும், இன உணர்வுவையும் மலையக இளைஞர்களின் இரத்தத்தில் அவர் பாய்ச்சினார்.

சிறந்த அமைச்சர் ஸ. சந்திரசெக்ரன்
தினக்குரல்.

தூர நோக்கும் சமூக சிந்தனையும் கொண்ட சிவாவின் மறைவு மலையக சமூகத்திற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத மாபெரும் பேரிழப்பாகும்.

ஆர். ஜோதராஜன் பா. ஏ.
தினக்குரல்.

மலையகத்தில் இன்று ஏற்பட்டுள்ள அரசியல், கலை, கலாசார மேம்பாட்டுக்கும் விழிப்புணர்ச்சிக்கும் சமூக எழுச்சிக்கும் பங்களிப்பு நல்கி வந்த இரு. சிவலிங்கத்தின் மறைவு அதிர்ச்சியும் வேதனையும் தருகிறது.

அம். எஸ். செல்லஞ்சாமி
இலங்கை தேசிய தொழிலாளர் தாங்கிரள்
வீரகேசரி

கல்வித்துறையிலும் சமூகத்துறையிலும், தொழிற்சங்க, அரசியல் துறைகளிலும் நீண்ட காலம் சேவையாற்றி வந்த இரு. சிவலிங்கத்தின் மறைவு ஈடுசெய்ய முடியாதது.

ஓ. எ. இராமையா
செங்கொடி சங்கம்
வீரகேசரி

மலையக மக்களின் அரசியல் சமூக மேம்பாட்டை உருவாக்குவதற்கு கல்விதான் ஊடகம் என்ற கொள்கையை நிலை நாட்டி அதில் வெற்றியும் கண்டவர் இரு. சிவலிங்கம்.

ஷ. சீவலீங்கம்
மத்திய மாகாணசபை உறுப்பினர்
தினக்குரல்

மலையக சமூகத்தின் மீது அவர் கொண்டிருந்த பற்றும் அச்சமூகத்திற்கு அவர் ஆற்றிய பணியும் அளவிடமுடியாதவை.

மனோ கலைகள்
ஐஞாயக தொழிலாளர் தாங்கிரள்
வீரகேசரி

மலையக விழிப்புணர்வுக்கு வித்திட்டவர் இர. சிவலிங்கம்

எம். ஜி. வென்சஸ்லோஸ்

முகாமைத்துவ நிர்வாகப் பணிப்பாளர்
ஏக்ஸ்பிளிஸ் நியூஸ் பேப்ர்ஸ் - கொழும்பு

'சிவா' என்று அனைவராலும் அன்டுன் அழைக்கப்பட்ட இர. சிவலிங்கம் மறைந்துவிட்டார். சமூகம் எனக்கு என்ன செய்தது என்பதைவிட சமூகத்துக்குத் நான் என்ன செய்தேன் என்று சிந்தித்து செயலாற்றியவர் என்ற வகையில் அவரது மறைவு மலையகத்திற்கு ஒரு பேரிழப்பாகும்.

மலையகத்தில் இளைஞர்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி ஒரு புதிய மாற்றத்திற்கு வித்திட்டவராக, கல்விமாணாக, மலையகம் பற்றி தூர் நோக்குடன் சிந்தித்து செயலாற்றியவராக அமர்க் கொடுக்கினார். இர. சிவலிங்கம் விளங்கினார்.

இந்தியாவில் தனது கல்வியை முடித்துக்கொண்டு இலங்கை திரும்பிய இர. சிவலிங்கம் மேற்கூறிய அவரது பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு ரீகேசரி களம் அமைத்துக்கொடுத்தது என்பதை இவ்வேளையில் நினைவுக்குரதல் பொருத்தமாக அமையும். உண்மையில் 1960 ஆம் ஆண்டுகளையுடைத்து மலையகத்தில் எழுந்த எழுச்சிக்கும், விழிப்புணர்ச்சிக்கும் 'கேசரி' பக்கப்பலமாக இருந்து செயற்பட்டது.

1983 இனக்கலவரத்தையுடைத்து தமிழகம் திரும்பிய அமர்க் கொடுக்கினார். இர. சிவலிங்கம் அங்கும் தாயகம் திரும்பியோர் மத்தியில் பணியாற்றத் தொடங்கினார்.

'நம்மவர்களுக்காகப் பணியாற்ற எம்மை இயற்கை படைத்தது எனக்கூறிக் கொண்டு அவர் இப்பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்தி "எதிரொலி" (ECHOES) என்ற அமைப்பின் மூலம் தாயகம் திரும்பிய மக்களின் கலாசாரம், சுகாதாரம், வீடுமைப்பு, கருத்தரங்கு, சேமிப்பு ஆகிய விடயங்களைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயலாற்றினார். இந்த அமைப்பின் மூலம் ஒரு குறுகிய காலத்தில் அதாவது 1994 ஆம் ஆண்டுவரை தாயகம் திரும்பிய மக்களிலிருந்து 175 பட்டதாரிகள் உருவாகவும், அவர்களுக்கென 2700 வீடுகள் அமையவும் காரணமாக அமைந்துள்ளார்கள் என்ற செய்தி எம்மை வியக்கவைக்கின்றது.

அமர்க் கொடுக்கினார் 'எதிரொலி' அமைப்பை மாத்திரமல்ல ஜலண்ட அறக்கட்டளை, மலையக மக்கள் மறுவாழ்வு மன்றம், தாயகம் திரும்பியோர் தேசிய பேரவை, புலம் பெயர்ந்தோர் சங்கம், கோவை நீலகிரி ஜனநாயக தொழிலாளர் சங்கம், நலிந்தோர் நல மையம், நீலகிரி மனித உரிமை அமைப்பு ஆகிய அமைப்புகளையும் நிறுவி அந்த அமைப்புகளின் மூலமும் தனது பணியினை விரிவுபடுத்தி செயற்பட்டார்.

தாயகம் திரும்பியோரின் அவலங்களை, அம்மக்களுக்கெதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட அக்கிரமங்களை உலகுக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதற்கென தமிழில் 'மக்கள் மன்றம்' என்ற இதழையும் ஆங்கிலத்தில் THE EXODUS என்ற ஆங்கில இதழையும் தொடங்கி நடத்தினார்.

நீலகிரி மாவட்டத் தலைவர் கொத்தடிமைகளாகவும் அரை அடிமைகளாகவும், இழிசனர்களாகவும் நடத்தப்பட்ட இம்மக்களின் உரிமைகளுக்கென தன்னை அப்பணித்து செயலாற்றிய போது நீலகிரி மாவட்டத் தலைவர்களை நிலவுடைமையாளர்களுக்கும், அதிகார வர்க்கத்தினருக்கும் சிம்மசொப்பனமாக தீகழ்ந்தார். இதனால் அவர் இரண்டு முறை சிறையில் வதைபட நேர்ந்தது

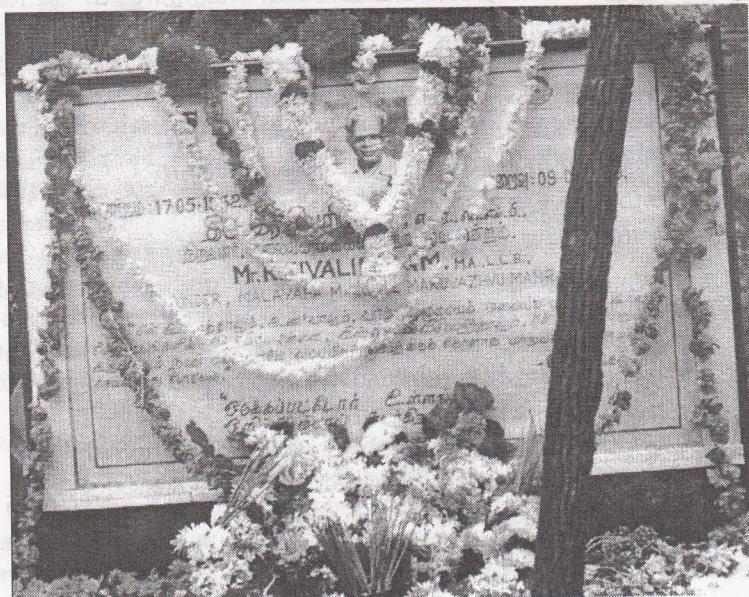
1991ஆம் ஆண்டு 21 நாட்கள் கோவை சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். 1993 இல் செங்கல்பட்டு சிறப்பு முகாமில் 120 நாட்கள் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டு கடும் சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்.

இந்த சிறைவாழ்க்கையும் / சித்திரவதையும் அவரது மனதறுதியில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லையாயினும் உடல் ரீதியில் பெருந்தாக்கத்திற்கு உள்ளாகி நோயில் விழ காரணமாகிவிட்டது.

இத்தகைய சுயநல்ப் போக்கற்ற தலைமைத்துவமே மலையகத்திற்குத் தேவை என்ற எதிர்பார்ப்பு நிலவிய வேளையிலேயே இரு. சிவலிங்கம் மீண்டும் இலங்கை வந்து மலையகத்தில் இருந்தே தனது சேவையினை ஆற்ற விழைந்தார். அதற்குள் காலன் அவரைக் கவர்ந்துவிட்டான்.

இரு. சிவலிங்கத்தை இழந்து துயரில் ஆழந்திருக்கும் அவரது குடும்பத்தாருக்கு எமது ஆழந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

**கோத்தகிரி சாரவில்
சிவாவின் நினைவுத்தாபி**

“என் உள்ளத்தாலும் உணர்வாலும் வாழ்வு முழுமையும்
மலையக மக்களின் உரிமைப் போராட்டங்களில்
ஒன்றிவீட்ட என்னை, வீண்வெளியில் வீசெயெறிந்தாலும்
என் உணர்வுகளும் உறவுகளும் நமது மக்களையே வட்டமிரும்
செயற்கைக் கோளாக மாறுவேனே அல்லாமல்
செயலிழுந்து போகேன்”. இரு. சிவலிங்கம்

இரா. சிவலிங்கம் நினைத்தகை முடிப்போம்!

-துமிழூவியன்-

சீர்த்த முகத்தோடு செயலாற்றத் துழுத்திட்ட
 சிவலிங்கம் மறைந்து விட்டார்! - அவர்
 உரைத்த வழிகளை மலையகம் உணராமுன்
 உறக்கத்தில் ஆழந்து விட்டார்!
 அறுபதுகளில் இளைஞரிடை அன்னவன் ஆரம்பித்த
 அறிவியக்கப் பணியின் பயனாய் - புதிய
 திருப்பங்கள் மலையகத்தில் திசை எட்டும் பறவிட
 தெளிவினை இளையோர் பெற்றார்!

- *

தோட்டத்தார் வாரிசுகள் பட்டங்கள் பெற்றாலும்
 தொழிலோடு ஒதுங்கி நிற்க; - இவரோ
 நாட்டினர் அறிந்தீடு “நான் தொழிலாளி மக” னன
 நாடெங்கும் மூழங்கி வந்தார்!
 மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கத்தை
 மலையக நகரமெங்கும் - இளைஞர்
 சீலையமைத்து செயலாற்ற சிவலிங்கம் செய்திட்ட
 கிளர்ச்சியே அவன் சீர்த்தியாகும்!

- *

“உயிருக்குத் தமிழ்! உறவீற்கு சீங்களும்!
 உலகிற்கு ஆங்கில!” மென்றே - அறிவு
 நயமோடு வழிசொன்ன நாவலன் ஆற்றலை
 நாடெங்கும் புகழுந்து நின்றார்!
 தோட்டத்தார் வீடிவீற்குக் கற்றோர்கள் ஒன்றாக
 தொண்டாற்ற வேண்டு மென்றே - அன்று
 சூட்டங்கள் சூட்டியே சூவிய மழுத்திட்ட
 குன்றவன் நம் சிவலிங்கமே!

- *

கண்டி மாநகரீலே அசோகா இல்லத்தில்
 கருத்தரங்கு மாநாடு நடத்தி - தோட்டத்தார்
 பண்டு உழைத்தகை; பரம்பரை வரலாற்றை
 பறைசாற்றி உரிமை கேட்ட
 நண்பன் சிவலிங்கத்தீன் நல்லறிவு ஆற்றலை
 நான் கண்டு வீயந்தேனன்று! - அந்த
 அன்பன் நிறைவேற்ற நீனைத்திங்கே வந்தகை
 ஆர்வமாய் செய்து முடிப்போம்!

மக்கள் உள்ளங்களில் வாழ்வார்.

ஏ. சீவகருந்தான்

முன்னாள் தினகரன் ஆசிரியர்

எமது மலையகம் தந்த மாமனிதனொருவரை இழந்து தமிழ் இனம் துயரக் கடலில் மழுகியுள்ளது. பெரியார் இர. சிவலிங்கம் அவர்களை நினைத்து தமிழ் மக்கள் கண்ணீர் வடிக்கின்றார்கள். நம்பிக்கை நட்சத்திரம் திட்ரென மறைந்து விட்டமை எமது தமிழ் உலகுக்குப் பேரிழுப்பாகும்.

அறிஞர் சிவலிங்கம் அவர்கள் எனது நெஞ்சத்துடன் நெருங்கியவர். சட்டம் பயிலத் தொடங்கிய பின்னர் தான் அவரை, நான் நன்கு அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாயிருந்தது. பள்ளி ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் ஆரம்பித்த நட்பு சட்டத்துறைக்கு இவர் நுழைந்த பின்னரே வளர்ச்சி கண்டது.

இக்காலத்தில் தான் உண்மையான சிவலிங்கம் மாஸ்டரைக் கண்டேன்.

ஆம்! இவர் ஓர் உத்தம புருஷர். தன்மக்களின் நிலையை கண்டு அறிந்து புரிந்து அவர்களது வாழ்க்கை வளம் பெறச் செய்ய வேண்டும் என்று மனதார விரும்பியவர். இதனாற்றான் ஆசிரியர் தொழிலை நாடினார். மலையகத்திலிருந்த பலம் வாய்ந்த சக்திகளுடன் மோதக் கூட இவர் தயங்கியதில்லை. இது இவரது தனிச்சிறப்பு என்னாம். சிவலிங்கம் மாஸ்டர் நினைத்திருந்தால் தன் வளத்தினைப் பெருக்குவதற்காக எத்தனையோவற்றையெல்லாம் செய்திருக்கலாம். தன் செல்வத்தைப் பெருக்கியிருக்கலாம். குடும்பத்தின் நிலைமையை மாற்றியமைத்திருக்கலாம். மலைநாட்டுத் தலைவர்கள் பலர் இவரை தம் பக்கம் இழுத்தெடுக்க முயன்றார்கள். ஆனால் சிவலிங்கம் மாஸ்டர் தான் கொண்டிருந்த கருத்தை மாற்ற விரும்பவில்லை. தனிநபர் சுதந்திரம் முக்கியமானது. அடிவகுடுதல் புத்தி ஜீவிகளுக்கு ஏற்ற மார்க்கமில்லை என்று திட்மாக நம்பினார். இவரது செயல்கள் அனைத்திலும் இவ்வனுரை பிரதிபலித்தது.

இச்சிந்தனையின் விளைவாகவே மலையகத்தில் ஒரு புதிய புரட்சித் தலைமுறை தோன்றிற்று. புதிய சிந்தனைப்போக்கு, புதிய எண்ணக்கருத்துக்கள் கொண்ட ஒரு சிறந்த சமுதாயம் தோன்றிற்று. மலையக இளைஞர்கள் புதிய பாதையை நாடத்தொடங்கினார். பழையச்சமுகத்தை வெறுப்புடன் நோக்கத் தொடங்கினார். புதிய அபிவாசங்கள் தோன்றின. இதுவரை தாம் எமது இனத்துக்கு என்ன செய்தோம் என்று தம்மைத்தானே கேட்கத் தொடங்கினார்.

இதன் விளைவு மலையகத்தில் ஒரு மறுமலர்ச்சி உதமாயிற்று. இப்புதிய யுகத்தை தோற்றுவித்தவர் சிவலிங்கம், இதனை இம்மக்கள் மறுப்பார்களா?

வழக்கறிஞராக சிவலிங்கம் தொழில் புரிந்த வேளையிலும் தன் இலட்சியத்தை மறுக்கவில்லை. தொழிலாளியின் நலனுக்காக தன் அறிவை பயன்படுத்தினார். பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமே இருக்கவில்லை. நீதி நியாய கொள்கைகளுக்காக நீதிமன்றத்திலும் போராடினார். தனிப்பட்டமுறையில் பாதிப்பு ஏற்பட்டதை இவர் பொருட்படுத்தவில்லை. இவ்வுயரிய கொள்கையினால் தான் சிவலிங்கம் மக்கள் உள்ளங்களில் வாழ்கின்றார். என்றும் வாழ்வார். இவர் வழிவந்த சில்லை கோடிகள் இவரது இலட்சியம் தொடர உழைப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மலையக்க் கல்வியுகத்

தளபதி இரா. சிவலிங்கம்!

அ. சீவனேஶ்ர் எஸ்வன்

பிரதம ஆசிரியர் - தினக்குரல்

இப்பொழுது இலங்கையில் உருவாகியுள்ள “சமூக நகர்வுகளின்” மத்தியில் கல்வி வாய்ப்புகளும், இளைய தலைமுறையினரின் “ஆனுமை விருத்திகளும்” சகல கோணங்களிலும் உருக்குலைந்து போயுள்ளன.

கல்வி வளர்ச்சிக்கான அடித்தளங்கள் இப்பொழுது இனமுரண்பாடுகளாலும், இன ஒடுக்கல்களாலும், “தேசியக்கல்வி அபிவிருத்தி” என்று பேசமுடியாத நிலைவரங்களைத் தான் உருவாக்கியுள்ளன.

இலங்கையின் கடந்த ஐம்பது வருடாலத்துக் கல்வி வரலாற்றில் ஏற்பட்ட “பாரிய மாற்றங்கள்”, தேசிய இனமுரண்பாடுகள், பிரச்சினைகள் என்ற வகையிலான பல்வேறு இடற்றல்களால் குடிமுழுகிக் கொண்டிருக்கின்றது.

தேசிய அரசியற் கலாசாரத்தின் மத்தியில் கல்வி வளர்ச்சி, சமச்சீராக வளர முடியாத அவலமே உருவாகியுள்ளது. இனவாத முனைப்புகளுடனான போக்குகளால் இப்பொழுது பிரதேச மட்டங்களுக்கு யாவும் தள்ளப்பட்டுள்ளன!

உயர்கல்வி, தொழில்நுட்பக் கல்வி, வளர்ந்தோர் கல்வி, முறைசாராக்கல்வி, இடைநிலைக் கல்வி என்ற முனைப்புகள் இப்பொழுது கல்வியமைப்புச் சீர்திருத்தங்களின் மத்தியில் எழுந்தள்ளன.

இவையெல்லாம் இன்று எழுச்சி பெற்றுள்ள “அரசியற் கீற்றுகளின்” மத்தியில் சீரமிந்து போகக்கூடாது. அரசியல் அலட்டல்களின் பின்னணியில் தேசியக் கல்வியே முச்சிழந்து போகக்கூடாது.

அரசாங்கம் தேசிய இனப்பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு வடக்கிழக்குப் பிரதேசத்துச் சிறுபான்மையின் மக்களின் கல்வி எழுச்சிக்கு வேட்டு வைத்துள்ளமை அநாகரிகமான அரசியலாக மாறியுள்ளது.

காலாகாலமாக மலையக மக்களின் கல்வியையும் மாறி மாறி ஆண்ட அரசாங்கங்கள் “எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாகவே” கருதி வந்தன. மலையக அரசியலில் முச்சவிட முன்வந்து பெருமுச்சக்களுடன் சீவிக்கும் தொழிற்சங்கங்கள் மலையகத்து இளந்தலைமுறையினரின் கல்வி எழுச்சி பற்றி அவ்வப்பொழுது வெறும் “மேல்பூச்சான செயற்பாடுகளுடன்” காலம் கடத்தின.

குறிப்பாக மலையக மக்களின் கல்வி வளர்ச்சி, இளைய தலைமுறையினரின் எதிர்பார்ப்புகள் உரிய அரசியல் கவனங்களைப் பெறாத நிலைமையிலே தனிமனித ஆர்வமும், கல்வியாளர்களின் அயராத முயற்சிகளும் பெரும்பங்கு வகித்து வந்தன.

மலையகத் தொழிற்சங்க முயற்சிகள், அரசியல் ஸ்பெக்களின் மத்தியில் “தூண்டில் போடும்” நட்டாழுடித்தன அரசியலில் காலத்தைக் கடத்தின.

அரசியல் பேசியபடி, தொழிற்சங்கக் குட்டி முந்தல்களின் மத்தியில் நாட்டாண்மை காட்டி வந்த சூழலில் தனி மனிதர்களும் அமைப்புகளும் நிறுவனங்களாகச் செயற்பட்டன.

மலையகத்தின் கல்வியியல் வளர்ச்சியோடு இரண்டறக் கலந்து தனது இறுதி முச்சவரை

புதிய மலையகத் தலைமுறையை உருவாக்க உழைத்து வந்த இர. சிவலிங்கம் புதிய கல்வி அஸையையே எழுச்சி பெற வைத்தார்.

மலையகக் கல்வி மரபில் குறிப்பாக இர. சிவலிங்கமும், செந்துராணும் உருவாக்கிய இளைய சமுதாயம், இன்று தாழ்வற்ற வறுமை மின்சிவிடுதலை தவறிக் கெட்ட மக்களுக்கு வழிகாட்டும் விடிவெள்ளிகளாக மாறியுள்ளமை இலோசாக மறக்கப்படமுடியாதது.

மலையகத்தில் ஒரு கல்விக் கோட்டையை அமரர் இர. சிவலிங்கம் இடையறாத உழைப்புகளின் மத்தியில் உருவாக்கினார். மலையகக் கல்வியை வழிப்படுத்திய “மீகாமனாக” மாறித் தனது வாழ்வின் அத்தனை உழைப்புகளையும் இளைய தலைமுறையினரின் எழுச்சிக்காக அர்ப்பணித்தவர் அமரர். இர. சிவலிங்கம்.

இந்திய வம்சாவளி மக்கள் நாடற்றவர் என்ற இக்கட்டுகளின் மத்தியில் சிக்கியிருந்த காலங்களில் எல்லாம் எதிர்கால எழுச்சிக்கு வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்காகத் திகழ்ந்த ஒரு “மாமனிதனை” இன்று மலையகம் இழந்து போய்ளது. இர. சிவலிங்கம் மலையக கல்வியிழக்கின் தளபதியாகவே செயற்பட்டார்.

அரசியல், சமூக, சமுதாய எழுச்சிகளுக்கு எல்லாம் உந்து சக்தியாகத் தொழிற்சங்கத் தலைமைகளுக்கு அப்பால் வெளிப்பட்ட “அறிவு ஜீவியாக” செயற்பட்ட இர. சிவலிங்கம் தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியான்னாக” தன்னை அர்ப்பணித்தமை இப்பொழுது புதிய கல்வி, கலாசார, சமூக தலைமைகளையே வெளிப்படுத்தியுள்ளது. ஆசிரியாகவும், அதிபராகவும், அங்பணிப்பு நிரம்பிய சமூக தொண்டனாகவும், இளைய தலைமுறையினரின் ஆக்கப்பணிகளுக்கு உந்து சக்தியாகவும் விளங்கிய கர்ம வீரர்தான் இர. சிவலிங்கம்.

இலக்கியம், நாடகம், கலைகள் என்ற வரிசையில் எல்லா ஆக்க இலக்கியத்துறைகளிலும், மலையக இளைஞர்களைப் புடமிட்டு வளர்வைத்துத் துலங்கச் செய்த பெருமகனை இப்பொழுது மலையக சமுதாயம் விடிவெள்ளியாகக் கருதி அவர் தம் பணிகளை நினைவுகர முற்படுகின்றது.

அடுத்த நாற்றாண்டை நோக்கிய எழுச்சிகளின் மத்தியில் சிறுபான்மையினர் தளர்ந்தைபோடும் நிலைமையை இனம்பூச்சல்கள் உருவாகியுள்ளன. அத்தனை இழப்புக்களின் மத்தியிலும், சென்ற காலத்து நினைவுகளை இரைமீட்டுப் பார்ப்பதன் மூலம் புதிய தலைமுறை விழுதுகளை வேறுன்ற வைக்கவேண்டும்.

தோட்டக்காட்டுப் பாடசாலை என்ற “பட்டியடைப்புகளின்” பிடிகளில் இருந்து மலையகத்தின் இளைய தலைமுறையினரைப் புதிய உயிர்ச்சத்துக்களாக எழவைத்து பாடசாலைகளினுடோக பல்கலைக் கழகம் வரை செல்லும் பாதைகளை திறந்த மனித நேயணியிய இர. சிவலிங்கத்தை தேசிய கல்விப் பாரம்பரியத்தின் உயிர்ச்சத்துக்களில் ஒருவராகக் கணிப்பது அவசியமானது.

மலையகத்தில் பாகுபாடற்ற வகையில், இனவேறுபாடுகளை எழவிடாத கல்விமரபு எதிர்காலத்தில் மேலும் செழுமை பெறுவதற்குக் கடந்த காலச் செல்நெறிகளைக் கூர்மையாக அவதானிக்க வேண்டும்.

இர. சிவலிங்கம், அரசியல், சமூக, கலாசார, பொருளாதார பாரம்பரியங்களையும் மலையகத் தலைமுறையின் எதிர்கால எழுச்சியையும் பற்றிக் கணவு கண்டு. நினைவுகளையெல்லாம் சாதனைகளாக வெளிப்படுத்தியமை புதிய அத்தியாயத்தையே தோற்றுவித்துள்ளது.

அமரர் இர. சிவலிங்கம் மலையகத்தில் ஊன்றிய கல்விப் பாரம்பரியம் செழுமை பெற அவரின் மாணவர் பரம்பரை அயராது பணி செய்யவேண்டும்.

நான் கண்ட இரு. சிவலிங்கம்

எம். வாசுதேவன்

மேலதிக பணிப்பாளர் நாயகம்
தேசிய திட்டமிடல் தினைக்களம்
நிதி, திட்டமிடல் அமைச்ச.

1958 ஆம் ஆண்டில் திரு. சிவலிங்கம் அவர்கள் ஹட்டன் ஹைலன்டஸ் கல்லூரியில் ஆசிரியராக பணிபுரிய ஆரம்பித்தபொழுது அக்கல்லூரியில் ஏழாம் வகுப்பில் கல்விபயின்று கொண்டிருந்த எனக்கும் அவருக்குமான தொடர்பு ஆரம்பித்தது. அன்றிலிருந்து 1998ஆம் ஆண்டில் அவர் நோய்வாய்ப்பட்டு இந்தியா சென்றதுவரை, ஏற்குறைய நாற்பதாண்டு காலம் அவருடனான எனது நெருக்கமான தொடர்பு நிடித்தது. இக்காலப் பகுதியில் ஒரு நல்லாசிரியனாய், அதிபராய், கல்வி அதிகாரியாய், நிர்வாக ஆலோசகராய், சட்டத்தரணியாய், அரசியல்வாதியாய், எழுத்தாளராய், பேச்சாளராய் பல உருவங்களில் நான் அவரை தரிசித்திருக்கிறேன். இத்தறைகள் அனைத்திலும் இவர் தனது முத்திரையைப் பதித்திருந்தாலும், இவரது புத்திஜீவித பண்பே என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. ஒரு புத்தி ஜீவி என்பவன் நீதிக்கும், நேர்மைக்கும் போராடுபவன், அநீதிக்கும், கொடுமைக்கும் எதிராகக் குரல் கொடுப்பவன். அந்த வகையிலே திரு. சிவாவின் வாழ்க்கை முழுதும் அர்த்தம் உடையதாகவே அமைந்திருந்தது.

1958 தொடக்கம் 1963 வரை ஹைலன்ஸில் ஏழாம் வகுப்பிலிருந்து பல்கலைக்கழக புதுமுக வகுப்புவரை அவரிடம் கல்வி பயிலும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அவர் எனக்கு குடியியல், வரலாறு, அரசாங்கம் முதலிய பாடங்களைப் போதித்தார். 1965 ஆம் ஆண்டு இக்கல்லூரியில் இருந்து முதன்முறையாக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு நேரடி அனுமதி பெற்ற மூவரில் ஒருவனாய் இருந்து பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளாதாரத்தை சிறப்பு பாடமாகவும், அதில் அரசியலை முக்கிய பாடமாகவும் பயின்று இரண்டாம் தர உயர் சித்தி பெற்றேன். நான் இத்தகையதொரு சிறப்பினைப் பெறுவதற்கு பலமான ஓர் அடித்தளத்தை ஹைலன்ஸில் திரு. சிவலிங்கம் அவர்களின் போதனை மூலமாகவே பெற்றேன் என்பதை நினைவுகூர்வதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இவரிடம் பயின்ற ஆறாண்டு காலப்பகுதியில் நான் கற்றுக் கொண்டவை மிகப்பல. கடமையுணர்வும், பொறுப்பும் மிகக் ஆசிரியராக மட்டுமல்லது ஒரு கண்டிப்பான ஆசிரியராகவும் அவர் திகழ்ந்தார். நட்போடு கூடிய இவரது கண்டிப்பு மாணவர்கள் மத்தியில் அவருக்கு நல்ல மதிப்பினை ஏற்படுத்தியது. அதுமட்டுமன்றி இலை மறைகாயாக மாணவர் மத்தியல் ஒழிந்து கொண்டிருந்த திறமைகளை இவர் இனம்கண்டு அவற்றை வளர்ப்பதற்குத் தேவையான ஊக்கத்தையும் முன்னின்று வழங்கினார்.

இவரது கல்விப்பணி ஒரு பொழுதும் வெறுமனே வகுப்பறைக் குள் மட்டும் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இலக்கிய ஆர்வம், சமூகப்பற்று, அரசியல் உணர்வு என்பனவற்றையும் அவர் தனது மாணாக்கருக்குக் கல்வியோடு சேர்த்து ஊட்டினார். இத்தகைய அவரின் சேவையின் முழுப்பலனை அனுபவித்த பலநாறு மாணவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதனை நினைத்து நான் பெருமிதம் அடைகின்றேன்.

கல்லூரியில் இவரது தொடர்பு இறுக்கமடைய தமிழ்ச் சங்க நடவடிக்கைகள், இல்லசூபாடுகள் முதலியவையும் பெருங்காரணமாக அமைந்திருந்தன. இவர் ஹைலன்ஸ் கல்லூரியில் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராக இருந்தபொழுது அச்சங்கத்தின் செயலாளராக பணியாற்றும் சந்தர்ப்பமும், இவர் நெல்சன் இல்லத்தின் பொறுப்பாளராக இருந்த பொழுது அவ்வில்லத்தின்

தலைவனாகப் பதவி வகிக்கும் சந்தர்ப்பமும் எனக்குக் கிட்டியது. இப்படியான பல நிகழ்வுகளின் மூலம் அவரோடு சேர்ந்து கல்விக்குப் புறம்பான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபாடு காட்ட நேர்ந்தது. அந்த நிகழ்வுகள் இன்றும் என் நெஞ்சிலே சுகமான அலைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

திரு. சிவாபோடு நான் கொண்ட தொடர்பு வெறும் மாணவ - ஆசிரிய மட்டத்திலேயே முற்றுப் பெறவில்லை. நான் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து பல்கலைக்கழகம் சென்றாலும், தொடர்ந்தும், அவரை ஓர் ஆசானாகவும், வழிகாட்டியாகவும், தோழனாகவும் என்னப்பழகிவந்தேன். இந்த வகையில் எனது தனிப்பட்ட வாழ்வில் ஏற்பட்ட நிகழ்வுகளும் அவரது நம்பிக்கையுட்டலும் எனது கல்வியைத் தொடருவதற்கு வலுவழுத்டன. எனது பல்கலைக்கழக காலத்திலே, எனது குடும்பத்திலே ஏற்பட்ட சோக நிகழ்வு எனது கல்வியைத் தொடருவதில் பெரும் சவால்களை ஏற்படுத்தியது. அந்த நிலைகுலைந்த நிலையில், சவால்களுக்கு முகம்கொடுக்க எனக்கு மனவிலை ஏற்படுவதற்கு காலாகவிருந்த பலரில் முதன்மை மிகக்கவராகத் திகழ்ந்தவர் திரு. சிவலிங்கம். அவர் அப்போது எழுதிய கடிதத்தின் வரிகள் எந்த நேரமும் எனது செவிப்பறையில் ஒலித்து, எனக்கு ஓர் ஆத்மபலத்தை அளித்தன. இதை நான் நன்றியுணர்வோடு நினைவுகரவில்லையெனில் நான் எனது கடமையிலிருந்து தவறியவனாவேன்.

நான் பல்கலைக்கழக கல்வியை முடித்த வேளையில், 1970ம் ஆண்டில் மலையக இளைஞர் முன்னணியை உருவாக்குவதில் அவரோடு இணைந்து பணியாற்றும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. “முன்னணி” என்ற பத்திரிகை ஒன்றை நடாத்துவதில், அவரோடு ஒத்துழைத்த நாட்களை நினைவுகர்க்கையில் நெஞ்சு நிறைகிறது. இளைஞர் முன்னணி சம்பந்தமான செயற்பாடுகள் குறித்து பல்வேறு முரண்பாடுகள், விவாதங்கள், விமர்சனங்கள் தொடர்ந்தன. ஆனால், இவைகள் ஒரு போதும் எமது உற்றவைப் பாதிக்கவில்லை.

1983 இனக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து இலங்கையைவிட்டு வெளியேறும் தூர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட பல்லாயிரத்தவர்களுள் நாங்கள் இருவரும் அடங்கினோம். தமிழ்நாட்டில் நான் தங்கியிருந்த 1984-1987 காலப்பகுதியில் “தாயகம் திரும்பியோர்” பற்றிய சமூக, பொருளாதார நிலைப்பற்றிய ஆய்வு முயற்சிகளுக்கு திரு. சிவா அவர்கள் பல வகைகளிலும் ஒத்தாசையாக, உறுதுணையாக இருந்தார். இவ்வாய்வு பற்றிய பல பிரச்சினைகளை இவரோடு நான் விவாதித்துள்ளேன். சென்னை பல்கலைக்கழகம் நடாத்திய கருத்தரங்கில் நாங்கள் இருவரும் சமர்ப்பித்த தாயகம் திரும்பியோர் பிரச்சினைகள் பற்றிய கட்டுரைகள் நால் வடிவில் வெளிவந்துள்ளன. இவர் பணிப்பாளராக இருந்த தாயகம் திரும்பியோர் ஆய்வுநிலையத்தில் ஆலோசகராக இருந்து தாயகம் திரும்பியோர் விவரணம் (Directory of Repatriates) மற்றும் புனர்வாழ்வு பற்றிய விளக்கத்துடனான நூற்பட்டியல் (Annotated Bibliography of Rehabilitation) என்ற இரு ஆங்கில நூல்களின் வரைவினை (Draft) எழுதினேன். இவரோடு இணைந்த புத்தி ஜீவித ஈடுபாடுகள் என்னெஞ்சில் பக்கமையாக நிலைத்திருக்கின்றன.

திரு. சிவா பாடசாலையிலும் பின்னர் தமிழ்நாட்டில் கிறிஸ்தவ கல்லூரியிலும் கல்வி கற்றகாலம் (1945-1957) மலையகத்தைப் பொறுத்தவரை ஓர் இருண்ட காலமாகும். இக்காலத்தில்தான் இந்திய வம்சாவழி தமிழரின் பிரஜாவரிமை நீக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்ட குழலில், இவரது கல்விப் பயணம் ஆரம்பித்தது. இந்த கொடுமை நிறைந்த குழலில், அதற்கெதிராக குரல் கொடுக்கவேண்டிய தேவை உருவாகியது. அதை சிவா மிக நிறைவாகவே செய்தார். அவரது எழுத்துக்களும், மேடைப் பேச்சுக்களும் அவற்றை உரக்கவே ஒலித்தன. ஒரு சமுதாய கடமையைச் செய்வதில் தனது வாழ்வை அரப்பணித்தவர் என்ற நிறைவு அவருக்கு என்றுமுண்டு.

* * *

(திருவாதி 1999)

மலையகத்தின் பெரும்புனல்

ராஜ ஸ்ரீகந்தன்
ஸ்ரீதம் ஆசிரியர்
தினகரன்

பல்லிச்சுட்டுவ பரிசு, காலாவ வழகு புராங்கி அனாவ
முழுமாலை சுக்கும்பாலை ஒலை பல்லைப் பரிசு, கால
காலிச்சிருப்பாலை முழகாலுமை முகாலைப் பரிசு என்று

ஒர் இனம் தனது இருப்பினை நிலைநியுத்திக் கொள்வதற்கும் தனது
பிதுராஜிதங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும் தனது கலை, கலாச்சார
விழுமியங்களை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கும் கல்வி அறிவும் அரசியல் அதிகாரமும்
இன்றியமையாத அம்சங்களாக அமைகின்றன.

தென்புல இந்தியாவையும் வடபுல இலங்கையையும் இணைத்து நிற்கும்
பாக்குநீண்ணியூடாக காலத்திற்குக் காலம் உதிரியான மக்கள் புலப்பெயர்வுகள் இடம்பெற்று
வந்துள்ளன. இருந்த போதிலும் மேற்கு நாட்டவர்கள் இலங்கையின் பரிபாலனத்தைக்
நீர்வளமும் நிலவளமும் மிகக் மலைப் பிரதேசங்களில் தேயிலை, நப்பர் போன்ற பணப்
பயிர்களை அறிமுகங்க்செய்த போதுதான் தென்புல இந்தியாவிலிருந்து உழைப்பாற்றல்
மிகக் தொழிற்படையொன்றின் பாரிய புலப்பெயர்வு நிகழ்வுற்றது.

இத்தொழிற்படையின் சிந்தனைத் திறமையும் கல்வியறிவையும் வளரவிடாது
கண்காணிப்பதில் ஆரம்ப காலங்களில் அதிக அக்கறை செலுத்தப்பட்டது. மனிதராக
வாழ்வதற்குரிய அடிப்படை உரிமைகள், தேவைப்பாடுகள் கூட மறுக்கப்பட்ட நிலையில்
இந்த மனித இயந்திரங்கள் இந்த நாட்டின் பொருள் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு மட்டுமே
யைப்படுத்தப்பட்டன.

இந்த அவல நிலையை அகற்றி இந்த அற்புதமான மக்களின் கண்களைத்
திறக்கவைத்த முன்னோடிகளில் ஒருவர் இரு. சிவலிங்கம் அவர்கள். நல்ல ஆசானாக,
சிந்தனையைத் தூண்டும் எழுத்தாளராக, ஆணித்தரமாகக் கருத்துக்களை முன்வைக்கும்
பேச்சாளராக, தன்னலமற்ற வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்த இவர் திறமையிக்க மாணவர்களைத்
தெரிந்தெடுத்து அவர்கள் உயர்கல்வி பெறும் வாய்ப்புக்களை உருவாக்கிக் கொடுத்ததன்
விளைவாக மலையக மக்களின் கல்விப் பரம்பரையொன்று உதயமாகியது.

இந்த மாமனிதர் இறுதியாக இலங்கைக்கு வந்திருந்தபோது புவலர் துரை விஸ்வநாதன்
அவர்கள் தனது நிறுவனத்தின் மாடிக் கூடத்தில் விருந்தவித்துக் கொரவித்த போது
இவரை எனக்கு அறிமுகங் செய்து வைத்தார். ஆரத்தழுவி விடைபெற்றுச் செல்லும்போது
பேசிக்கொள்ள நிறைய விசயங்களும் பரிமாறிக்கொள்ள ஏராளமான தகவல்களும் உள்ளன
அடுத்த முறை வரும்போது கட்டாயம் சந்திப்போம் என்றார். இன்று இருவருமே நம்மிடையே
இல்லை.

இருந்தபோதிலும் இவர்களாய் ஏற்றிவைக்கப்பட்ட அகல் விளக்குகள் பேரோளியைப்
பாய்த்து பெரு விளக்குகளாகத் திகழ்கின்றன. நல்ல இதயங்களில் புஷ்பிக்கும் நல்ல
எண்ணங்களும் இவற்றை அடியொற்றி அமையும் நல்ல செயற்பாடுகளும் ஒரு போதும்
வீணாகிப் போவதில்லை. ஊற்றிற் சுரக்கும் சிறுதுளி நீர்தான் பிரளயத்தை ஏற்படுத்தும்
பெரும்புனலாகப் பிரவாகித்துப் பாய்கின்றது.

* * *

மக்கள் மன்ற நிறுவனர் இர. சிவலிங்கம் அவர்கள் கடுமையான நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த போது இவரது பணிகள் அனைத்திலும் இனைந்து நின்றவரும் மலையகத்திலும், தமிழகத்திலும் இனைந்தே பணியாற்றியவருமான செந்தூரன் அவர்கள் தன் நாற்பத்தைந்து கால நட்பினை வெளிப்படுத்தும் உணவ்வகைள்.

உன் இயல்பான சிரிப்பு உதிக்கட்டரும்.....

என் இனிய நண்பா! சிவா!!

உன் வாழ்வில் தான்

எத்தனை மாற்றங்கள்

எத்தனை உயர்வுகள்

எத்தனை தாழ்வுகள்

அத்தனையும் உன்னை

நிமிர்த்தின

பேச

எழுத

குழந்த செய்தன.

பயமற்று நீ பேசினாய்

குனிந்தவர் நிமிர்ந்தனர்

ஆர்ப்பரித்து எழுந்தனர்

மனம்விட்டு

சத்தமிட்டு சிரிப்பாயே

அந்தச் சிரிப்பின் அழகை

காண விழைகிறோம்.

உன் கண்களின் இமைகளிலே

வானவில்லின் நிறங்கள் பளிச்சிட்டும்

வீணான உப்பு முத்துக்கள்

பனிக்காமல் உதிராமல்

இருக்கட்டும்

ரோஜாக்களும் மல்லிகைகளும்

உன்னைச் சூழ்ட்டும்

நெருஞ்சியும் கள்ளியும்

உன்னை நெருங்காதிருக்கட்டும்

கால ஓட்டம் உன்னை நடமாடச்

செய்யட்டும்

வாழ்வு மலர செழிக்க

இயற்கை அருளாட்டும்

உனது இயல்பான சிரிப்பு

உதிக்கட்டும்

விடகாலைப் பொழுதைப் போல்

உனது அந்தச் சிரிப்பு

காயப்பட்ட; தோல்வியுற்ற

நலிந்தோரை குணப்பீடுத்தும்

அருமருந்தாகட்டும்

(ஏப்ரல் 1999)

இரா. சிவலிங்கம் என்றும் எங்களுடன்

தலைவர்த்து ஜோசு

தலைவர்

மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மற்றும்

மோதிரத்தின் முத்தென ஈழத்தின் மத்தியில் உயர்ந்திருக்கும் மலையகப் பிரதேசத்தில் 'சிவா' என்றால் அது இரா. சிவலிங்கம் எம். ஏ. எல். எல். பி. டி.ப். இன் எடியகேஷன் தான்.

'சிவா வந்திருக்கிறாராமே' என்று தொலைபேசியில் யார் கூறினாலும் எந்த 'சிவா' என்று மறுமுனையில் கேட்பவர் நம்மத்தியில் எவருமில்லை.

எப்போது வந்தார், எங்கே தங்கி இருக்கின்றார் என்று தான் கேட்பார்கள். அந்த அளவுக்கு அனைவரின் அகம், புறம் இரண்டிலும் ஆளுமை கொண்டிருந்தவர் திரு இரா. சிவலிங்கம் அவர்கள்.

1956ஐ ஈழத்தின் கலை இலக்கியத் துறையின் எல்லையாகக் கொள்வதற்கு அந்த ஆண்டின் ஆட்சி மாற்றமும், அந்த மாற்றத்தால் ஏற்பட்ட கலாசார மறுமலர்ச்சியிலே காரணமாகிறது. சிங்களக் கலை இலக்கியத் துறைகளில் ஏற்பட்ட எழுச்சியும் வடக்கிழக்கு மாகாணத் தமிழரிடையே அதை தொழில் வளர்ந்த மலர்ச்சியும் மலையகத்தை ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை. நாற்பத்தெட்டைப் போலவே ஜம்பத்தாறும் அமைதி காத்தது.

நாங்கள் மாத்திரம் ஏன், இப்படி, என்னும் ஆதங்கம்; காலம் காலமாக நாங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள் தானா; உழைத்துக் கொடுக்க மட்டுமே பிறந்தவர்கள் தானா என்னும் ஆத்திரம்; நான்கு வருட கணப்பிற்குப் பின் 1960ம் ஆண்டளவில் பிரிட்டுக் கிளம்பியது.

படித்த மலையக இளைஞர்கள் மத்தியில் பரவலாக ஏற்பட்ட இந்த மாற்றம் எப்படி நிகழ்ந்தது. பதுளையா, பண்டாவளையா, கண்டியா, மாத்தளையா, பலாங்கொடையா ரத்தினபுரியா, ஆட்டனா, கொட்டகலையா, கம்பளையா, நாவஸப்பிட்டியா, நுவரெலியாவா, மஸ்கெலியாவா, வெளிமடையா, நானுஒயாவா, அப்புத்தளையா, அவிஸ்ஸாவளையா, அங்கிங்கெணாதபடி அத்தனைப் பகுதி இளைஞர்களிடமும் இந்த எழுச்சித் தீ எப்படிப் பற்றியது! இவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்ததில்லை; அறிந்ததில்லை; ஆணாலும் எல்லார் மனதிலும், எல்லார் மத்தியிலும் அது கொழுந்துவிட்டுக் கொண்டிருந்தது! யார் இதன் சூத்திரதாரி? இந்தத் திணர்க் குழந்தைக் கிளம்பிலிட்டது யார்..!

அது தான் சிவா!

�ழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு மௌனப்புரட்சி நடந்த ஆண்டான 1956 ஜூக் தொடர்ந்து அறுபதுகளில் மலையகம் சிலிரத்துக் கொண்டு எழுந்தது. இந்த சிலிரப்புக்குக் காரணம் படித்த மலையக இளைஞர்களின் மலையகம் பற்றிய சிந்தனை.

அதற்கு முன்பும் படித்தவர்கள் இருந்தார்கள். மேடை ஏறிப்பேசியவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஏற்றிவிட்ட தீ படிப்படியாக ஏறிவந்து அறுபதுகளில் பற்றிக்கொண்டதா என்றால் அதுதான் இல்லை. குளிர்சாதனப் பெட்டிக்குள் உறைந்து கிடக்கும் பழைய பொருட்களைப் போலத்தான் மலையகத்தின் குளிருக்குள் இவர்கள் கிடந்தார்கள்.

கூலிகள் என்று சமூக ரீதியாகவும், தமிழர்கள் என்று இன் ரீதியாகவும் தொழிலாளர்கள் என்று வர்க்கதீயாகவும் அடக்கப்பட்டிருந்த மலையகம் பற்றி, உரக்கப் பேசப்படாத மலையக இலக்கியம் பற்றி பேசுவதற்கான ஒரு குழலை உருவாக்கியவர் சிவா.

சகல துறைகளிலும் பின்தள்ளப்பட்டு உழைத்துக் கொடுக்கும் ஓர் இனமாக மட்டுமே இருந்த மலையகத் தமிழர்களின் விழிப்புணர்வுக்கு முதல்வராக இருந்தவர் அவர். அவர் ஒரு தனிமனிதர் அல்ல. ஒரு நிறுவனமாக இயங்கியவர். இளந்தலைமுறையினரின் எழுச்சிக்கும், சமூகவிழிப்புக்குமான ஒரு விசையாகத் திகழ்ந்தவர்.

தோட்டத்தில் பிறந்து வளர்ந்து தோட்டப்பாடசாலையில் கல்வியை ஆரம்பித்து அட்டன் ஹெலண்ட்ஸில் கல்வியைத் தொடர்ந்து சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் எம். ஏ. பட்டம் பெற்றார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறையில் டிப்ளோமா பெற்றார். பின்னர் சட்டம் பயின்று சட்டத்தரணியானார்.

மலையகத்தில் யாரும் உயர்கல்வி பெற்றிராத ஒரு காலத்தில் படித்துப் பட்டம் பெற்றுக் கல்விமாணாகத் திகழ்ந்தவர்.

மலையகத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அவர் ஆற்றியுள்ள சேவை அளப்பியது.

தான்படித்த அதே வைலூண்டஸ் கல்லூரியின் அதிபராகத் திகழ்ந்தபோது மாணவர்களை உருவாக்கிய பணிகளிலும், கல்வி அமைச்சில் பணியாற்றத் தொடங்கிய காலங்களில் தோட்டப் பாடசாலைகளை அரசு பொறுப்பேற்க முன் நின்று பட்டபாடுகள் போன்றவை காலத்தால் அழிக்க முடியாதவை.

1960ல் உருவான மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம் 63ல் தோன்றிய மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம், 70க்குப் பின் தோன்றிய மலையக இளைஞர் முன்னணி என்று இளைஞர் இயக்கங்கள் மலையகமெங்கும் தோன்றின. சிவா - செந்தூரான் இணைப்பு சுற்றியுள்ளவர்களுக்கு ஒரு தோழமைச் சக்தியாகத் திகழ்ந்தது.

கல்வி மாநாடு, இலக்கிய விழா, இலக்கியக்கலந்துரையாடல், நாடகவிழா, கலைவிழா என்று மலையகம் பூரித்துக்கிளம்பியது.

வாணைலி, பத்திரிகை என்று பொதுஜன ஊடகங்கள் மலையகத்தை நாடி வந்தன. தோட்டக்காடு, தோட்டக்காட்டான் என்பவைகள் மாறி மலையகம், மலையக மக்கள் என்று அடையாளம் காணப்பட்டன. மலையக எழுத்துக்கள் அங்கீராம் பெறத் தொடங்கின. எல்லா இடங்களிலும் நாவிருப்பேன் என்பதுபோல் சகலதன் பின்னணியிலும் ஏதாவதோரு ரூபத்தில் சிவா இருந்தார்.

மலேவியாவில் நடந்த தமிழராயும் மகா நாட்டுக்கு மலையகத்தின் பிரதிநிதியாக திரு சிவலிங்கம் சென்று திரும்பினார்.

மலையகத்தில் எழுதத் தெரிந்தவர்கள் இருக்கின்றார்களா என்று கேள்வி எழுந்த காலந்தொட்டு மலையக இலக்கியம் ஈழத்து இலக்கியத்தினை செழுமைப்படுத்தும் பணியில் முன் நிற்கிறது என்று பேசப்பட்ட அண்மைக் காலம் வரை அதனுடன் இணைந்திருக்கும் என்னால் மலையக எழுத்துக்களின் அறுபதின் ஆரம்பம் முதல் சிவாவின் அவ்வெழுத்துக்கள் பற்றிய எண்ணங்களை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பிருந்தது.

எந்தப் பத்திரிகையில் எந்த ஒரு மலையகப் படைப்பு வந்தாலும் அதை அவர் வாசித்திருந்தார். அது பற்றிய நல்லது கெட்டதுக்களையும் பேசக்கூடியவராக இருந்தார்.

எழுத்து விமர்சகர்கள் மலையகப் படைப்புக்கள் பற்றி முச்சேவிடாத காலத்தில் அவைபற்றியே முழு முச்சடன் பேசியவர் அவர், எழுதியவர் அவர்.

ஒரு படைப்பைப் பற்றிப் பேசப்படும் போதே அந்த படைப்பாளி மகிழ்கின்றான். சக்தி பெறுகின்றான். மலையகத்தின் எழுத்துச் செழுமைக்கு சிவாவின் பணி என்னும் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வது கலப்பல்ல. ஒன்று இரண்டு மூன்று என்று வரிசையிட்டுக் காட்டிவிட முடியாது தான். கடல் நீரைக் கையில் அள்ளிப் பார்த்தால் நிறம் தெரியாதே அதைப் போலத்தான், இதுவும்!

கவிஞர் மலைத்தம்பி இறந்தபோது சிவாவை கலாபவனத்தில் கண்டேன். புன்னைகை தவழும் அதே முகத்துடன் என்னைத் தழுவியபடி எனக்கு மட்டும் கேட்கும் படிக் கூறினார். “அறுபதில் நான் கண்ட கனவுகள் ஒவ்வொன்றாய் நடக்கின்றன. ஒரு மலையகத்தின் கவிஞர் இறுதி மரியாதைக்காக அரசு மரியாதையுடன் கலாபவனத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றான்” என்றார். ஜெசெக் என்னும் தனிமனித்தனின் மரணமல்ல, ஒரு மலையகக் கவிஞரின் கெள்ளவமே அவர் கண்களுக்குத் தெரிந்துள்ளது. நம்மை விட்டு வெகு தொலைவில் அவருடலை வைத்திருக்கின்றார்கள். சிவா இறுக்கவில்லை. அவர் எம்முடன் என்றும் இருப்பார்.

நாங்கள் கத்தோலிக்கர்கள். கோவிலுக்குப் போய் அமைதியாக அமர்ந்து ஜெபம் சொல்வதுண்டு. அதில் ஒரு ஜெபம் இப்படி வருகிறது.

MAY THE LORD JESUS CHRIST,
BE WITH US THAT HE MAY DEFEND US,
WITHIN US THAT HE MAY SUSTAIN US,
BEFORE US THAT HE MAY LEAD US,
BEHIND US THAT HE MAY PROTECT US,
ABOVE US THAT HE MAY BLESS US.

இந்த ஜெபத்தை நான் சொல்லும் பெரும்பாலான சமயங்களில் (முதல் வரியை மறந்து விட்டு) US என்பதை மலையகமாகவும் HE என்பதையும் சிவாவாகவுமே உருவகித்துக் கொள்வதுண்டு.

HE IS WITH US & WITHIN US.

கல்வி யோளி காட்டி நிற்குமோர் கலங்கரை விளக்கம்

திருவுவாய்மானாலே சூடு பாலை பின்னால் நிற்குமோர்
நிற்குமோர் தூண்டு விளக்கம் நிற்குமோர் கலங்கரை விளக்கம்
அங்குமோர்மானாலே பின்னால் நிற்குமோர் - சூடு விளக்கம்

இரா. யோகராஜன்
பாராநுமன்ற உறுப்பினர்

கொட்டகலை மாநகர் கூட்டமொன்றிலே கடைசியாக முழங்கிய இர. சிவலிங்கத்தின் அந்த 'வெண்கலக் குரல்' அண்மையில் கோயம்புத்தூரில் அடங்கிப் போனதென்ற அவலச் செய்திதனைக் கேட்ட மாத்திரத்திலே எங்கள் நெஞ்சங்களில் ஏற்பட்ட அதிரச்சி அலையானது என்றென்றாலும் ஒயாது - கடலலையைப் போல!

மலையக மண்ணிலே பிறந்து, மலையக மண்ணிலே வளர்ந்து, மலையக மண்ணின் வாழ்வக்கும், வளத்திற்கும், ஏன் வளர்ச்சிக்குமே தன்னை முழுக்க முழுக்க அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர் இர. சிவலிங்கம் என்பது வரலாறு.

அட்டன், வையுலண்டஸில் கல்வி பயின்று, பயின்ற கல்லூரியிலேயே ஆசிரியராகி, அதன்பின் அதிபராகி ஆயிரமாயிரம் புத்தி ஜீவிகளை வளர்த்துவிட்ட கல்விமான். அது மட்டுமல்ல; 'தோட்டக்காட்டானை' மலையகத் தமிழ்ச் சமுதாயம் என்று ஊருக்கும், உலகுக்கும் இனங்காட்டிய பெருந்தகை'.

கல்வித் துறையில் மலையகம் மிகவும் பின்தங்கிய ஒரு காலகட்டத்தில், தமிழகம் சென்று உயர்கல்வி பயின்று, முதுமாணி பட்டத்தோடு நாடு திரும்பிய மலையகத்தின் சிறப்புக்குரியவர்.

மலையகக் கல்லூரிகளில் க. பொ. த. உயர்தர வகுப்புகள் நினைத்தும் பார்க்க முடியாத அந்த நாட்களில் அட்டன் வையுலண்டஸ் கல்லூரியிலும், அதனைத் தொடர்ந்து மலையகத்திலுள்ள பல கல்லூரிகளிலும் உயர் வகுப்புகள் அறிமுகமாவதற்கு மூலக்ததாவாக விளங்கியவர் இர. சிவலிங்கம்.

1970 களில் கல்வி அமைச்சில் பணிப்பாளராக, கடமையேற்று, அரிய பல சீர்திருத்தங்களை அரசுக்கு சிபாரிசு செய்து, அவைகளை மலையகத்தில் அமுலாக்கியவர்.

1983 கலவரத்தின் போது புலம்பெயர்ந்து இலங்கையிலிருந்து தமிழகம் சென்ற இந்திய வம்சாவழி தமிழ் மக்களின் புனர்வாழ்வுக்கும், வாழ்விடங்களுக்கும், கல்வி நலன்களுக்கும், தொழில் வாய்ப்புகளுக்கும் ஏதாதாழ 14 ஆண்டுகள் அயராது பணிபுரிந்தார்.

இதிகாச இராமபிரானும், பஞ்ச பாண்டவர்களும் 14 ஆண்டுகளுக்குப்பின் நாடு திரும்பியதைப்போல, இர. சிவலிங்கம் அவர்கள் 14 ஆண்டுகளுக்குப்பின் மீண்டும் மலையகத்திற்கே வந்துவிட்டார்.

மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம், மலையக இளைஞர் முன்னணி மற்றும் அவரது 'முன்னணி' ஏட்டின் மூலம் எந்தப்பணிகளை 1983 ல் விட்டுச் சென்றாரோ, அந்தப் பணிகளை மீண்டும் தொடர இ. தொ. கா. தலைவர் மாண்புமிகு சௌ. தொண்டமான் அவர்கள் கரம் கொடுத்து உதவினார். களம் அமைத்துக் கொடுத்தார்.

இரு சிவலிங்கம் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸோடு இணைந்து, “இளைஞர் செயலனியை” உருவாக்கி மலையக இளைஞர்களின் அரசியல், சமூக, கல்வி மேம்பாட்டிற்கு இராப்பகலாகப் பாடுபட்டார். மலைநாடு முழுவதும் பல கல்விக் கருத்தரங்களை நடாத்தினார்! இ. தொ. கா. வின் அனுசரணையோடு கண்டி மாநகரிலே மலையகத்து அறிஞர்களையும், சிந்தனையாளர்களையும், ஆசிரியர்களையும், பேராசிரியர்களையும், சமூக சேவை அமைப்புகளையும் ஒன்று கூட்டி, கடைசியாக அவர் நடாத்திய கல்விக் கருத்தரங்கும், அவர் சமர்ப்பித்த ஆலோசனைகளும், அடுத்து மலையகத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டி அவர் வகுத்துத்தந்த கல்விக் கொள்கைத் திட்டங்களும் இரு சிவலிங்கம் அவர்களை ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகவே இனங்காணச் செய்தது.

கோயம்புத்தூர் சென்றார். சென்றவர் சென்றவர்தான் - சென்றேவிட்டார் விண்ணுலகத்திற்கு எம்மையெல்லாம் கைவிட்டுவிட்டு! என் செய்வோம்? எத்துணை தூரதிர்ஷ்டசாலிகள் நாம்! “வையத்துா் வாழ்வாங்கு வாழ்வாவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்ற வள்ளுவரின் வாசகத்திற்கு வரைவிலக்கணமாகிவிட்டாரன்றாலும், இரு சிவலிங்கத்தின் உருவமும், அவரது இலட்சியங்களும் எங்கள் இதயங்களில் என்றென்றும் பசுமையாகவே இருக்கும் என்பது மட்டும் உறுதி.

இறுதியாக சில வார்த்தைகள்; அமர் இரு. சிவலிங்கம், தான் பிறந்த இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் அரைநூற்றாண்டு காலமாக ஆற்றிய கல்வி, சமூகப் பணி காலத்தை வென்று நிற்குமொரு அரிய கைங்கரியமாகும்.

சிந்தனையாராக, எழுத்தாளராக, பேச்சாளராக, கல்விமானாக, வழக்கறிஞராக, சமூகத் தொண்டராக மலையக சமுதாயத்திற்கு ஒளியும், வழியும் காட்டிய கலங்கரை விளக்கம் அவர்.

அன்று அவர் வளர்த்துவிட்ட மாணவ - இளைஞர் சமுதாயமே இன்று நாடளாவிய ரீதியில் பல்துறைகளிலும் பேரோடும், புகழோடும் விளங்குகின்றார்கள்.

இலங்கை வாணைவியில் அவர் அறிமுகப்படுத்திய “குன்றின் குரல்” என்றென்றும் சிரஞ்சீவியாக ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதைப் போல, அமரரின் சமூகத் தொண்டும், கல்வித் தொண்டும் எதிர்காலத்திலும் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டியது மலையக சமுதாயத்தின் கடப்பாடு ஆகும்.

இரு சிவலிங்கத்தை நேசிக்கும் ஒவ்வொரு மலையக மகனும், ‘காலத்தின் கட்டாயம் இது’ என்பதை உணர்தல் வேண்டும்

* * *

‘மலையகத்தில் சீவாவின் செயலால் சமூக உணர்வு பீற்றடது, வீழிப்புணர்வு சிளர்ந்தது, பகுத்தறிவு தலைதூக்கீயது, பீற்போக்குத் தனத்துக்கு எதிர்ப்பலை கிளம்பீயது, கலை இலக்கிய துறையில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டது, சொற்பொழிவு கலை செழுமைபெற்றது, அறிவுத்தாகமும் ஆய்வு நோக்கும் வீரவடைந்தது, இந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில் குவிமையமாகியுள்ள இன்றைய போக்குகள் யாவற்றிற்கும் வழிசமைத்ததோடு மலையக சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு வளமும், வலுவும் சேர்த்தவர் சிவலிங்கம்.’

இராக்கலை கல்வி கலை இலக்கிய அமைப்பு
நிற்பாடு செய்த இரங்கள் கூட்டத்தில்
பி. மரியதாஸ்

14-7-1999

மலையகத்தில் என்றும் நிறைந்திருக்கும் மாமனிதர் இர. சிவலிங்கம்

த. தன்ராஜ்

பிரதம செயற்றிட்ட அதிகாரி
தேசிய கல்வி நிறுவகம், மகரகம.

1964ம் ஆண்டு ... க. பொ. த. உயர்தர வகுப்புக்கு அனுமதி வேண்டி ஹைஸ்ளஸ்ட்ஸ் கல்லூரி வாசலில் அடியெடுத்து வைக்கிறேன். திரு. சிவலிங்கம் அவர்களை முதன்முதலில் சந்திக்கப் போகிறோம் என்ற நினைவில் நெஞ்சு படபடக்கிறது; பயம் அதிகரிக்கிறது; உடலெங்கும் வியர்க்கிறது. “அதிபர் வகுப்பில் இருக்கிறார்; கொஞ்ச நேரத்தில் வந்துவிடுவார்” குமாரவேல் அண்ணன் வந்து சொல்கிறார். காத்திருக்கிறேன்... இதுதியில் திரு. சிவலிங்கம் வருகிறார். காத்து நிற்கும் என்னைப் பார்த்து புன்னகைக்கிறார். ‘கம்தின்’ என்கிறார். ஆர்வத்துடன் உள்ளே செல்கிறேன். ‘பயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. நிச்சயம் அனுமதி கிடைக்கும். பார்ப்பதற்கு நல்லவராகத்தானே தெரிகிறார், மனம் ஆறுதல் கூறுகிறது. அதிபர் எனது பெறுபேற்றை வாங்கிப் பார்க்கிறார். ஆச்சரியத்துடன் என்னைப் பார்த்து “யார் உனக்கு குடியில் படிப்பித்தது?” எனக்கேட்கிறார். சந்தோஷத்துடன் பதில் கூறுகிறேன்.

அமர் சிவலிங்கத்துடனான எனது முதலாவது சந்திப்பு மூன்று தசாப்தங்களுக்குப் பின்னரும் நெஞ்சில் பசுமையாக நிலைத்துள்ளது. அதன் பின்னர் அவருடன் பல்வேறு மட்டங்களில், பல்வேறு நிலைகளில் பல்வேறு இடைவினைகள். கல்லூரியில் கண்டிப்பும், கட்டொழுங்கும் மிக்க அதிபர்; வகுப்பறையில் அர்ப்பணிப்பும் வாஞ்சையும் மிகுந்த ஆசிரியர்; கல்லூரிக்கு வெளியே எழுத்தாளர், விமர்சகர், இலக்கியவாதி, பேச்சாளர், பத்திரிகையாளர், சமூகசீர்திருத்தவாதி.... இப்படி பல பாத்திரங்களை திரு. சிவலிங்கம் ஏற்றிருந்தார். அவை அனைத்தினும் அவர் மினிரத் தவறவில்லை.

திரு. சிவலிங்கம் எமக்கு அரசியல், வரலாறு, ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பித்தார். அதிபராக பல்வேறு கட்டமைகள் இருந்த போதும் நேரத்துக்கு வகுப்பறைக்கு வரத் தவறியதில்லை. அவர் நடத்திய அரசியல் பாடம், தினமும் ஒரு சிந்தனைக் கிளர்வு தான். பாடத்துடன் இணைந்து ஆக்கழுவமாகத் தர்க்கிக்கும்படி அவர் தூண்டுவார். இடையிடையே எமது சமூகத்தின் சரித்திரத்தையும் கூற அவர் தயங்கியதில்லை. அவரது காலத்தில் ஹைஸ்ளஸ்ட்ஸில் பெயர் மலையகம் மட்டுமின்றி முழு நாட்டிலும் கொடிகட்டிப் பறந்தது. ஹைஸ்ளஸ்ட்ஸ் மலையகக் கல்வியின் மையமாக மாத்திரமன்றி மலையக சமூகத்தின் எழுச்சியின் மையமாகவும் மாறியது. இதில் அவரது தோழரும் எமது ஆசிரியருமான திரு. திருச்செந்தூரனின் பங்கினையும் இங்கு நன்றியுடன் குறிப்பிட வேண்டியது எனது கட்டமையாகும்.

1965ல் ஹைஸ்ளஸ்ட்ஸில் ஒரு மாபெரும் பொருட்காட்சி நடந்தது. நானும் எனது நண்பர் ஒருவரும் “எதிர்கால ஹைஸ்ளஸ்ட்ஸ்” என்னும் மகுடமிட்டு கல்லூரியின் பிரதான கட்டிடத்தின் மாதிரியிரு ஒன்றினை கடதாசியில் வடிவமைத்துக் காட்சிப்படுத்தியிருந்தோம். அப்போது பிரதான கட்டிடத்தின் மேல்மாடி இருக்கவில்லை. எமது கற்பணையில் அதனை உருவாக்கியிருந்தோம். தனது உரையில் திரு. சிவலிங்கம் எமது படைப்பினை பெரிதும் சிலாகித்துப் பேசினார். தான் அக்கனவை நிறைவேற்றியதாக உறுதியும் கூறினார். நீண்ட காலத்துக்குப் பின்னர் அதனை நிறைவேற்றியும் செய்தார்.

1965ம் ஆண்டு தான் திரு. சிவலிங்கத்தின் வாழ்க்கையை திசைமாறியது. அவர் நேரடியாக அரசியலில் ஈடுபட்டார். சில சமூகப்புல்லுருவிகளின் “சேவை”யினால் தனது பதவியையும் இழந்தார். ஹைஸ்ளஸ்ட்ஸ் மாணவர்கள் கொதித்தெழுந்தனர். ஹைஸ்ளஸ்ட்ஸ் வரலாற்றில்

முதல் தடவையாக வகுப்புகளை மாணவர்கள் பகிள்கிறித்தனர். ஆனால் எம்மால் அவரது பதவியைத் திருப்பம் பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. திரு. செந்தூரன் இடமாற்றும் செய்யப்பட்டார். உயர்வகுப்பில் இருந்த எமது படிப்பும் மண்ணானது. போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லாத நிலையில் எம்மைத் தமது வீட்டுக்கு அழைத்துப் படிப்பித்தார். அந்த சீரிய தியாகத்தை இன்னும் நான் என்னிப் பார்க்கிறேன். ஆனால் நாங்கள் அனைவரும் பார்சையில் தோல்வி அடைந்தோம். அவர் படிப்பித்த அரசியல் பாடத்தில் மாத்திரம் அனைவருமே சித்தியடைந்தோம்! திரு. சிவலிங்கத்தின் அயராத முயற்சியால் ஹெல்லன்ட்ஸிலிருந்து 1964ல் மூன்று மாணவர்கள் முதன்முதலில் பல்கலைக்கழகம் புகுந்தனர். ஆனால் திரு. சிவலிங்கத்தின் பதவிநீக்கம் அதனை சங்கிலியாகத் தொடரவிடவில்லை. எமது வகுப்பில் யாருமே பல்கலைக்கழகம் செல்லவில்லை.

திரு. சிவலிங்கத்தின் வாழ்க்கையில் பலவேறு கட்டங்கள். 1965 வரை ஹெல்லன்ட்ஸ் வாழ்க்கை 1965-70 வரை தொழிற்சங்க வாழ்க்கை. 1970-77 வரை திரும்பவும் அதிபர். கல்வி அதிகாரி. 1977-83 வரை சட்டத்துறை. 1983 இருந்து அவர் மலையகத்தை விட்டு ஒதுங்கிவிட்டார். 1998ல் திரும்பவும் மலையகத்துடன் இணைந்து கொள்ள வருகிறார். ஆனால் இணைப்பு இடையிலேயே அறுந்துவிடுகிறது. அவரது வாழ்க்கையில் பலவேறு கட்டங்கள் இருந்தபோதும் அவரை இன்றும் அடையாளம் காட்டுவது அவர் ஹெல்லன்ட்ஸில் ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் வாழ்ந்து பலநூறு மாணவர்களை உருவாக்கி மலையகத்தின் எழுச்சிக்கு வித்திட்ட அந்த காலக்ட்டமே. இன்று அவரை நினைவு கூறுபவர்கள் ஹெல்லன்ட்ஸின் 'முன்னாள் அதிபர்' என்றே அவரை அடையாளம் காட்டுகிறார்கள். அந்த காலக்ட்டத்தில் தான் மலையகத்தின் மூலமுடுக்கெல்லாம் அவரது பெயர் பரவியது. மலையகத்தின் 'இளைஞர் தளபதி' என்றும் 'சொல்லின் செல்வர்' என்றும் அவர் போற்றப்பட்டார். திரு. சிவலிங்கம் பேசுவதற்கு வருகிறார் என்றால் கூட்டம் அலைமோதிய காலம் அது.

ஆனால் பின்னர் காலம் மாறியது. மலையகத்தின் இன்றைய எழுச்சிக்கு வித்திட்ட ஒருவர் மலையகத்திலிருந்தே சென்றுவிடும் நிலை ஏற்பட்டது. திரு. சிவலிங்கத்துக்கு அடுக்குக்காக ஏற்பட்ட தொல்லைகள், அழுத்தங்கள் அவ்வாறான தீர்மானத்தை மேற்கொள்ளக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். சமூக, பொருளாதார, அரசியல் காரணிகளின் தாக்கம் காரணமாக அவர் மலையகத்தைவிட்டு நீங்கி இருக்கலாம். ஆனால் திரு. சிவலிங்கம் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த வேளையிலும் தாயகம் திரும்பிய மலையகத்தவரின் நலன்களைக் காக்கவே போராட்டார். அதனால் அவர் சிறை செல்லவும் நேரிட்டது. மலையகத்தின் மீது கொண்ட அன்பினாலும் பாசுத்தனாலுமே அவர் திரும்பவும் கடந்த வருடம் இங்கு வந்தார். திரும்பவும் சுறுசுறுப்பாக கல்விப்பணியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். புதிய கல்வி சீர்த்திருத்தங்கள் மலையகக் கல்வியில் ஏற்படுத்தக் கூடிய தாக்கங்கள் குறித்து ஒரு மாநாட்டையும் கண்டியில் ஏற்பாடு செய்தார்.

திரு. சிவலிங்கம் நோய்வாய்ப்படுவதற்கு முன்னர் அவருடன் கொழும்பில் நீண்டநேரம் உயர்யாடும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. தனது கடந்தகால வாழ்க்கையை விரிவாக என்னிடம் பகிர்ந்து கொண்டார். தான் என் திரும்பி வந்தேன் என்பதற்கு விளக்கமளித்தார். சில சந்தர்ப்பங்களில் எனக்கு நெஞ்சம் நெகிழ்ந்தது; கண்கள் கலங்கினி. மலையகத்தை ஆதமார்த்தமாக நேசித்த ஒரு மனிதனை நான் அங்கு கண்டேன். மலையக மக்களின் மேம்பாட்டை தனது களவிலும் நனவிலும் யாசித்த ஒரு மனித நேயனை நான் அங்கு கண்டேன். தான் கற்பித்த மாணவர்களின் சமூக உயர்வு கண்டு இறும்புதெய்திய ஒரு தந்தையை நான் அங்கு கண்டேன்; "நீயும் வா, மந்தையைவிட்டு நீங்கிய ஆட்டுக்குட்டிகளைத் தேடிப் பிடிப்போம். திரும்பவும் பயணத்தைத் தொடரவோம்." என்று உறுதியிடன் அழைத்த ஒரு தோழனை அங்கு கண்டேன். அந்த வகையில் திரு. சிவலிங்கம் மலையகத்தில் ஈடும் இணையில்லா தலைவன். மலையகத்தை நேசிக்கும் மனிதர்களின் உள்ளங்களில் என்றும் நிறைந்திருக்கும் மாமனிதன்!

இர. சிவலிங்கம்

மலையக வரலாற்றின் நாயகன்

சௌ. சுந்தரசேகரம்

போசிரியர்

கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

அண்மையில் காலம் சென்ற அமரர் இர. சிவலிங்கம் அவர்கள் மலையக மக்களின் 150 ஆண்டுகால வரலாற்றில் உதித்த ஒரு சிறந்த கல்விமான், கற்றுறிவாளன், இலக்கிய வித்தகன், சொற் பொழிவாளன். மலையக மக்களின் சமூக, அரசியல், பொருளாதார ரீதியான பின்தங்கிய நிலைமைகளை நன்கு உணர்ந்தவராய். அம்மக்களின் மேம்பாட்டுக்காக ஆழ்ந்து சிந்தித்தவர். மேம்பாட்டுக்கான பல்வேறு சிந்தனைகளையும் இயக்காதியான அரசியல் பணிகளையும் செயற்படுத்தியவர். அவருடைய பேச்சாற்றல், சிந்தனைத் தெளிவு, தலைமைத்துவப் பாங்குடைய ஆளுமை, பரந்துபட்ட புலமை என்பன நூற்றுக்கணக்கான படித்த மலையக இளைஞர்களை ஆகர்ஷித்தன. மலையகமெங்கும் நகர்ப்புறமெங்கும் படித்த இளைஞர்கள் இவரைச்சுற்றி வட்டமிட்டனர். தமது தானைத் தலைவனாக ஏற்றுக் கொண்டனர்.

ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும், உயர் கல்வி அதிகாரியாகவும் பணியாற்றிய அமரர் அவர்கள் ஏராளமான மலையக மாணவர்க்கு கல்வி வழிகாட்டியாகவும், உயர்கல்வித் தேர்ச்சி பெற உந்து சக்தியாகவும் மலையகப் பின்னணியிலிருந்து வந்த அவர் அந்நாளிலேயே இந்திய பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியற் துறையில் உயர்கல்வி பெற்று அதன் பின்னர் கல்வியியல், சட்டம் முதலிய துறைகளிலும், பல்கலைக்கழக பட்டம் பெற்று ஒரு முன்னுதாரணராக விளங்கியவர். இவருடைய கல்வியியல் தகுதிகளின் காரணமாக கொழும்பு பல்கலைக்கழகக் கல்விப் பீத்தில் சில காலம் கல்வித்திட்டமிடல் என்னும் பாடநூறியை பட்டமேற்படிப்பு மாணவர்க்கு மிகச் சிறந்த தமிழ்நடையில் முறையாகக் கற்பித்தவர். இவரிடம் கல்விபயின்ற மாணவர்களிற் பலர் இன்று பல்வேறு அரசாங்கத் துறைகளின் உயர்பதவிகளில் அமர்ந்துள்ளனர். அவர்களில் பலர் எனக்கு பரிச்சயமானவர்கள். அமரர் அவர்களின் ஆழ்ந்த அறிவு, சமூக உணர்வு என்பனபற்றி அவர்களிடமிருந்து ஏராளம் கேள்விப்பட்டுள்ளேன்.

அமரர் சிவலிங்கம் அவர்கள் இலக்கியத் துறையையும் விட்டு வைக்கவில்லை. இலக்கியக் கோட்பாடுகளில் விரிவான புலமையுடையவராய், தமிழக மற்றும் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய நிறைவான புரிந்துணர்வை அவர் பெற்றிருந்தார். சிறந்த சிறுக்கை எழுத்தாளராகவும் இலக்கிய விமர்சகராகவும் அவர் விளங்கினார். அவருடைய சொற்பொழிவுகளில் எப்போதுமே இலக்கிய நயம் ததும்பி ஓடும்.

அமரர் சிவலிங்கம் அவர்களுடைய அரசியல், கலை, இலக்கிய, கல்விப் பணிகள் மலையக மக்களின் வரலாற்றுப் பிண்புலத்தில் வைத்து ஆராய்ப்பட வேண்டியதொன்று. அவருடைய சிந்தனைகளைப் பெரிதும் விரும்பியவர்களும் பின்பற்றியவர்களும் அவருடைய சகல எழுத்துக்களையும் தேடிக் கண்டறிந்து தமிழ் மக்கள் மத்தியில் சிறந்த பிரசரமாக சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். மலையக மக்கள் மேம்பாட்டை மனதிற் கொண்டுமேத்திட்ட அமரர் சிவலிங்கம் நினைவு மலரொன்றில் மலையக மக்களின் அரசியல், சமூக, கலாசார, கல்வி மேம்பாடு பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வரும் வகையில் அவர்கள் முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். அமரரின் பணிகளுக்கு அவரது அன்பர்கள், ஆதரவாளர்கள், மாணவர்கள் செய்யக்கூடிய பெரும் கெளரவமாக இந்நினைவுமல்ல அழையவேண்டும் என விரும்புகின்றோம்.

இர. சிவலிங்கம் அவர்களைப் பற்றி சில பசுமையான நினைவுகள்

எஸ். டி. சிவநாயகம்

சிரேஷ்ட பத்திரிகையாளர்

கல்வி மன்றங்களிலும், கலை மேடைகளிலும், அரசியல் அரங்குகளிலும் மலையருவியெனப் பொழுந்து தள்ளிய மணிக்குரல் ஓய்ந்துவிட்டது. மலையக இளைஞர்களை இல்லசியப் பாதையில் இட்டுச் சென்ற ஒரு வீரத் தளபதியின் வெற்றிநடை ஒடுங்கிவிட்டது. குன்றின் மேல் இட்ட விளக்கெனச் சுடர்வீசிப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு ஒளிக்குரை குழைந்துவிட்டது. நம்பிக்கை நடசத்திரம் உதிர்ந்துவிட்டது. இர. சிவலிங்கம் என்னும் செயல் வீரர் அமரராகவிட்டார்.

இது நடந்தது கடந்த 1999 ஜூலை 9 ஆம் திங்டி வெள்ளிக்கிழமை. இந்தியாவில் கோயம்புத்தூர் என்ற பெரு நகரின் ஒரு பாங்கலீல். செய்தி அறிந்து மனம் தூட்டதுப்போனோம்.

சாமிமலை ஸ்டோக்ஹோம் தோட்டத்தில் பிறந்து, ஹட்டன் வைலாண்ட் கல்லூரியில் கல்வி கற்று, பின்னர் அதே கல்லூரியின் அதிபராகப் பதவி வகித்த திரு. இர. சிவலிங்கத்தை முதன் முதலாகச் சந்தித்த நாள் இன்னும் பசுமையாக நினைவிருக்கிறது. சுமார் 45 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அது நடந்தது. கண்டியில் பிரபல பிரமுகராக விளங்கிய திரு. பி. டி. ராஜன் அவர்கள் தாம் வெற்றிகரமாக நடத்திவந்த அசோகா ஹோஸ்டலில் ஓர் ஆண்டு விழாவை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அப்போது நான் சுதந்திரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவிருந்தேன். என்னையும் அந்த விழாவில் கலந்துகொள்ளும்படி அழைத்திருந்தார்.

திரு. பி. டி. ராஜன் தலைமை வகித்தார். மாணவர் கலைநிகழ்ச்சிகளுக்கு முன்பாக ஒரு கூட்டம். பேச்சாளர்கள் மூவர். முதலாவதாக, அப்போது பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகவிருந்த டாக்டர் கே. கணபதிப்பிள்ளை பேசினார். இரண்டாவதாகப் பேசுவதற்கு நான் அழைக்கப்பட்டேன். என்னைத் தொடர்ந்து மூன்றாவதாகப் பேசினார் சிங்கக்குட்டி போன்ற ஒரு வாலிபார். அவர்தான் இர. சிவலிங்கம் என அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டேன். அன்றே தமது பண்பினாலும், தோற்றுத்தினாலும், பேசுசுத்திறனாலும் என்னைக் கவர்ந்தார் இர. சிவலிங்கம். முதன் முதலாக அன்று எங்களுக்கிடையே ஆரம்பித்த நட்பும், பரஸ்பர மரியாதையும் அவர் மறையும்வரை தொடர்ந்தன.

கண்டி அசோகா ஹோஸ்டல் விழாக் கூட்டத்தில் நான் பேசுகையில், இலங்கையில் மலை நாட்டில் வாழும் மக்கள், தரம் குறைவான தமிழ் மக்களாக, இலங்கைத் தமிழர்களில் சில பகுதியினரால் மதிக்கப்படுவது தகாது என்று மனம் வருந்திப் பேசினேன். இந்தியாக்காரர் என்றும், வடக்கத்தியார் என்றும், தோட்டக் காட்டார் என்றும் அவர்கள் குறிக்கப்படுவதைக் கண்டித்துப் பேசினேன். அவர்கள் வாழும் பகுதியை மலையகம் என்று குறிப்பிடவேண்டும் என்றும், அவர்கள் மலையக மக்கள் என்று அழைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கூறினேன். இப்பாடியான ஒரு கருத்து முதன் முதலாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது அந்தக் கூட்டத்தில்தான்.

எனக்குப் பின்னர் பேசிய இர. சிவலிங்கம் என் பேச்சையும் கருத்தையும் வரவேற்றுப் பேசினார். தான் இனிமேல் மலையகம், மலையக மக்கள் என்ற சொற்பிரயோகத்தையே அன்று முதல் கையாளப்போவதாகவும் அதே மேடையில் தெரிவித்தார். அன்று முதல் அவர் அந்த

இரண்டு பதங்களையுமே பிரசார வேகத்துடன் பயன்படுத்தலானார். நானும் அதே வாரம் முதற்கொண்டு சுதந்திரனில் மலையகம் என்ற பிரயோகத்தைப் பத்திரிகையில் புகுத்தினேன். மலையக வாசகர்களுக்கு என்று ஒரு பக்கத்தைப் பொறுப்பேற்றுத் தீற்பட நடத்தினார். அப்போது சுதந்திரனில் பணியாற்றி வந்த திரு. ஏ. எம். துரைசாமி அவர்கள்.

இரு சிவலிங்கம் சென்னையில் கிழில்தவக் கல்லூரியில் படித்து எம். ஏ. பட்டதாரியானார். அப்போது அவருக்கு திராவிட இயக்க ஈடுபாடு இருந்தது. அதனால் திராவிட இயக்கப் பேச்சாளர்களின் நடையிலேயே எதுகை மோனைகளுடன் தமிழ் மொழியை அறுத்து உறுத்து ஆங்கிளாட்டமாகப் பேசப் பயின்று கொண்டார். இந்தச் சொல்லாட்சியே அவருக்கு மலையகத் தமிழ் இளைஞர்களிடையே ஒரு தலைவர் அந்தஸ்தைத் தேடிக் கொடுத்தது. தமிழில்மட்டுமேன்றி ஆங்கிலத்திலும், சிங்கள மொழியிலும் கூட வெகு ஆணித்தரமாகவும், ஜனரஞ்சகமாகவும் பேசும் ஆற்றல் அவருக்கு வியக்குமாவிற்கு கை கூடிவந்தது.

மேடைப் பேச்சென்றால், அந்தக் காலகட்டத்தில் மூவர் கொடிகட்டிப் பறந்தார்கள். வடக்கில் திரு. அ. அமிர்தவிங்கம், கிழக்கில் திரு. செ. இராசதுரை, மலையகத்தில் திரு. இரு. சிவலிங்கம். அரசியல் அரங்கில் இரு. சிவலிங்கம் பேசினால் அங்கு அடுக்குத் தொடரும், எதுகையும், மோனையும் நிறைந்து சொல் மாரி கொட்டும், இட குழுமும், அனல் பறக்கும், புள்ளி விவரங்கள் கூடை கூடையாக அள்ளிச் சிதறும், ஆவேசம் ஆவியாகப் பறக்கும், அதுவே உடனே குளிஞ்து தென்றலாகத் தவழும். இப்படியான ஒரு சொந்பொழிவாளராக விளங்கினார் இரு. சிவலிங்கம் தமது வாலிப் பயதில்.

சென்னையில் படிக்கும்போதே அவர் காதல் வயப்பட்டுவிட்டார். கூடப்படித்துப் பட்டதாரியாகிய ஒரு கேரளத்துப் பெண்மனியே, அவருக்கு மனைவியாக அமைந்து, மனமொருமித்த பொருத்தமான துணைவியாரானார். இவர் பிற்காலத்தில் இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தில் மலையாள மொழி ஓலிபரப்புக்குப் பொறுப்பான அதிகாரியாகக் கடமையாற்றினார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவர்களுக்கு இரண்டு மகன்கள் உள்ளனர். இருவரும் நன்கு படித்தவர்கள். ஒருவர் வங்கித்துறையில் மேலதிகாரியாக அமெரிக்காவில் கடமை பார்க்கிறார்.

படித்துவிட்டு இலங்கை தீரும்பிய இரு. சிவலிங்கம் இடதுசாரி சிந்தனை உடையவராக விளங்கினார். சமசமாஜக் கட்சியைச் சேந்த டாக்டர் என். எம். பெரேரா, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த பிட்டர் கெனமன் ஆகியோரின் அரசியல் சித்தாந்தங்களால் கவரப்பட்ட ஒருவராக மாறினார். இந்தக் காலகட்டத்தில் அவர் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸையும், அதன் தலைவர் திரு. எஸ். தொண்டமானையும் மிகவும் கடுமையாக விமர்சிக்கும் போக்கைக் கடைப்பிடித்தார். அதனால் திரு. தொண்டமானுக்கு அவர் வேண்டாதவராகக் கணிக்கப்பட்டார். அவருடைய இந்தப்போக்கு அரசியலில் அவருக்கு ஏற்றும் தரத்தக்கதல்ல என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது.

கண்டியில் இரு. சிவலிங்கத்தைச் சந்தித்து நட்பு ஏற்பட்ட பின்னர், அவர் சுதந்திரன் பத்திரிகைக்குத் தோட்டத் தொழிலாளர் புற்றிய கட்டுரைகள் எழுதிவந்தார். நானும் ஏற்றுப் பிரசரித்துவந்தேன். அவர் முதன் முதலில் சுதந்திரனில் எழுதித்தான் எழுத்தாளருமானார் என்று நினைக்கிறேன். பின்னர் சில சிற்றிதழ்களுக்கு கலம் எழுத்தாளராகவும், ஆசிரியராகவும் இருந்தார் என்பதும் நாடறிந்ததே.

முதல் சந்திப்பின் பின்னர், இரண்டு வருடம் கழித்து, அவருடன் ஹட்டன் வைற்றினார் கல்லூரியில் இரண்டு நாள் தங்கும் சந்தாப்பம் எனக்கு ஏற்பட்டது. பண்டிதர் கே. பி. இரத்தினம்

வருடாவருடம் ஏதாவது ஒரு நகரத்தில் தமிழ் மறைக் கழகத்தின் ஆண்டுவிழாவை நடத்தி வந்தார். அந்த வருடம் ஹட்டனில் வைரலன்ட் கல்லூரியில் விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. தமிழ் மறைக் கழகத்தின் உப தலைவர்களில் ஒருவர் என்ற முறையில் அந்த விழாவில் நான் கலந்து கொண்டேன். அப்போது தான் இர. சிவலிங்கத்துடன் தங்க நேர்ந்தது. இருவரும் மனம் விட்டுப் பேசினோம்.

அந்த உரையாடலில் ஒரு விஷயம் முத்கியமாக இருந்தது. இர. சிவலிங்கத்தின் கல்வித் தராதரம், நிர்வாகத்திறன், பேச்சாற்றல், மும்மொழி ஞானம், சுமுகமாகப் பழகும் தன்மை எல்லாவற்றையும் வைத்துப் பார்க்கும்போது மலையகத்தில் அவருக்கு அரசியலில் நல்ல எதிர்காலம் உண்டு என்றும், அப்படி ஒரு நோக்கம் அவருக்கிணந்தால் இடதுசாரிக் கொள்கைப்படன் அலைந்து கொண்டிருப்பது பயன் தராது என்றும், எப்படியாவது அவர் மலைநாட்டில் செல்வாக்குடன் உள்ள ஒரு தொழிற்சங்க இயக்கத்துடன் இணைவதுதான் பயன் தரும் என்றும் கூறினேன். அத்தோடு அவர் திரு. தொண்டமானை விமர்சித்து வருவது நல்லதல்ல என்றும், முடிந்தால் இ. தொ. கா. விலேயே சேர்ந்து பணிபுரியுங்கள் என்றும் ஆலோசனை கூறினேன். அப்படி அவர் இணைந்தால், ஸ்தாபன ரீதியாக, மலையகத்துக்கும், மலையக மக்களுக்கும் நன்மையும், சேவையும் செய்யும் வாய்ப்பு அதிகமாகக் கிடைக்கக் கூடும் என்பதையும் விளக்கினேன். இ. தொ. கா. வில் திரு. தொண்டமானுக்கு அடுத்தபடியாக அன்று தலைமைத்துவமும், கல்வித் தராதரமும், பேச்சாற்றலும், ஆளுமையும் உள்ளவர்கள் குறைவாக இருந்ததால் இர. சிவலிங்கம் போன்ற ஓர் இளைஞருக்கு எதிர்காலத்தில், அந்த அமைப்பில் உயர்வுக்கு இடம் இருக்கிறதென்றும் கூறினேன்.

காலம் சுழன்றது. பின்னர் இர. சிவலிங்கம் கல்வி இலாகாவிலிருந்து வெளியேறினார். கொழும்பில் குடியேறினார். பல உத்தியோகங்கள் பார்த்தார். சட்டத்தரணியாகத் தொழில் செய்தார். 1983 கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டு இந்தியாவுக்கு இடம்பெயர்ந்து சென்றார்.

இந்தியாவில் சில காலம் கழித்தபின்னர் 1998 ஆம் ஆண்டு திரும்பவும் இலங்கை வந்து சேர்ந்தார். அப்போது எந்த இ. தொ. கா. வையும் தொண்டமானையும் எதிர்த்தாரோ. எந்த ஸ்தாபனத்தில் சோந்து பணியாற்ற மறுத்தாரோ. அந்த ஸ்தாபனத்திலேயே இளைஞர் அமைப்பு நிர்வாகியும் ஆலோசகருமாக வந்து சேர்ந்தார். திரு. தொண்டமானிடம் இருந்த வெறுப்பை மறுந்தார். அவருடைய தலைமைத்துவம் தோட்டத்தொழிலாளருக்கு ஏற்றது என்பதை உணர்ந்து கொண்டார். திரு. தொண்டமானும் இர. சிவலிங்கத்துக்குரிய மதிப்பளித்து மிகவும் உன்னதமான ஒரு நிலையில் வைத்துக் கொண்டார். அந்தப் பதவியிலே இருக்கும் போதே நோய் வாய்ப்பட்டு மீண்டும் அவர் இந்தியா செல்லவேண்டியதாயிற்று. திரும்பி வரமுடியாமலே அங்கு மறைந்துவிட்டார்.

நான் ஆலோசனை கூறிய காலத்தில் அவர் இ. தொ. கா. வில் சேர்ந்திருந்தால், காலவோட்டத்தில் அந்த ஸ்தாபனத்தின் ஓர் உயர் தலைவராக மட்டுமேன்றி, ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் அல்லது ஒரு மாகாணசபையின் தலைவராகவும் அவர் விளங்கியிருப்பார். அவருடைய திறமையும், பேச்சுவன்மையும். செயலாற்றலும் அவரை உச்சாணிக் கிளைக்கு உயர்த்தியிருக்கும்.

மலையகம் தந்த ஒரு சிறந்த கல்லூரிமான், பட்டதாரி, சிறந்த அறிஞர், சிறந்த வாய்சாலகர், சர்வதுறை ஞானஸ்தர், சட்டத்தரணி, பண்பாளர் மறைந்தமை மலையகத்துக்கு ஒரு மாபெரும் இழப்பாகும். அவர் ஞாபகம் என்றும் நின்று நிலைக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

* * *

சிறையில் சிவலிங்கம் - ஒரு சிறுகுறிப்பு

இளையதுமிழ் ஈஸ்வரஸ்ங்கம்

முகாமையாளர்
தேசிய சேமிப்பு வங்கி

நீலகிரி அதிகளவு 'தலித்' மக்களைக் கொண்டுள்ள மாவட்டம். இவர்களில் ஸ்ரீமாவோ - சாஸ்திரி ஓப்பந்தப்படி தாயகம் திரும்பிய இரண்டரை லட்சம் இந்தியர்களும் அடங்குவர். இவர்கள் மிகவும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாகவும் அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டவர்களாகவும் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையுடன் நடத்தப்படுவர்களாகவும் உள்ளனர்.

நீலகிரியின் பசுமைக்கும் அழகுக்கும் வளத்துக்கும் காரணமான இம்மக்களை ஒருங்கிணைத்து அவர்களின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டுக்காகவும் அடிப்படை உரிமைகளுக்காகவும் குரல் கொடுத்தும் போராடியும் வருகின்ற மலைய மக்கள் மறுவாழ்வு மன்றம் கடந்த பதினெட்டு வருடங்களாக தலித் மக்களின் பாதுகாவலனாகச் செயற்பட்டு வருகின்றது.

இரு. சிவலிங்கம் எம், ஏ, எல். பி. அவர்கள் திருச்சி மாவட்டம் புள்ளம்பாடியில் உள்ள கோண்டாக் குறிச்சி புதுாரை பூர்விகமாகக் கொண்டவர். சென்னை கிறிஸ்துவக் கல்லூரியில் படித்தவர். வழக்கறிஞர்; சிறந்த கல்விமான்; சென்னையில் தாயகம் திரும்பியோர் ஆய்வுமையம் நிறுவி அம்மக்களுக்காக பாடுபட்டார். அவர் தொகுத்த தாயகம் திரும்பியோர் கை நூல் (DIRECTORY OF REHABILITATION OF REPARTRIATES) தாயகம் திரும்பிய மக்களின் நிலைமைகளை விரிவாக எடுத்துக் கூறுகின்ற ஒரே நூலாகும். கோவை நலிந்தோர் நல மையத்தை நிறுவி தலித் மக்கள் மற்றும் நலவிடைந்த மக்களுக்காக பல ஆக்கப்பியான பணிகளை ஆற்றி வந்தார். தாயகம் திரும்பியோர் தேசிய பேரவையின் தலைவராகவும் ஜனநாயகத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைவராகவும் இருந்த அவர், இவ்வமைப்புகள் மூலம் ஏழை, எனிய மக்களின் நல்வாழ்வு மற்றும் உரிமைகள் அவர்களைச் சென்றடைய அரும்பாடுபட்டு வந்தார்.

கோவை மனித உரிமைக் கழகத்தின் அமைப்பாளரான இரு. சிவலிங்கம் அவர்கள், சர்வதேச மனித உரிமை அமைப்பான உலக உணவுட்டல் உரிமை இயக்கத்தின் (FIAN) உறுப்பினராகவும் இருந்து, இந்தியாவில் மட்டுமென்று உலக அளவிலும் மனித உரிமை பாதிக்கப்படும் போது குரல் கொடுத்து வந்துள்ளார்.

இவரின் மனித உரிமைப் போராட்டங்களும் போர்க்கரலும் தலித் மற்றும் தாயகம் திரும்பிய மக்களிடையே விழிப்புணர்வையும் முன்னேற்றத்தையும் உருவாக்கியிருள்ளன. இதனால் நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள ஆதிகக்சுக்கும் அவர்களுக்குத் துணைபோகும் சில நீர்வாகத்தினருக்கும் பெரும் சவாலாகவும் சிம்மசொர்ப்பனமாகவும் இருந்து வந்தார். இதன் விளைவாக இங்குள்ள ஆதிகக்சுக்குகள் அவரைப் பழிவாக்கும் நோக்குடன் பல சதிச் செயல்களைச் செய்து 5.8.93 அன்று கோவை 'கியூ' பிராஞ்சு போலீசாரால் எவ்விதக் காரணமும் சொல்லாமல் கைது செய்யப்பட்டு செங்கல்பட்டு சிறப்பு முகாமில் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டார்.

கடும் குற்றவாளிகளுக்கு இருக்கின்ற உரிமைகள்கூட மறுக்கப்பட்டவராய், அங்கு மோசமான முறையில் நடத்தப்பட்டு வந்தார். 24 மணி நேரமும் தனிமைச் சிறையில் வைக்கப்பட்டு (SOLITARY CONFINEMENT), நீரிழிவு, இரத்த அழுத்தம் மற்றும் இருதய நோயாளியான, அவரை சென்னை மருத்துவ மனைக்கு மாற்றும் செய்யுமாறு சென்னை உயர்நீதிமன்றம் உத்தரவு பிறப்பித்தபோது மருத்துவமனைக்கு அழைத்து வரப்பட்ட இரு. சிவலிங்கம் அவர்களுக்கு கைவிலங்கு மட்டுமென்றி, கால்விலங்கும் போடப்பட்டிருந்தது. மருத்துவமனையிலும் மிகக் கொடுமையான முறையில் போர்க்கால கைதிகளுக்குக்கூட இல்லாத, கால்களுக்கு சங்கிலியிட்டு பிணைத்து வைக்கும் நடைமுறையில் அவர் வைக்கப்பட்டிருந்தார்.

நெஞ்சயர்த்தி வந்தாயே!

ஸ்ரீகார்

நெலகிரிச் சாரலிலே
நீண்டமலைத் தொடர்போலே
நானும் பலத் தொல்லைகளால்
நசங்கியே தவிக்கின்ற
ஏழூத் தொழிலாளர்
ஏற்றமுடன் வாழ்ந்தீடவே
எந்நானும் குரல் கொடுக்கும்
ஏந்தலே நீ வாழ்க

கொஞ்ச தமிழ் நாட்டினுக்கு
குடிவந்தால் துயரெல்லாம்
அஞ்சி எங்கோ ஒருமென்று
அங்கீருந்து வந்தவர்கள்
நெஞ்சமெல்லாம் புண்ணாகி
நீலைகுலைந்து நீற்கையிலே
நெஞ்சயர்த்தி வந்தங்கே
நேசக்கரம் தந்தாயே

வாயிருந்தும் மெளனிகளாய்
வகையறியா நடைப்பினமாய்
உழூப்பையே முதலாக்கீ
உழுல்கின்ற மாந்தரெல்லாம்
நீலையான வாழ்வு பெற்று
நீயிர்ந்திங்கு வாழ்வதற்கு
உழூத்திட்ட உத்தமரே
உம் வழியில் எம் பயணம்

செங்கையிலே சீறையிட்டு
சீறுமைப் படுத்திட்டே
உந்தன் உறுதிக்கு
உலைவைக்க எண்ணீனாரோ!
ஏந்தச் சீறை சென்றாலும்
ஏழூயின் வீருத்தலைக்காய்
உந்தன் உயர்பணீகள்
அழிவின்றி ஓளி வீசம்பா

சிவா சிறையிலிருந்த போது அவர்தம் விடுதலை வேண்டி ஒலித்த குரல்

மலையக சமூக வளர்ச்சியில் இர. சிவலிங்கம் ஒரு கிளர்ச்சியாளன், மனிதாபிமானி

இ. தம்பையா

சட்டத்தரணி

“திரு சிவலிங்கம் மலையக சமூகம் குறித்து தீட்சண்யமிக்கதும் யதார்த்த பூர்வமானதுமான தத்துவார்த்த தளத்தை கொண்டிராதமை காரணமாக, அவரைப் பின்பற்றியோடும் சமூக அரசியல் கலாசாரங் குறித்து விஞ்ஞான பூர்வமான தெளிவுடையோராய் காணப்படவில்லை. இர. சிவலிங்கம் தாமே, ட் ரொஸ் கிய சார்புடையவராக இருந்திருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இக்கால எல்லையில் மார்க்சிய கோட்பாட்டுத் தாக்கத்திற்குட்பட்டு கலை - இலக்கியத்தைச் சமூக விஞ்ஞான நோக்கில் பார்க்கத் தலைப்பட்டவர்கள் அவரோடு முரண்பாடுடையோராய் மாறினரென்பது மற்றொரு வரலாற்றுச் செல்நெறியின் தோற்றுவாயாக அமைந்ததென்னாம்” என்று தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் வெள்ளி விழா மலரான புதுவசந்தத்தில் ‘அறுபதுகளிலான மலையகத்தமிழ் இலக்கியங்களின் ஸ்தாபிதப் பிரயத்தனங்கள்’ என்ற தலைப்பில் எம். முத்துவேல் எழுதியுள்ள கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அதே விதமாக 1960 களில் நா. சண்முகதாசன் தலைமையிலான செங்கொடிச் சங்கத்தினாடாகவும் பின்னர் புதிய செங்கொடிச் சங்கத்தினாடாகவும் மலையகத்தில் பரவலாக முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்ட வேலைத்திட்டங்கள் பற்றி இரு. சிவலிங்கம் அக்கறையற்றிருந்தார் என்று 18-7-99 தினக்குரல் வாரமலரில் மலையகவலத்தில் குறிஞ்சிக்குரலோனால் விரைவனாம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 18-7-99 வீரகேசரி வாரமலரில் வரண்ட மலையகத்தில் கல்வி வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடசெய்தவர் என்ற தலைப்பில் நந்திதா எழுதியுள்ள கட்டுரையில் ஹெல்லன்டஸ் கல்லூரியில் இரு. சிவலிங்கத்தின் மாணவர்களாய் இருந்தவர்கள் பல்கலைக்கழகம் சென்றதும் அவரின் கருத்துக்களுடன் முரண்படத் தொடங்கினர் என்றும் முரண்பட்ட அந்த இளைஞர்கள் நா. சண்முகதாசனின் தலைமையிலான சீனசார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தனர் என்றும் விளக்கியுள்ளார்.

ஆக அறுபதுகளில் மலையகத்தின் எழுச்சியில் இரண்டு போக்குகள் இருந்தன என்பது நிருப்பனமாகிறது. அதில் ஒன்று பார்ம்பரிய தொழிற்சங்க இயக்கத்திற்கு மாறான முற்போக்கான போக்கென்றும் மற்றது மாக்சிய கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டவர்களின் புரட்சிகர பங்களிப்பு என்றும் விளங்கிக் கொள்ளப்படுகிறது.

எனவே இர. சிவலிங்கம் இறுதிவரை ஒரு மாக்சியராக வாழ்ந்தாரா என்ற அனுகுமுறை இயல்பற்ற ஒன்றாகவே இருக்கமுடியும். அறுபதுகளில் மாக்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு செயற்பட்டவர்களில் ஒன்றிரண்டு பேரைத்தவர் அனேகர் மாக்சியத்திலிருந்து தார் விலகி சென்றுவிட்டதால் அவர்களுடன் இரு. சிவலிங்கத்தை ஒப்பிட்டு ஒப்பியல் அனுகுமுறையில் அவரை அனுகுவதும் வெறும் கற்பிதமாகிவிடும். நான் ஏற்றுக் கொண்டு ஒழுகும் மாக்சிய தத்துவ தளத்திலிருந்து கொண்டு தான் இரு. சிவலிங்கத்தை என்னால் பார்க்க முடியுமென்றாலும் மாக்சிய புத்திஜீவி ஒருவரை கற்பிதம் செய்துகொண்டு அவ்வாறான ஒருவர் மலையக மக்களுக்காய் உழைப்பது எங்ஙனம் என்ற அனுகுமுறையில் இரு. சிவலிங்கத்தை பார்ப்பது பிரிதொரு விடயமென நான் கருதுகிறேன்.

அறுபதுகளில் மலையக எழுச்சியில் பார்ம்பரிய தொழிற்சங்க இயக்கத்திற்கு மாறான

முற்போக்கான போக்கை பிரதிநிதித்துவம் செய்தவர் அல்லது அப்போக்கிற்கு தலைமையாக நின்று செயற்பட்டவர் என்ற நீதியல் இரு சிவலிங்கத்தை பார்ப்பதற்கான முயற்சியாகவே இக்கட்டுரை அமைய வேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

இரு சிவலிங்கத்தின் மறைவை அடுத்து வழமையான பாணியில் இரங்கல் செய்திகளும் அனுதாப அறிக்கைகளும் வெளிவந்தன. இவற்றிலிருந்து அவர் ஹெல்லன்ட்ஸ் கல்லூரியின் அதிபராக, சட்டத்தரணியாக இருந்தவர் என்றும் இறுதி காலத்தில் அமைச்சர் தொண்டமானின் தோட்ட உள்ளகக் கட்டமைப்பு அமைச்சின் அதிகாரியாக கடமையாற்றினார் என்பதும் மட்டுமே மலையகத்தின் இளைய தலைமுறையினருக்கு தெரியவருகின்றன. ஒரு காலத்தில் இ. தொ. கா விற்கும், அதன் தலைமைக்கும் சவாலாக இருந்தவர் இறுதியில் அவற்றுடன் நெருங்கி இருந்து செயற்பட்டார். அதனால் எல்லா புத்திஜீவிகளையும் போன்று எதிர்ப்புணர்வுகள், கிளர்ச்சிகள் முற்போக்கு உணர்வுகள் போன்றவற்றை அவருடைய இளமைக்கால சொத்தாகவே கொண்டிருந்திருக்கிறார் என்றும் முடிவெடுத்துவிட்டு மலையகத்தின் இளம் தலைமுறையினர் இரு சிவலிங்கத்தை பற்றி அறிய வேண்டும் என்ற அவாவை கைவிடுவார்களேயானால் அது முற்றுமுழுதுமான நிராகரிப்பு வாதமாகிவிடுவது மட்டுமன்றி அவர் வாழ்ந்த காலத்து மலையக வரலாற்றை அதற்கே உரிய அர்த்தத்தில் விளங்கிக் கொள்ள மறுப்பதுமாகும்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களை உள்ளடக்கிய இந்தியவம்சாவளி தமிழ்மக்களின் இனத்துவ தன்னடையாளங்களை தேடிப்பாதுகாக்கும் முயற்சிகளை ஆரம்பித்தவர், அம்மக்களை ஒரு தேசிய இனமாக காண்பதற்கான ஆழம் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டதுடன் அந்தேசிய இனத்துக்கு 'மலையகத்தமிழர்கள்' என்ற பெயரையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். ஆனால் அவர் முறையான விஞ்ஞான கண்ணோட்டத்தில் மலையகம் என்ற சொல்லை அறிமுகம் செய்யவில்லை என்றும் அவர் மேலோட்டாகவே அச்சொல்லை அறிமுகம் செய்தார் என்றும் கூறி மலையகத் தமிழ் தேசிய இனத்துக்கான கருத்தாக்கம் 1960 களில் தோன்றவில்லை என்று சிலர் விவாதிக்கின்றனர்.

தோட்டத் தொழிலாளர் என்று அழைப்பது குறித்து வெட்கப்பட்ட மலையக புத்திஜீவிகளினதும், மத்தியதர வர்க்கக்கத்தினரதும் வசதிப்படைத்தோரினதும் சதியாகவே மலையகம் என்ற சொல் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது என்றும் அந்தப்பிரிவினரை பிரதிநிதித்துவம் செய்பவராகவே இரு சிவலிங்கம் இருந்தார் என்றும் கூறி மலையகம் என்ற சொல் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வர்க்கக்கத்தனமையைக் குறைத்துவிட்டது என்றும் கூறுகின்றனர். 'மலையகம்' என்ற சொல்லின் அறிமுகத் தால் இன்று தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மலையகத் தமிழர்கள் என்று உணர்விற்குப்பட்டுள்ளதால் அவர்கள் இலங்கையின் ஏனைய தொழிலாளர்களுடன் ஐக்கியப்படுவதற்கு தடையாகவே அச்சொல் அமைந்துவிட்டது என்றும் கூறுகின்றனர்.

1960 களில் மலையகத்தில் மத்தியதரவர்க்கம் வளர்ச்சியடைந்திருக்க வில்லையாதலால் இரு சிவலிங்கம் மலையத்தின் கல்விகற்றவர்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்தார் என்று கூறுவது சரியாக இருப்பினும் நாகரீகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே 'மலையகம்' என்ற சொல் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது என்று கூறுவது சரியானதாக இராதா எனெனில், மலையகத் தமிழ் மக்கள் மீது புரியப்பட்டு வருகின்ற இளையியான அடக்கமுறைகளுக்கு எதிராக முழு நாட்டின் உழைக்கும் மக்களினதும் இயக்கங்களாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாத போது, இலங்கை தமிழ் தேசிய இனத்தின் கூறாக மலையகத் தமிழ்மக்கள் இணைக்கப்படுவதற்கு வேலைத்திட்டங்கள் இல்லாதபோது மலையகத் தமிழ் மக்கள் என்ற அடையாளத்துடனான எழுச் சி மேலோட்டானதொன்றோ தற்செயலானதொன்று என்றோ கூறுமுடியாது. மறுபழும் பிற்காலத்தில் அவர் இந்தியாவிலிருந்தபோது மலையகத் தமிழ்மக்களின் இன உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காக தமிழ் தீவிரவாத இயக்கமொன்றின் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதாக அவரின் இறப்பிற்கு பிறகு சிலர் கூறுமுயற்சிப்பதில் உண்மை இறப்பதாக தெரியவில்லை.

பேரினவாத நிகழ்ச்சி நிரலில் இருக்கின்ற இனக்கலப்பிற்கு பூரணமாக பலியாகாமல்

மலையகத் தமிழ்மக்கள் இன்றும் இருப்பதற்கு மலையகம் என்ற அந்த அடையாளம் எடுக்கப்பட்டது, மலையக மக்கள் சார்பிலான தற்காப்பு அடிப்படைகளில் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படலாம்.

மலையகத் தமிழ்மக்கள் என்ற அடிப்படையை கொண்டிருந்தாலும் நாடளாவிய ரீதியில் இதுசாரிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பை வைத்திருந்த சிவலிங்கம் மலையகத் தமிழ்மக்களின் அரசியல் தேசிய நீரோட்டத்துடன் இணைந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார். தேசியரீதியாக அவர் எங்கா சமச்சாஜக் கட்சியிடன் ஆரம்பத்தில் தொடர்பை வைத்திருந்தார். பின்னர் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியிடன் இணைந்தார். வேலைவாய்ப்பு கல்வி போன்ற விடயங்களில் இன்று பத்து பாரானாமன்ற உறுப்பினர்களாலும் செய்யமுடியாத சிலவற்றை 1970-77 ஜக்கிய முன்னணி ஆட்சிக் காலத்தில் செய்திருந்தார். மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம் மலையக இளைஞர் முன்னணி என்ற பெயரில் இயங்கத் தொடங்கியது. அதற்கு தலைமைவகித்த அவர் அன்றைய கூட்டரசாங்கத்துடன் பேசு வார்த்தை நடத்தியதன் விளைவாக மலையகத்தவருக்கு ஆசிரியர் நியமனங்களிலும் வேலைவாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டன. பின்னர் அரசு நிறுவனங்களிலும் வேலைவாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டன. பிரஜாவரிமை பறிக்கப்பட்ட பிறகு மலையகத்தவரில் பெரும் எண்ணிக்கையினருக்கு 1970 - 77 காலகட்டத்திலேயே முதல்முதலாக வேலைவாய்ப்பு கிடைத்தது என்றால். இந்த முன் நிகழ்வுகளை சாத்தியமாக்கியவர் அதிபராக இருந்து, கல்வி அதிகாரியாக இருந்த சிவலிங்கம் ஆவார். தோட்டப்பாடசாலைகள் அரசமயமாக்கப்பட்டு தேசிய கல்வித்திட்டத்தினுள் பெருந்தோட்டக் கல்வியும் கொண்டுவரப்பட்டது. தோட்டங்களில் மேற்பார்வையாளர் பதவிகளும், தொழிற்சங்க காரியாலங்களில் பிரதிநிதிப் பதவிகளுமே என்றிருந்த எதிர்பார்ப்புகள் அரசாங்க வேலைவாய்ப்புகளுக்கும் விரிவடைந்தன. 1970 - 77 காலகட்டத்தில் ஜக்கியமுன்னணி அரசாங்கத்திடம் அவர் சாதித்து கொண்ட விடயங்களே இன்றும் அரசாங்கங்களுடன் சாதிக்கப்போவதாக கூறுவதே மலையக அரசியல்வாதிகளின் நிகழ்ச்சி நிரலாக இருக்கிறது.

தோட்டத்துறைத்தனங்களுக்கும் மிகவும் பலமாகவிருந்த பாரம்பரிய தொழிற்சங்க தலைமைகளுக்கும் எதிராக 1960 களில் முன்னெடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் இரு. சிவலிங்கம் தலைமையிலான நடவடிக்கைகளை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. இந்நடவடிக்கைகளுக்க் கூடாக அரசியல் பற்றிய பல சிந்தனைகள் விதைக்கப்பட்டன.

பண்பாட்டு ரீதியாக கல்வி வளர்ச்சிக்காக பலவிதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. திராவிட இயக்க பகுத்தறிவுவாத நடவடிக்கைகள் திட்டமிடப்பட்டு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. சீர்திருத்தவாத நடவடிக்கைகள் பல முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றத்துக்கூடாக மலையக இலக்கியம் வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. அச்சங்கத்தின் தலைமை பாட்டாளிவர்க்க இலக்கியம் என்பதை அதன் கருத்தியிலாக கொள்ள மறுத்திருந்தாலும், தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளை இலக்கியப்பரப்பில் நிராகரிக்க முடியவில்லை. மனிதாபிமான அடிப்படையிலான இலக்கிய நடவடிக்கைகளே முதன்மைப் பெற்றன.

தொழிலாளர்களுக்காக மட்டுமே தொழில் நீதிமன்றங்களில் தோன்றுவதென்ற கொள்கையை அன்று கொண்டிருந்த சில சட்டத்தரணிகள் இன்று தோட்டக் கம்பனிகளுக்கு மட்டுமே தோன்றுவார்களாக இருக்கின்றனர். இரு. சிவலிங்கம் குறுகியகாலம் தான் சட்டத்தரணியாக கடமையாற்றியபோதும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக செயற்படவில்லை.

மலையகத்தில் போராட்டங்களும், கிளர்ச்சிகளும், மறுமலர்ச்சியும் ஏற்பட்ட காலத்தில் ஒரு பகுத்தறிவுவாதியாக, கிளர்ச்சியாளானாக, முதலாளித்துவ மனிதாபிமானியாக, பொதுநலவாதியாக பல சவால்களை அவர் எதிர்கொண்டு சாதனைகளை படைத்துள்ளார். எனவே மலையக சமூகத்தின் ஒரு அசைவியக்கத்துக்கு ஓர் ஊக்குவிசையாக அவர் இருந்திருக்கிறார். அவரின் அந்த வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது.

என் நினைவுகளில் சிவா

இருமலீக்கம்

“என் சமூகத்திற்கு என்னால் முடிந்தவரை பணி செய்திருக்கிறேன் என்ற திருப்தியை மட்டும் என் கல்லறைக்கு சுமந்து செல்கிறேன்” நான் ஜப்பானிலிருக்கும் போது சிவா எழுதிய கடிதத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

“உழைப்பின் வாரா உறுதிகள் உளவோ” என்ற தாரக மந்திரம் கொண்டு பணி செய்து திருப்தி கண்டவர் அவர். அந்த எண்ணம் அடி மனதில் இருக்கா விட்டால், ஒரு முதுமாணிப்பட்டம், தமிழ ஆங்கிலமா எதுவிஞ்சி நிற்கும் என்று பிரித்தறியமுடியா மொழிப்புலமை, செல்வி சரோஜினியை மட்டுமல்ல எம்மையே கவர்ந்திழுக்கும் கவர்ச்சித் தோற்றும், இத்தனை தகுதிகளையும் கொண்டு ஒரு வங்கியின் உயர் அதிகாரியாகவோ, அல்லது வர்த்தக ஸ்தாபனத்தில் உயர் பதவியோ பெற முயற்சிக்காமல் ஏழை மாணவர்களுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க முன்வந்தது அந்த எண்ணத்தின் உந்துதலால்தான்.

பாடத்தை படிப்பறைக்கு அப்பாலும் கொண்டு செல்லும் வழக்கம் கொண்டவர். “கோல்புருக்கை” பற்றி படிப்பிக்கும்போதும் கூறுவார். “அவர்தன் அரசியல் சீத்திருத்தங்களால் நிலத்தாலான சமூகத்தை பணத்தாலான சமூகமாக மாற்றினார்... நாம் மனத்தாலான சமூகத்தைப் படைக்க வேண்டும்.” அங்கே பாடம் நடந்தது; ‘படைதிரட்டும்’ பணியும் தொடர்ந்தது. செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்க்கும் பணியல்ல; தன் சமூகத்தைத் தாழ்த்திய சக்திகளை வெஞ்சினம் கொண்டு வேரறுக்கும் பணி.

அவருக்கு முன்னரும் மலையகத்தில் பட்டதாரிகள் சிந்தனையாளர்கள் இருந்தார்கள். அவருக்குப் பின்னாலும் இருக்கிறார்கள். அவருக்கு முன்னையவர்கள் அன்றைய பிறப்போக்கு நிறுவனங்களோடு தங்கள் முகங்களை மறைத்துக் கொண்டார்கள். அவருக்குப் பின்னால் வந்தவர்கள் அச் சமூக நிறுவனங்களை விமர்சனம் மாத்திரமே செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், சிவா விமர்சித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் விமர்சனங்களை செயல்பூர்வமாக பிரயோகிப்பதிலும் வெற்றிகண்டார். இந்தப் பின்னணியில் “அறிவு ஜீவிகள் நிறையவே உலகை வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்கள். உலகை அதற்கேற்ப மாற்றுவதுதான் நம் வேலை” என்ற மார்க்கின் கூற்று நம் நினைவுகளில் வந்து போகிறது.

சிவா பன்முகப்பட்ட செழுமையான ஆளுமைகளைக் கொண்டிருந்தார். எழுத்து, பேச்சு, சிந்தனை, செயல், வாதாடும் திறன் என்று அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இது எல்லாவற்றிற்கும் அப்பால் அவரிடம் ஒரு மனிதத்துவமும் இழையோடிக் கொண்டிருந்தது. காலங்களிற் மஸ்கெலியா பாரானுமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஆரியதிலக்க ஒரு முறை சொன்னார். “வாழ் நாளில் பல மனிதர்களை நான் சந்தித்து இருக்கின்றேன். ஆனால், சிவாவைப் போன்ற தாய மனிதரை காண்பதுதிரு.” இந்த மனிதப் பண்பு தான் அவர்பால் பலரை ஈர்த்தது. திரு. சிவசிதம்பரம், திரு. அப்துல் அஸீஸ், திரு. இராமநாதன் தொண்டமான், திரு. ஆரியதிலக, திரு. வி. கே. வெள்ளையன் தந்தை செல்வநாயகம், அமிர்தலிங்கம் போன்ற பலரை சிவாவின் வீட்டு வரவேற்பறையில் பார்த்த ஞாபகம் இன்னும் மறையவில்லை.

சிவா ஒரு நிறுவனம். பழையை தன் பலம் கொண்ட மட்டும் மோதி உடைக்க முயன்றார். சந்தாப்பண வசதி, அலுவலகம், முழு நேர ஊழியர், ஏன் ஒரு தட்டச்ச யந்திரம் கூட சொந்தமாக இல்லாமல் அன்று இந்தப் பணியை மேற்கொண்டார் என்ற உண்மை இன்றும் பிரமிக்கத்தக்கதாகவே இருக்கிறது. தன் சொற்ப ஊதியத்தில் தாயார், மனைவி,

பிள்ளைகளை போசிக்க வேண்டிய நிலை இருந்தும் இந்தத் தனி மனித முரண்பாடு தன் சமூகப் பணியை விழுங்கிவிடாமல் சாகசம் செய்து காட்டியவர்.

சிவா பல துறைகளில் தடம் பதித்தாலும் அரசியலுக்கே மிக நெருக்கமானவர். இடது சாரிகளுடன் அவர் ஒரு நேச அணியைக் கொண்டிருந்தார். இடது சாரி உள்ளூர் சிங்கள பிரமுகர்கள் அடிக்கடி அவர் வீட்டுக்கு வந்து போவதோடு அவர் மீது மிகுந்த மரியாதையும் கொண்டிருந்தார்கள். பின்னால் அவர் சட்டத்துரணியாக அட்டனில் தொழில் பார்த்த போது திருமதி. சிவலிங்கம் ஒருமுறை சொன்னார். 'நிறையவே சிங்களவர்களுடைய வழக்குகள். சிவாவிடம் வருகின்றன. நம்மவர் - நம்பிக்கையானவர் என்ற நினைப்பு அவர்களிடம் இருக்கிறது. "உயிருக்குத் தமிழ், உறவுக்கு சிங்களம், உலகுக்கு ஆங்கிலம்" என்று முழங்கிய ஒருவரின் நிதர்ச்சன வாழ்க்கை இது. 1965ம் ஆண்டு தேர்தலில் இடது சாரிகள் ஆதரித்துத் தொழில் இழந்தார். இலங்கை வர்த்தக சம்மேளனத்தில் கிடைத்த தொழில் இறுதி நேரத்தில் தட்டிப் பறிக்கப்பட்டது. 1970 ம் ஆண்டு இவ்விழப்புகள் நிவர்த்திக்கப்பட்டாலும் தான் ஆதரித்த இடதுசாரி அரசாங்கத்துடன் அவர் முரண்பட வேண்டியாயிற்று. ஒரு கல்வியியலாளராக பல்கலைக்கழக அனுமதியில் தரப்படுத்தலை அவரால் ஏற்க முடியவில்லை. அரிசி வெட்டால் மலையக மக்கள் பிச்சா பாத்திரம் ஏந்தி தெருவில் அபஸைகளாக அலைந்தார்கள். தேசிய மயப்படுத்தப்பட்ட தோட்டத் தொழிற்துறை பினக்குகள் நகர்ப்புற காடையர்களால் விசாரிக்கப்பட்டன. தலவாக்கலை ஹொலிரூட் சம்பவம் இதற்கு உதாரணம். டெல்டா - சங்குவாரி தோட்ட தொழிலாளர்கள் தாக்கப்பட்டு, உடமைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்ட பின்னரியில் அப்புக்கு பாராஞமன்ற உறுப்பினரின் பங்கு இருந்தது. டெவன் சிவனு - ஸெல்சுக்மணன் துப்பாக்கிச் சூடு மலையகத்தை மேலும் உலுக்கியது. அதற்கு கண்டனம் தெரிவித்து கொழும்பு விவேகானந்தா மண்டபத்தில் நடந்த கூட்டத்தில் சிவா ஆக்கிரோசமான உரையை நிகழ்த்தினார். இவ்வாறான தொடர் இன வாத சம்பவங்களால் சிவா கலக்கமுற்று தான் சார்ந்த முகாமலிருந்தே கருத்தாலும் உணர்வாலும் அந்நியப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவரின் சமூகப் பணிகளில் பிற்காலத்தில் ஒரு தொய்வு நிலையை ஏற்படுத்திய காரணிகளில் இதுவும் ஒன்று. தமிழ் இடதுசாரிகள் அரசியல் அநாதைகளாக்கப்பட்ட பின் தனிநபர் சிந்தனைகள் அவர்களிடம் வலுப்பெற்றன.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் இலங்கை வந்து மீண்டும் எங்கள் எல்லோரையும் சந்திக்கிறார். பழைய உறவுகளைப் புதுப்பிக்கிறார். கொட்டகலையில் பணியாற்றிய சிவா நேராய்வாய்ப்பட்டு மீண்டும் இந்தியா போய்விட்டதாக செய்தி.

காலமெல்லாம் சிறுமை கண்டு சிங்கமென கர்ச்சித்த சிவா கட்டிலில் கிடக்கிறார். பார்க்கச் சென்ற என்னை தன் கரத்தால் இருக்கப் பற்றுகிறார். என்னவெல்லாம் சொல்ல நினைத்தாரோ; வார்த்தைகள் வரவில்லை; அவர் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் தாரை தாரையாக கொட்டுகிறது. நான் என் கண்களைத் தடைத்துக் கொள்கிறேன்.

நேரமாகிறது; போய்வருகிறேன் சேர்..... ஒரு 33 ஆண்டுகால அவருடனான எனது தொடர்பு அன்றுடன் (5-2-99) அறுந்து போய்விடுமென நான் அப்போது நினைக்கவில்லை.

தன் வாழ்நாளில் பல நாடு தனி நபர்களுக்கு உதவியும் ஒத்தாசையும் செய்தவர். ஒரு சமூகத்தை தட்டி எழுப்பியவர். அவரது மறைவு ஈடு செய்யமுடியாதது.

* * *

வரண்ட மலையகத்தில் கல்விவள்ளம் பெருக்கெறுத்தோடச் செய்தவர்

சி. ஸுத்தையா

செய்தி ஆசிரியர்
இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்

மலையகத்தில் “சிவா” என்று அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட திரு. இர. சிவலிங்கம் நம்மைப் பிரிந்துசென்றுவிட்டார். அவரது பிரிவு, ஒரு தலைமுறையினருக்குச் சொந்தமாக இருந்தவரின் பிரிவு. இதில் இரண்டு பேச்கக்கு இடமில்லை. சிவாவின் வாழ்க்கை மலையகத்து இளந்தென்றாலோடு கொட்டும் பளியோடு, ஓயாத மழையோடு இரண்டறக் கலந்தது. சாமிமலை ஸ்டோக்ஹோம் தோட்டத்தில் பிறந்து அட்டன் ஹெல்லன்டஸ் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற இர. சிவலிங்கம் சென்னை கிழில்தவக் கல்லூரியில் கலைத்துறையில் முதுமாணிப்பட்டம் பெற்றவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறையில் டிப்ளோமா பெற்றவர். சட்டக்கல்லூரியில் பயின்று சட்டத்தரணியானவர்.

சிவலிங்கத்தின் வாழ்க்கை ஒரு தனிமனித் சரித்திரம் அல்ல. அது ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றில் ஒரு மகத்தான அங்கம். அவர் பிறந்த காலத்தில் இலங்கையில் சுதந்திரக் குழந்தை கருவாகி, உருவாகிக் கொண்டிருந்தது. அவரது ஐனனத்துக்குப் பின்னர் இந்தச் சுதந்திரக் குழந்தை பிறந்தது. நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் குடியிருமை உட்பட எல்லா உரிமைகளும் இருந்த காலம் அது.

இலங்கையில் பெரும்பாலான மக்களுக்கு குடியிருமை இருக்க, தோட்டத்துமக்களுக்கு, இந்திய வம்சாவழி மக்களுக்கு மாத்திரம் அது மறுக்கப்பட்டது. நாடானுமன்றத்துக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்த உறுப்பினர்கள் கூட, தமது பதவிகளை இழந்தார்கள். இந்திய - பாகிஸ்தானிய பிரஜாவரிமைச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருந்த காலம்.

தோட்டங்களில் உத்தியோகம் பார்த்தவர்களும் நகர வர்த்தகர்களும் விண்ணப்பம் செய்து குடியிருமை பெற்றுக்கொண்டார்கள். வேறு சிலர் இந்தியாவுக்கு விண்ணப்பம் செய்தனர். ஏனையோர் வாளாவிருந்தனர். நாடில்லாத குர்த்திஷ் மக்களைக் கூட எவரும் நாடற்றவர்கள் என்று அழைத்ததில்லை. ஆனால், அவர்களைப் போலவே மலைப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த ஒரு சமூகம் நாடற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது.

இலங்கையின் வரலாற்றில் எப்படி எண்டன் சென்று கற்றவர்கள் சுதந்திர தாகத்தை உண்டினார்களோ, அதுபோன்ற நிலைமை மலையகத்தில் உருவானது. கலாநிதி எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்க, கலாநிதி என். எம். பெரேரா, பீட்டர் கென்மன் போன்றவர்கள் எண்டனில் கற்ற காலத்தில் எத்தனையோ பேர் அங்கு கல்வி கற்றனர். ஆனால், இவர்களால் மாத்திரமே மக்களுக்குத் தலைமை தாங்க முடிந்தது. அதுபோலவேதான், இந்தியாவில் படித்துவிட்டுப் பலபேர் வந்தபோதிலும் சிவலிங்கத்தினால் மாத்திரமே இந்த நிலையை ஏற்படுத்த முடிந்தது எனலாம்.

சிவா, இந்தியாவிலேயே பேச்கத்துறையில் சிறந்துவிளாங்கியவர். அக்காலத்தில் திராவிட இயக்கம் அறிவுத்துறையினரையும் மாணவர்களையும் தன்பால் ஈர்த்து இருந்தது. அறிஞர் அண்ணாவிடம் தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்றிருந்த சிவா, திராவிட இயக்கத்தின் பொப்பிலிச்க் கருத்துக்களில் முன்னர் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டும் பின்னர் விலகியும் இருந்தார்.

சிவாவின் பேச்காற்றல், திராவிடப் பாரம்பரிய அடுக்குமொழிச் சொற்கள், தெளிவான கருத்துக்கள் இவை எல்லாம் இளைஞர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. இதனால் இவர் சொல்லின் செல்வர், இளைஞர் தளபதி என்ற சிறப்புப் பெயருடன் திகழ்ந்தார்.

சிவாவும் செந்தாரனும் சேர்ந்து திக்குத் தெரியாமல் பாடப்புத்தகத்தில் மாத்திரமே கவனஞ் செலுத்திக் கொண்டிருந்த மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டினர். அதன் ஆரம்பமே ஹைலன்டஸ்தான். தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஹைலன்டஸ் கல்லூரியின் செந்தமிழ்க் கழகம் இவர்கள் மூலமாக வளர்ந்தது. மாணவர்களின் எழுத்தாற்றலை ஊக்குவிக்கும் வகையில் செந்தமிழ்க் கழகத்தின் கையெழுத்து ஏடான தமிழோசை செந்தாரனின் வழிகாட்டலில் வளர்ந்தது.

நாட்டின் பல பாகங்களில் இருந்தும் ஹைலன்டஸை நோக்கி பேச்சாளர்கள் படையெடுத்தனர். எஸ்.பொ. வி. கந்தவனம், சில்லையூர் செல்வாசன், தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி போன்ற ஈழத்து எழுத்தாளர்களும் ம. பொ. சி., கி. வா ஜகந்நாதன் போன்ற தமிழறிஞர்களும் தமிழ் விழாக்களில் பங்கு பற்றினர். இவை எல்லாம் மாணவர்கள் மத்தியில் தமிழ் உணர்வை ஊட்டி வளர்த்தன. தமிழோசை வெறுங்கையெழுத்து ஏடாக இல்லாமல் சமூகப் பிரக்களுடுள்ள ஆத்கங்களைத் தாங்கி வந்தது. இவை எல்லாம் சிவாவும், செந்தாரனும் மலையகத்தின் எதிர்காலத்தில் இளைஞர்களை அநீவும் அன்றைய உயர்கல்வி மாணவர்களை நம்பியிருந்தார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டும்.

நவாலியூர் நா. செல்லத்துரையின் நாடகங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த புதிய பரம்பரையினருக்குச் செந்தாரனின் சமூகப் பிரக்களுமிக்க நாடகங்கள் புத்துயிரித்தன. செந்தாரன் எழுதிய நாடகங்கள், கிளாத்தோட்டம் கட்டை சிவலிங்கம் வழங்கிய “தேயிலைத் தோட்டத்திலே” என்ற வில்லுப்பாட்டு மலையகம் எங்கும் நடந்தது. “ஆய் எமைப் பார் இவன் ஆகூகள் போல்” என்று செந்தாரன் எழுதிய கவிதை வரிகள் புதிய உத்வேகத்தை ஊட்டின. சிவாவுக்கு வலது கரமாகச் செந்தாரன் விளங்கியதாலேயே சிவாவின் பணி மேலும் பெருகியது என்பது உண்மை. இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கிகளைப் போன்ற இவர்களின் பின்னால் ஒரு புதிய உலகம் உருண்டோடி வந்தது.

தொழிற்சங்க ரீதியில் மலையக மக்கள் அமைப்பு ரீதியாக விளங்கியமை அவர்கள் மத்தியில் இருந்த ஒரு பெரும் சக்தியாக இருந்ததைப் போலவே ஒரு பெருந்தடையாகவும் இருந்தது. வேறு எந்தவிதமான கருத்துக்களும் இந்தத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஊட்டுருவ முடியாதநிலை காணப்பட்டது. படித்தவர்களும் இத்தகைய சக்திகளை எதிர்த்துப் போராடும் வல்லமையற்று இருந்தார்கள். எனவே இந்தத் திசையில் இருந்து ஒரு புதிய பாதையைக் காணவேண்டிய நிலைமை சிவாவுக்கு ஏற்பட்டது. அன்றைய நிலைமை சிவாவின் மனதில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது என்பதை “நாடற்றவன்” என்ற அமரர் சிவியின் நிறுவுக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரையில் காணமுடியும். சிவா இப்படி கூறுகின்றார் “அவர்கள் நடத்திய சத்தியாக்கிரகப்பேராட்டத்திலும் சிவி பொறுப்பு வாய்ந்த பங்கேற்றார். இந்த அரசியல் அந்தியை எதிர்த்து உலகையே ஈர்க்கும் அந்துமான போராட்டத்தையே நடத்தியிருக்கலாம். மக்கள் கொதித்தெழுந்தார்கள். குழுநினார்கள். பாரானுமன்றத்திற்கு முன்னால் தீக்குளிக்கவும் சிரச்சேதம் செய்து கொள்ளவும் மக்கள் தாயாராக இருந்தார்கள். ஆனால் அன்றைய தலைமையின் கோழைத்தனத்தினால் நமது உரிமைப் போருக்கு கல்லறை கட்டப்பட்டது. இன்னும் தான் கல்லறை அருகில் காத்திருக்கின்றோம்.”

இந்தக் கல்லறையில் இருந்து உயிர்த்தெழ முடியாது என்பதை சிவா நன்கு உணர்ந்திருந்தார். எனவே இன்றுபுதிதாய்ப் பிறந்தோம் என்று கூறும் ஒரு தலைமுறையை உருவாக்குவதில் அவர் அக்கறை காட்டினார். செல்லரித்துப் போய்விட்ட ஒரு சமூகத்திடம் இருந்து எதனை எதிர்பார்க்க முடியும்? சிவலிங்கத்துக்குப் பின்னர் எஸ். திருச்செந்தாரன் இந்தியாவில் கல்வி கற்றுத் திரும்பி இருந்தார். முதலில் பொல்கோ கல்லூரியில் சேர்ந்து பணியாற்றிய அவர் சில மாதங்களில் ஹைலன்ட்ஸ்க்கு மாறினார். செந்தாரன் ஹைலன்ட்ஸ்க்கு வந்த போது வெறுங்கையுடன் வரவில்லை. “உரிமை எங்கே” என்ற அவரது சிறுகதை “கல்கி”

சிறுகதைப்போட்டியில் மூன்றாம் பரிசை வென்றிருந்தது. இதனால் அவருடைய புகழ் வெதுவேகமாகப் பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் பரவியிருந்தது. மலையகத்தில் நூற்றுக்கணக்கான சிறுகதைகள் உருவாவதற்கு இந்த உரிமை எங்கே தான் காரணம்.

இந்திய வம்சாவழியினர், நாடற்றவர்கள் என்ற சொற்களை மக்களின் மனதில் இருந்து அகற்றுவது அவ்வளவு சுலபமான பணியல்ல. இந்த மக்களுக்கு இந்தியாவோ, வேறு பிரதேசமோ தாயகம் இல்லை. இந்த மலைகள் தான் அவர்களின் அகம் என்று ஆணித்தரமாக வலியுறுத்தியவர் சிவலிங்கம். அதனால் அவரிட்ட பெயர்தான், இன்றும் கூட, அவருக்கு எதிராக இருந்தவர்கள் கூட, உச்சரிக்கும் வேதமாக, மந்திரமாக, “மலையகம்” என்ற சொல் விளங்குகின்றது. மாற்றார்கள் கூட, “நீங்கள் மலையகத்தைச் சேர்ந்தவர்களா?” என்று கேட்கும் அளவுக்கு அது மலையக மக்களின் தாயகமாகியது. இதன் மூலம் சிவலிங்கம் அவர்கள் இளைஞர் மத்தியில் இன உணர்வையும் அதே சமயத்தில் இந்த மண்ணின் மைந்தர்கள் என்ற தேசியத் தன்மை கொண்ட எண்ணத்தையும் உருவாக்கினார்.

மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கத்தின் உதயம் மலையகத்தில் ஒரு புதிய யுகத்துக்குக் கட்டியம் கூறியது. அதற்குப் பக்கபலமாக விளங்கியது “மலைமூரசு”. பழைமைவாதிகளுக்கும் புதிய தலைமுறையினருக்கும் இடையே மலையகத்தில் உருவான முதல் மோதல் இதுவென்றால் அது மிகையல்ல. பழைமைவாதிகள் பணத்தில் கட்டிய கோட்டையை இளைஞர் சமூகத்தின் கல்வி, அவர்தம் ஆற்றல் மூலம் தகர்த்துவிட முடியும் என்பது சிவாவின் எண்ணம். மலையகத்தில் ஆங்காங்கே இளைஞர் மன்றங்கள் முளைத்தன. அவற்றில் முதலிரு பேச்சாளர்கள் சிவாவும் செந்துரானும். இவர்கள் தமது பேச்சு வலிமையால் பழைமையின் கோட்டையைத் தகர்ப்பதற்கு உதவேகத்துடன் செயல்பட்டனர்.

மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம் வளர்வதற்கு மலையக எழுத்தாளர்கள் தமது ஆக்கங்களை வெளியிட்டுக்கொள்வதற்கும் களம் அமைத்துக்கொடுத்தது வீரகேசரியே என்றால் அது மிகையல்ல. சிவலிங்கமும் செந்துரானும் அடிக்கடி வீரகேசரியில் எழுதினார்கள். மலையக இளைஞர்களின் ஆக்கங்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. மலையக எழுத்தாளர்களுக்காகச் சிறுகதைப் போட்டியை நடத்திய பெருமையும் வீரகேசரியையே சாரும். இந்த காலகட்டத்தில் மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றமும் முகிழ்த்தது.

இந்த அமைப்பு மலையக எழுத்தாளர்களை ஒன்றினைப்பதில் வெற்றி பெற்றது. மலையக எழுத்தாளர்களும் வீரகேசரியில் அறிமுகமானார்கள். அதே காலகட்டம், மலையகத்தில் மற்றுமோர் சக்தி உதயமாகவும் காரணமாக இருந்தது. இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இரண்டாகப் பிரிந்து, மா சே தூங் கருத்துக்கள் பரவத்தொடங்கின.

சிவாவும் செந்துரானும் உருவாக்கிய இளைஞர்கள் இந்தக் கருத்துக்களினால் ஈர்க்கப்பட்டனர். ஹவூலன்ட்ஸில் படித்த மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் சென்றதும் சிவாவின் கருத்துக்களுடன் முரண்பட்டார்கள். ஆனால், அதிலும் சிவா பெருமையே கொண்டார். “தனது மாணாக்கர்கள்” என்பதில் அவர் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். நா. சண்முகதாசனின் சீனச்சார்பு, மலையக இளைஞர்களில் கணிசமான அளவுக்குத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதற்குத் தொழிற்சங்க அமைப்பு பக்கபலமாக விளங்கியது. தொழிலாளர்களின் விடுதலை, சிறுபான்மையினரின் உரிமை என்றெல்லாம் பேசப்பட்ட காலம் அது. தமிழரக்கக் கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் மலையகத்தில் தொழிற்சங்கம் அமைத்து வாரம் தவறாமல் அட்டனைத் தரிசனம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்த நிலையில் சிவாவின் போராட்டம் கல்வியும் வீரமும், செல்வத்திற்கு எதிராக நடத்திய போராட்டமாக அமைந்தது. இந்த நிலையில் பொதுத் தேர்தல் ஒரு விஷப் பரீட்சையாக அமைந்தது. சிவலிங்கத்தின் உண்மையான நண்பர்கள் யார், முகஸ்துதி செய்வோர் யார் என்பதை அது தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியது. என்னித்துணிந்த சிவா, துணிந்தமின் எண்ணவில்லை. அது இழுக்கல்லவோ. அவரது அதிபர் பதவிக்கு ஆபத்து வந்தது. சந்தர்ப்பத்தை

எதிர்பார்த்திருந்த பழமை பேணுவோர் இதனைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள்.

ஹூலன்ட்ஸ் மாணவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்து தமது அதிபருக்கு ஆதரவைத் தெரிவித்தனர். தொழிலை இழந்த சிவா, அட்டனில் உயர்கல்வி நிறுவனத்தை அமைத்தார். அதுவும் சில காலம் செயல்பட்டது. இலங்கை தோட்ட சேவையாளர் சங்கத்தில் நிருவாகச் செயலாளராகவும் பின்னர் பொதுச்செயலாளராகவும் விளங்கினார், சட்டத்தரணியாகவும் மாறினார்.

எத்தனையோ இழப்புக்கு மத்தியிலும் நிலைகுலையாமல் இருந்தவர் சிவா. ஜந்தாண்டுகளாக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றம் அவருக்குச் சாதகமாகியது. இந்தக் காலப் பகுதியில் செய்தியில் வாராவாரம் “மலைவேல்” என்ற பெயரில் அவர் எழுதினார். இந்தக் கட்டுரைகள் அன்றைய மலையகத்தின் இழநிலையைப் படம் பிழத்துக்காட்டின.

இந்தக் காலப்பகுதியிலேயே மலையக இளைஞர் முன்னணி உதயமாகியது. “முன்னணி” என்ற சஞ்சிகையையும் அவர் ஆரம்பித்தார். ஆட்சி மாற்றத்தைத் தொடர்ந்து, அவர் கல்விப் பணியைத் தொடர வாய்ப்புக்கள் அதிகமாயின. ஹூலன்ட்ஸ் கல்லூரியின் அதிபராக மீண்டும் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட அவர், கல்வியமைச்சுக்கு மாறினார். இந்தக் காலம் மலையகக் கல்விக்கு அடித்தளமிடப்பட்ட பொற்காலம் எனலாம்.

தோட்டப் பாடசாலைகளை அரசு பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நடைமுறைப்படுத்தப்பட ஆரம்பித்த காலம் இது. இந்த விஷயத்தில் சிவா அரும்பாடுபட்டார். அப்போது மலையகத்தில் சுமார் எண்ணாற்றியும்பது பாடசாலைகள் தோட்டங்களில் இருந்தன. தோட்டப் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்பது என்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியமாக இருக்கவில்லை. இடவசதி, கட்டிட வசதி, ஆசிரியர் நியமனம் இப்படிப் பல பிரச்சினைகள். இந்தப் பாடசாலைகள் பழநிய விபரங்களை எல்லாம் சேகரித்து ஆவன செய்வதில் சிவா அயராது உழைத்தார். இந்தக் காலப்பகுதி மற்றுமொரு விஷயத்திலும் நெருக்கடியைத் தோற்றுவித்திருந்தது.

மலையகத்தின் எழுச்சி பெற்ற இளைஞர்கள் கல்வி பெற்று முன்னேறி இருந்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் தொழில் பெற்றுக்கொள்வதில் சிரமங்கள் ஏற்பட்டன. நாடற்றவர் என்ற நிலை நீங்கிக்கொண்டிருந்த சமயத்திலும் மாறிச்செல்லும் காலத்துக்குரிய சிரமங்கள் அவை. பதினான்கு பட்டதாரிகளைத் தேடிப் பிடிப்பதில் சிரமம் இருந்தது என்றால் அது புதுமையைல். மலையகத்தில் அப்போது கற்றவர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் பட்டதாரிகள் அல்ல. மாணவ ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்படும் அளவுக்கே அவர்கள் கல்வி பெற்றிருந்தனர். ஆனால், பெரும்பாலானோரிடம் குடியிருமை இல்லை. அரசாங்கம் தோட்டப் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்றாலும் அவற்றுக்கு நியமனம் செய்ய ஆசிரியர்கள் இல்லாத நிலை தோன்றியது. சமூகத்தின் பிரளயத்துக்காகப் பாடுபட்ட சிவா இத்தகைய இடர்களைத் தனியாகவே நின்று சமாளிக்கவேண்டியிருந்தது.

இதே காலப் பகுதியில் மலையகத்தின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு போன்ற துறைகளிலும் சிவா ஈடுபாடு காட்டினார், ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் ஆட்சியில் இருந்தபோது மலையகத்துக்கென தனியான நிகழ்ச்சி வேண்டும், அதற்காக நேரம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று போர்க்குரல் எழுப்பிய சிவா, இலங்கை வாணைவியில் “குன்றின் குரல்” நிகழ்ச்சி ஆரம்பமாவதற்குக் காரணமாக இருந்தார். நிகழ்ச்சிக்குக் கால்கோள் இட்டதுடன் மாத்திரமல்லாமல், அதனை அவரே பொறுப்பேற்றும் நடத்தினார்.

பிற்காலத்தில் அட்டன் நகில் சட்டத்தரணியாகப் பணியாற்றிய சிவா தொடர்ந்தும் சமூகப்பணிகளில் ஈடுப்பட்டார். 1983ஆம் ஆண்டு ஆடிக்கலவரம் இடம்பெறாமல் இருந்திருந்தால், அல்லது அவர் கொழும்பில் வாழாமல் மலையகத்திலேயே இருந்திருந்தால் தமிழகம் செல்லாமல் இருந்திருப்பாரோ என்னவோ, அங்கும் அவர் வாளாவிருக்கவில்லை. மலேசியாவில் நடந்த தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் மலையகம் பற்றி ஆய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பித்தவர் சிவா. ஆனால்,

அதே மலையக மக்களில் பெரும்பாலானோர் தாயகம் திரும்பிய போது அவர்களின் இடர் களையப்பாடுபடும் நிலைக்கு உள்ளானார்.

மலையக கல்வியை வளர்க்கும் ஒரே எண்ணத்துடன் சிவா மிகச் சமீபத்தில் இலங்கை வந்து தான் பிறந்த மண்ணான கொட்டகலையிலேயே பணியாற்றத் தொடங்கினார். அதுவே அவரது இறுதிப் பணியாக அமைந்தது. அரசியல் கருத்துக்களுக்காக அவருடன் மாறுபட்டவர்கள் பலர் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், தனிப்பட்ட முறையில் அவர்கள் அனைவரும் அவரது நண்பர்களாகவே இருந்தனர்.

இன்று நூற்றுக்கணக்கான கல்விச்சாலைகளில் ஆயிரக்கணக்கான மலையகத்தவர்கள் ஆசிரியர்களாக, அதிபர்களாக, கல்வி அதிகாரிகளாக விளங்குகின்றார்கள். சட்டத்துறை, வர்த்தகத்துறை போன்றவற்றில் ஈடுபட்டு முன்னேற்றங் கண்டுள்ளனர். வரும் தலைமுறைக்குச் சிவலிங்கத்தைத் தெரியாமல் போகலாம். மலையகக் கல்விக்கு, சமூகப் பிரளைத்துக்கு வித்தாக விளங்கியவர் அவர். அந்த வித்து முளைத்து, பூத்து, காய்த்து நிழல் தந்தும் கொண்டிருக்கின்றது.

“மலையகம்” என்ற சொல்லும் மலையகமும் மலையக மக்களும் இருக்கும் வரையில் சிவலிங்கம் என்ற நாமம் இருந்து கொண்டேயிருக்கும். சிவனின் சிரசில் இருக்கும் கங்கையைப்போல், சிவா ஆரம்பித்து வைத்த கல்விப்பணி மகாவலியாய் பெருக்கெடுத்து ஒடிக்கொண்டேயிருக்கும். மலையகத்தில் மீண்டும் ஒரு சிவலிங்கம் பிறப்பது அரிது.

நன்றி - வீரகேசி

மலையகம் பெற்றெழுத்த மாவீரா

தென்னவனே எம் மன்னவனே
தேனாக மொழி பேசும்
செந்தமிழா,
விண்ணவர்கள் உனை
விரைவாக அழைத்ததேனோ?
தேனான உன் மொழியை
கேட்டிடவா?
எமக்காக மலையகம்
என்ற சொல்லை
பெற்றெழுத்த மாவீரா,
உன் மறைவால்
எம் கண்கள் பளிக்குதையா
நீ இன்று இங்கிருந்தால்
மற்றுமோர் மாவலியே
மலையகத்தில் ஊற்றெழுக்கும்;
கண்ணீரால்

ஆஹாத வேதனையால்
ஆஹாரும் மலையகத்தில்

முடிகுடா மன்னாய்
நீ முகம் மறைத்தாலும்
உனக்காக முடி குட
ஒர் படையாய்
நாம் உள்ளோம்.

நீயோ தேவலோகத்தில்
சுகம் காண்பாய்
எம் உறுத்தல் உனக்கிப்போ
கேட்காது;
எம் தலைவா
இரு. சீவலிங்கா
எம் மனதீல் நீ இருப்பாய்
சீவமாக।

- ஜெகாலை எஸ். கிருஷ்ணன்

மலையகத்தின் ஒரு சரித்திரம்

ச. திருச்சிசந்தூரன்

காப்பாளர் - மலையக மக்கள் மறுவாழ்வு மன்றம்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

‘இவ்வுலகில், வாழும் வகையறிந்து வாழ்பவர்கள் தெய்வத்துக்கு இணையாக கருதப்படுவர்’ என வள்ளுவம் கூறுகிறது. தனித்து தெய்வநிலை அடையாவிட்டாலும் திக்குத் தெரியாது தடுமாறி நிற்கும் ஒரு சமுதாயத்தில் தோன்றி, அச்சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் பங்கேற்று அதன் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட ஒருவர் அம்மக்கள் மனதில் உயர்வான நிலையில் இருப்பதே உண்மையாகும். அத்தகைய ஓரிடத்தில் இலங்கை மலையக மக்கள் உள்ளத்திலும் தாயகம் திரும்பிய இந்திய மக்கள் மனதிலும் நீங்கா இடம் பெற்ற தன்னேரில்லாதலைவன் தான் என் நண்பன் ‘சிவா’ - திரு. இர. சிவலிங்கம்.

நாற்பதாண்டு கால எங்கள் நட்பில் அவரது எல்லா செயல்களிலும் இணைந்து, சிந்தித்து, செயற்பட வாய்ப்பு கிடைத்ததை அவரில்லாத இவ்வேளையில் எண்ணியென்னி மலைக்கிளிழேன். கல்லூரி காலத்திலேயே மக்களை சமுதாயத்தின் நிலையைப் பற்றி பேசுவோம். வடபகுதி சிந்தகளுக்கு இணையாக நம் மக்களை ஆக்க முடியாது என்று பலமுறை ஏங்குவோம். அந்த சிந்தகளை செயல் வடிவம் பெற ஹாட்டன் பகுதியில் இருவரும் மேற்கொண்ட ஆசிரியப் பணி வாய்ப்பாக அமைந்தது. தோட்டப் பகுதி மானவ இளைஞர்களோடு சேர்ந்து பாரதியார். திருவள்ளூர், பாரதிதாசன், காந்தி போன்ற பெரியர்களின் பெயர்களில் மன்றம் அமைப்பதும் அவற்றின் மூலம் நம் சமுதாய மலர்ச்சிக்கு வேண்டிய கருத்துக்களை தோட்டம் தோட்டமாக உடல் வருத்தம் பாராது, கண் தாங்காது, மலை முகடுகளில் ஏறி இறங்கி அவர் பேசிய பேச்சுக்கள் இளைஞர்களை ஈர்த்த காலத்தை மறக்க முடியாது. அந்த ஸ்ரப்பு கிழக்கே ‘நமுனகல்’ முதல் மேற்கே ‘நக்கிள்’ வரையிலும்; வடக்கே ஹவாஹூட்டை முதல் தெற்கே எட்டியாந்தோட்டை வரையிலும் இளைஞர்களை மாற்றி கலை, இலக்கிய நாடக விழக்கள், ஆய்வு வட்டங்கள், கருத்தரங்குகள் மூலமாக “இளைஞர் தளபதி” யாக அவர் உருவெடுத்த காலம் அன்றைய இளைஞர் மத்தியில் ஒரு பொற்காலமாகும்.

உறுதியோடு கூடிய ஆணித்தரமான அவரது பேச்சுக்கள் வீரகேசரி செய்தி போன்ற தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் அவர் எழுதிய எழுத்துக்கள் அனைத்தையும் கண்ட தொழிற்சங்க, அரசியல்வாதிகள் வாய் மேல் விரல் வைத்து “சிவா”வை தலை உயர்த்தி பார்க்கத் தொடங்கினார். இவரது ஆங்கிலீக் கட்டுரைகளும், சரஸ்வதி ஆங்கிலப் பேச்சும் சிங்களத் தலைவர்களின் கவனத்தை ஸ்ரத்தன். அன்றைய தமிழ்த் தலைவர்களான தந்தை செல்வாநாயகம், திரு. அமிரதலைங்கம். போன்றோர் இந்த சாதாரண ஆசிரியர் வீட்டுக்கு வருகை தந்து கலந்துரையாடலில் ஈடுபட்டனர்.

அந்நாளில் ஒரு ‘மலைநாட்டான்’ பெரிய பாடசாலைகளில் அதிபராவது குதிரைக் கொம்பாகும். இந்த நிலையில் திரு. சிவலிங்கத்தை பல துண்பங்களுக்கு மத்தியில் ஹவாஹூட்டை கல்லூரியில் பதில் அதிபராக்கிப் பார்த்த போது மலையக இளைஞர்கள், ஆசிரியர்கள் தாம் தான் பெருமைப் பெற்றோம் என துள்ளிய துள்ளல் அப்பப்பா சொல்லிமானாது. இந்தத் தளபதியின் அறிவாற்றல், துணிவு, தன்னம்பிக்கை, மலையக இளைஞர்களிடம் காணப்பட்ட செல்வாக்கு, அனைத்தையும் கண்ட நமது தலைவர்கள் பொறாமை கொண்டு அவரது வளர்ச்சியை பலமுறை தடுத்தனர். அவரது திறமைக்கு முன்னால் அவை தூசாகின. சிறப்பறிந்த இது சாரித் தலைவர்கள் டாக்டர் என். எம். பெரேரா, கொல்வின் போன்ற பெருந் தலைவர்கள் இவரைத் தம் வலைக்குள் ஈர்த்து மலையக இளைஞர் மத்தியில் இடதுசாரி சிந்தனைகளை வளர்க்கப் பாடுபட்டனர். இந்தத் தொடர்பு பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவுக்கு இவரை இனங் காட்டியது.

இதனால் மலையகத் தமிழர்களின் அரசியல் சிந்தனைகளில் மாறுதல்கள் ஏற்பட ஆரம்பமாகியது. தான் பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவித்தாலும் ஒரே பாதையில் ஓடி காலத்துக்குக் காலம் அரசியல் துண்பங்களை அனுபவித்த நம் மக்களுக்கு இப்படியும் ஒரு வழியுண்டு என்பதை துணிவுடன் பறைசாற்றிய பெருமை இவருக்குண்டு.

தோட்டப் பாடசாலைகளை அரசுமயமாக்க ஆரம்ப காலத்திலிருந்து குரல் கொடுத்து அதனை செயல் வடிவமாக்கியதும்; வாணைவியில் முதன் முதலாக இடம் பெற்று “குண்றின் குரலாக” ஓலித்ததும் அன்னாரின் முயற்சியே ஆகும்.

இலங்கையில் அவராற்றிய பணிகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். விரிவஞ்சி விடுகிறேன். இலங்கை மாணவர்களும், இளைஞர்களும் இன்றும் அவரது செயல்களை நினைவுக்கும் வேளையில் இந்தியாவில் கடந்த 15 ஆண்டுகளில் அவர் ஆற்றிய பணிகள் எத்தனையோ. இலங்கையில் இருந்து “தாயகம் திரும்பிய” மக்கள் மனதில் அவர் நீங்கா இடம் பெற்று விட்ட அருங்காட்சியை என்னைப் போன்றோரால் கண்டு பெருமிதம் அடைய முடிகின்றது.

ஏப்பந்த அடிப்படையில் தாயகம் திரும்பிய மக்களின் பெரும்பாலோர் தமிழகம், ஆந்திரா, கர்நாடகம், கேரளம் ஆகிய மாநிலங்களில் அல்லற்பட்டு, ஆற்றாது, அழுது, பலரிடம் ஏழாந்து, கண்ணர் வற்றி செய்வதறியாது சிதறிக்கிடந்த காலத்தில் ‘சிவா’ வழக்கம் போல் நன்பர்களுடன் சிந்திக்க ஆரம்பித்தார் அந்த சிந்தனை தமிழ் நாட்டு நீலகிரி மலைப் பிரதேசத்தில் “ஜெஸ்ட்” அருக்கட்டளையாகவும் (INDO-SRI LANKAN DEVELOPMENT TRUST) மலையக மக்கள் மறுவாழ்வு மன்றமாகவும் பரினமித்து வீறுநடை போடுகின்றது. இலங்கையில் அரசு அனுவாராக நீண்ட காலம் இருந்த காரணத்தால் செய்ய முடியாத பலவற்றை நீலகிரியில் தாயகம் திரும்பிய மக்களுக்கு செய்ய முடிந்தது. கொத்துடிமை மீட்பு, நிலப்பட்டா பெறல், சிறந்த வீட்டமைப்பு, மாணவர் மேற்கல்வி, வாக்காளர் பதிவேட்டில் இடம் பெறல் போன்ற பல்வேறு துறையிலும் மேலிடங்களோடு பல போராட்டங்களை முன்னின்று நடாத்தி வெற்றி பெற்றதோடு வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் பலவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டு நிதி பெற்று தாயகம் திரும்பிய மக்களுக்கு பல்வேறு வசதிகள் செய்ய வழி வகுத்தார். இதன் மூலம் தாயகம் திரும்பிய மக்கள் நீலகிரியில் தலை நிமிர்ந்து நடக்க காரணமானார். பிற மாநிலங்களில் சிதறுண்டு வாழ்ந்து உரிமைகள் பலவற்றை இழந்து நின்ற தாயகம் திரும்பியோரை ஒன்றினைந்து “தாயகம் திரும்பியோர் தேசியப் பேரவையை” அமைத்து மத்திய அமைச்சர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்து பல உரிமைகளைப் பெற்றுத்தர முன்னோடியாக இருந்தார்.

உழைப்போருக்கே இந்த மன் சொந்தம் என்பதை பல மேடைகளில் முழங்கி நீலகிரி நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு சிம்ம சொப்பனமாகத் திகழ்ந்தார் இந்த “மலையகச் சிங்கம்” என தாயகம் திரும்பியோரால் செல்லமாக அழைக்கப்படும் நன்பர் சிவா.

இதனால் அதிகார வர்க்கம் அவரை இருமுறை சிறையிலடைத்து துண்புறுத்தியது. 24-7-1991 முதல் 14-8-91 வரை (2) 5-8-1993 முதல் 2-12-93 வரை அவரது சிறைவாசத்தை “நீலகிரிச் சாரலிலே” என்ற மக்கள் மன்ற கட்டுரைத் தொடர் பறைசாற்றும். அவரது ‘மனித உரிமைப்’ போராட்டங்களை மதித்த சென்னை மனித உரிமைக் கல்வி நிறுவனம் மனித உரிமைக்கான தனது முதலாவது விருதினை 1994ல் திரு. சிவவிங்கத்துக்கு அளித்து பெருமைப்படுத்தியது.

நீலகிரியின் கற்றுச் சூழல் பாதுகாப்பு, பெண்ணடிமை மீட்பு, குழந்தைத் தொழிலாளர் மீட்சி, சேமிப்பு திட்ட வளர்ச்சி போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் ஈடுபட்டு எழுதியும், பேசியும் இங்கு வாழும் ஒடுக்கப்பட இளைஞர்களுக்கு ஒரு உத்வேகத்தையும், அழிவொளியையும் முன்னெடுத்துச் சென்றதை என்னியென்னி, அவர் இல்லாமைக்கு பல்வருந்துவதை இன்று அறிய முடிகின்றது.

“நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை” என்ற பெருமையுடைய இவ்வுலகில் ஒடுக்கப்பட்டோர் உள்ளங்களில் ஒளிச்சுடராய் திகழ்கிறார் எங்கள் சிவா. அவர் ஒரு வரலாறு.

“உண்டா அம்மா இவ்வுலகம் இந்திரர் அமிழுதம் இயைவதாயினும் தமக்கென முயலா நோன்தாள் பிற்கக்கென முயலுனர் உண்மையானே”

- சங்கம் முழங்குகிறது

இரா. சிவலிங்கம் - ஒரு மகாபுருஷரின் இறுதி நாட்கள்

சீ. முகம்மது சலீம்
முன்னாள் கல்லிட்பணிப்பாளர்

என் நெருங்கிய நண்பர்களில் ஒருவரான இரா. சிவலிங்கம் ஜூன் மாதம் 9ம் திகதி இவ்வுலகை விட்டு மறைந்த செய்தியை, மக்காவிலிருந்து இலங்கை திரும்பிய நான். அவர் துணைவியார் மூலம் அறிந்தபோது மிகவும் மனவேதனைப்பட்டேன். நானும் எனது மனைவியும் கோயம்புத்தூரிலிருந்த அவர் குடும்பத்தாருடனும், கடைசினேரத்தில் அவருடன் இருக்க முடியவில்லையே என்ற ஆதங்கம் என்ன இன்றும் வருத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு நெருங்கிய நண்பனை இழந்து தவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். “சமீம் என்னுடைய சகோதரனைப் போன்றவர்” என்று தன்னுடைய குடும்பத்தாரிடம் கூறியிருந்தார்.

பத்து வருடங்களுக்குமேல் வெளிநாட்டிலிருந்த நான் நாடு திரும்பியதும், இந்தியாவிலிருந்த அவருடன் திரும்பவும் தொடர்பு கொள்ள நேர்ந்தது. அப்படி தொடர்பு கொண்ட ஒரு வேளையில் தான், அவர் சிறையிலடைக்கப்பட்டார் என்ற செய்தியை அவருடைய துணைவியின் மூலம் கேள்விப்பட்டேன். அவரை விடுவிக்க இலங்கையின் பல பிரமுகர்களைச் சந்தித்தேன். அப்பொழுது சபாநாயகராயிருந்த எம். எச். மஹம்மத் அவர்கள், இந்திய அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு அவரை விடுதலை செய்ய ‘தன்னாலியன்றாவு முயற்சிக்கிறேன்’ என்று எனக்கு ஆறுதலளித்தார். சில வாரங்களுக்குப் பிறகு, அவர் விடுதலையடைந்ததை அறிந்து மனம் பூரிப்படைந்தேன்.

இலங்கை வரும்போது தன்னை விமான நிலையத்தில் சந்திக்கும் படி எனக்குத் தகவல் கொடுத்துவிட்டுத்தான் வருவார். அப்படி ஒருமுறை வந்தபோது. ஒரு முக்கியமான விஷயம் பற்றி ஆலோசனை கூறும்படி என்னிடம் கேட்டார். அமைச்சர் தொண்டமான் அவரை இலங்கையில் வந்து மலையக மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக, சேவையாற்றும்படி தன்னைக் கேட்டிருக்கிறார் என்ற நற்செய்தியை என்னிடம் கூறினார். “நான் திரும்ப இலங்கை வந்து கடமையாற்றுவதும், வராமலிப்பதும் தங்களுடைய ஆலோசனையில் தங்கியிருக்கிறது” என்று கூறினார். ‘பலகாலம் பிரிந்திருந்த எனது நண்பருடன் திரும்பவும் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு கிடைக்கப் போகிறது என்ற ஆனந்தத்தில் நான் அவருடைய இந்த முடிவை வரவேற்றேன்.

எப்படி செயல்படுவது என்று இருவரும் வெகுநேரம் அளவளாவினோம். அவருடைய புதிய தொழில் பற்றிய எல்லா ஒழுங்குகளையும் அமைச்சர் தொண்டமான் செய்த பிறகு அவர் இலங்கைக்கு வந்தார். கொழும்பில் இருந்துதான் கடமையாற்றுவார் என்று அவருக்கு வேண்டிய வசதிகளை ஏற்பாடு செய்த எனக்கு அவர் கொட்டகலையில் தான் கடமையாற்றுவார் என்ற செய்தியைக் கேட்டதும் அதிரச்சியடைந்தேன். பிறகு, அவர் கொட்டகலையில் கடமையேற்றபோது, அவருடன் இரண்டு நாட்கள் தங்கியிருந்து அவர் தன்னுடைய மக்களுக்கு ஆழ்வும் பணியைக் கண்டு உள்ளதிட்டதேன்.

அவருடைய மகள் ரோகிணி, “அப்பாவுக்குச் சுகமில்லை, உடனடியாக டாக்டரிடம் காண்பியுங்கள்” என்று, தொலை பேசியின் மூலம் அறிவித்தார். சுகவீனமுற்றிருக்கும் ஒருவர் திரும்பவும் தன மக்களுக்குச் சேவை செய்யவந்தார். நானும், அவரது மாணவர்களில் ஒருவரான, ஈஸ்வரவிங்கம் அவர்களும், வெள்ளாவத்தையிலுள்ள ‘டெல்மண்ட்’ மருத்துவசாலையில், அவருக்கு

வேண்டிய எல்லாவித பரிசோதனைளையும் நடத்தினோம். 'கவலைப்படக்கூடியதாக ஒன்றும் இல்லை என்று அறிந்தோம். அப்படி இருந்தும் அவருடைய நடவடிக்கைகளை அவதானித்த நான். அவருக்கு ஏதோ வருத்தம் இருப்பதாக ஊகித்தேன். எதற்கும் கொழும்பை விட்டும் போகவேண்டாமென்று கூறினேன். அமைச்சர் தொண்டமானின் பிறந்த நாள் விழாவுக்குத் தான்போகவேண்டுமென்று கூறி பிறந்தநாள் விழாவில் கலந்து கொள்வதாக மலையகம் சென்றார். இரண்டு நஸள் கழித்து தனக்குச் சுகம்போதாதென்று தொலைபேசியில் என்னிடம் கூறினார். கொழும்புக்கு உடனடியாக வரும்படி கூறினேன். அவர் கொழும்புக்கு வந்தபிறகு கண்களில் ஒன்று சிறுத்திருந்ததையும், முகத்தில் ஒரு செழிபின்மையையும் என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. திரும்பவும் டாக்டரிடம் அழைத்துச் சென்றேன்" பரிசோதித்ததில் அவருக்கு எவ்வித வியாதியும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று டாக்டர் கூறினார். எதற்கும் ஒரு மாதலீவில் அவர் இந்தியாசெல்வதுதான் உகந்தது என்று எனக்குப்பட்டது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கும்போது அவர் ஏதோ கடமையாக நாவலப்பிடிக்குச் சென்றிருப்பதாகச் கேள்விப்பட்டேன்.

மீண்டும் உடன் கொழும்புக்கு வரும்படி தொலைபேசியில் கூறினேன். காலம்தாழ்த்தாமல், அவரை விமானத்திலேற்றி அவருடைய துணையாருக்குத்தகவல் கொடுத்தேன். அப்பொழுது, அவருடைய உடல் நிலை மோசமாகிக் கொண்டுவருவதை உணர்ந்தேன். சில நாட்களுக்குப்பிறகு தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டபோது, அவருக்கு 'முளையில் கட்டி' இருப்பதாக அறிந்தேன். பின்னர் கோயம்புத்தாருக்குச் சென்றேன். சுகயின் முற்றப் படுக்கையில் இருந்த அவருடன் இரண்டு நாட்கள் கழித்தேன். 'ரேடியம்' சிகிச்சைக்காக அவருடன் நகரத்திற்குச் சென்றேன். அவர் என்னுடைய ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தின் பிரச்சினைகள் என்ற நூலின் இரண்டாம் பாகத்திற்கு எழுதிய முன்னுரையை எல்லோரும் பாராட்டினார்கள் என்று கூறினேன். இலங்கைப் பிரச்சினையைப் பற்றி 'தாகம்' என்ற ஒரு நால் வந்திருக்கிறது என்று கூறி அதை எங்கே கிடைக்கும் என்றும் கூறினார். கடைசி நாட்களில் கூட மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றித் தான் என்னிடம் கூறினார். தான் சுகமான பிறகு, மலையக மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று கூறினார். கோத்தகிரியிலுள்ள தாயகம் திரும்பிய இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்காகத்தான் ஒரு திட்டம் வைத்திருப்பதாகவும் கூறினார்.

தான் உயிர்துறக்கும் வேளையிலும் தன்னுடைய மக்களின் நல்வாழ்வைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த மகாபுருஷனின் உன்னதமான என்னாங்களைப் பற்றிச்சிந்தித்த நான் கண் கலங்கியதைக் கண்ட அந்தப் பெருமகன் எனக்கு ஆஹுதல் வார்த்தைகள் கூறினார். அப்பொழுது, எம்பெருமானார் நபிகள் நாயகத்தின் வாழ்க்கையில் நடந்த ஒரு சம்பவம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. எம்பெருமானார் மரணப்படுக்கையில் இருக்கும் போது, அன்னருடைய வாய் ஏதோ ஒன்றைத் திரும்பத் திரும்ப முன்முனுத்தைக் கண்ட அவரது தோழர் அபூபச்சர் சித்தீக் (ரலி) அவர்கள் தங்களுடைய எம்பெருமானாரின் வாயாகுகில் காதை கொண்டு வைத்தபோது "என் உம்மத்துக்களே, என் உம்மத்துக்களே" என்ற வார்த்தைகளைக் கேட்டார்கள்.

மரணத்தருவாயிலும் தன்னுடைய மக்களைப் பற்றியே சிந்தித்துச் கொண்டிருந்த எம்பெருமானாரின் உயிரிய கொள்கைகள் என் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. புதுமைப்பித்தன், கு. ப. ராயைப் பற்றிக் கூறிய வார்த்தைகள் என் நினைவுக்கு வந்தன. "வான்து அமரன் வந்தான்கான, வந்தது போல போன்கான", "உள்ளத்தாங் பொய்யாதொழுகின், உலகத்திற் உள்ளத்திலெல்லாம் உளன். சிவவிங்கம் எங்கள் மனங்களிலிருந்து மறையவில்லை.

* * *

இரு. சிவலிங்கம்

மலையக எழுச்சியின் தலைமகன்

ஷ. நிதியானந்தன்

லண்டன்

முன்னாள் விரிவுரையாளர் யாழ்ப்பல்கலைக் கழகம்
முத்துப்பும் மந்தராமுமாய் - மேகம் மூடிய அந்த இருண்ட மலைகளின் பின்னால் ஓளிக்கீற்றாகப் பிரகாசித்த இரு. சிவலிங்கம் அவர்களின் மறைவு மலையக சமுதாயத்தின் ஈடுகட்ட முடியாத பேரிழப்பாகும்.

மலையகத்தின் முன்னோடிக்கல்விமானாக விளங்கிய இரு. சிவலிங்கம் அவர்களின் பேச்சும் செயற்பாடும் மலையக மக்களின் வாழ்வோடு பிணைந்திருந்தது. அவரது ஆத்மா மலையக வாழ்விலும் வளத்திலும் ஜீவன் கொண்டிருந்தது. அவரது சிந்தனை மலையகத்தின் எழுச்சியில் ஊட்டம் கண்டிருந்தது. அவரது எழுத்து மலையக மக்களின் உரிமைக் கனவிலே வெம்மை கண்டிருந்தது.

மலையகத்தில் பிறந்த இரு. சிவலிங்கம் சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் எம். ஏ. பட்டம் பெற்றார். ஆங்கில இலக்கியத்தில் புஸமை பெற்றவர். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தனிநாயகம் அடிகளார் கலவித்துறையில் விரிவுரையாளராகவிருந்த காலத்தில் கலவித்துறை டிப்ளோமா பெற்றவர். கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் சட்டபீட்டத்தில் எல். எல். பி. முத்து சட்டத்தரணியானவர். லண்டனில் புள்ளிவிபரவியலில் டிப்ளோமா பெற்றவர்.

நல்லாசரினாக அதிபராக, கல்வி இயக்குநராக, தொழிற்சங்கவாதியாக, சட்டத்தரணியாக, கொள்கைத் திட்ட ஆலோசகராக செயலாக்கத்துடன் பணிபுரிந்தவர் 'சிவா' என்று அனைவராலும் அழைக்கப்படும் சிவலிங்கம் அவர்கள். எழுத்தாளனாக - வீமர்ச்கனாக - இயக்கத் தலைவராக - அரிய பேச்சாளனாக - ஆங்கிலப் பத்திரிகையாசிரியனாக - சிறந்த நிர்வாகியாக அவர் மிளிந்தார். சுறுசுறுப்பும் கடுமையான உழைப்பும், ஈடுபாடும் அவரோடு பிறந்தவை பல்வேறு நாடுகளைப் பார்த்து தன் அனுபவ எல்லையை விஸ்தரித்துக் கொண்டவர். தன்னிடம் உதவி கோரி எவர் வந்தாலும் அக்கறையோடு கேட்டுதவத்துடிக்கும் பண்பாளர். மாறுபட்ட கருத்துக் கொண்டோரையும் மதிக்கும் மாண்பு மிகுந்தவர். விருந்தோம்புதலிலும் நட்புரிமை பேணுவதிலும் அவர் இனிய சால்பினர். சிறியன சிந்தியாத பெருமகனாக அவர் திகழ்ந்தவர்.

அட்டன் ஹெரூலன்ட்ஸ் கல்லூரியில் அதிபராகத் தனது வாழ்வை ஆரம்பித்த சிவா மலையக மக்களின் மத்தியில் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்திய விடிவெள்ளியாகத் திகழ்ந்தவர். 1960களில் மலையகத்தின் சமூக, கலை, இலக்கியத்துறைகளில் பிறிட்டெழுந்த எழுச்சியின் அடிநாமாக இரு. சிவலிங்கம் அமைந்திருந்தார் என்பது மலையகத்தின் சமூக வரலாறு காட்டும் சாட்சியமாகும். அறுபதுகளில் மலையகத்தின் படித்த புதிய தலைமுறையின் தன்னிகரற்ற தலைவராக சிவா திகழ்ந்தார். சிவாவிற்கு அக்காலகட்டத்தில் இளைஞருலகில் கிடைத்திருந்த பரந்த அங்கீகாரத்தை இன்று நினைவு மீட்டிப் பார்க்கையில் அத்தகைய அங்கீகாரத்தை பின்னாளிலும் கூட வேறு எந்தக்கல்விமானும் பெற்றதில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

சென்னையில் அவர் கல்லூரியில் பயின்ற காலத்திலேயே ஆங்கிலப் பேச்சவன்மையில் தலைசிறந்தவராகத் திகழ்ந்திருக்கிறார். கூர்மையான விஷயங்கானமும், தெளிவான வெளிப்பாடும், கவர்ச்சிகரமான மொழியும், கம்பீரான ஆனநைமையும் சிவாவின் வசீகரமான தலைமைப் பண்புக்குத் துணைசேர்த்தன. மலையகத்தின் பட்டிதொட்டிகளில் எல்லாம் அவர் முழுக்கமிட்டார். மலையகம் பூராவும் கிளைவிட்டிருந்த மன்றங்களில் எல்லாம் சிவா பிரசன்னமாயிருந்தார். சிவா உரையாற்றாத மலையக விழாக்களே இல்லை என்னுமளவிற்கு அவர் மலையக வாழ்வில் நீக்கமற நிறைந்திருந்தார்.

சிவா தலைமைதாங்கிய மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம் மலையக இளைஞர் முன்னணி மலையகத்தின் புதிய தலைமுறையினிடையே சமூக விழிப்புணர்வுக்கு வித்திட்டது. நூற்றாண்டுகளாக எந்தவித அடிப்படை உரிமைகளுமற்ற நிலையில் கொடுரமான சுரண்டலுக்குப்பட்டிருந்த மலையக சமுதாயத்தின் மீட்சிக்கு மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கமும் இளைஞர் முன்னணியும், குரல் கொடுத்து. மலையகத்தின் எதிர்காலம் குறித்தும், இன்ததனித்துவம் குறித்தும் மலையகத்தின் சமூக, அரசியல், கலாசாரத்தளத்தில் சிந்தித்த புதிய தலைமுறையினருக்கு மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கமும், முன்னணியும் தனி ஆதர்ஸனமாக அமைந்தது.

அறுபதுகளிலும் எழுபதுகளிலும் மலையகப்பாடசாலைகளில் பயின்று வெளியேறிய இளைஞர்கள் அனைவரதும் ஆகர்ஷிப்பின் நோயகணாக சிவா திகழ்ந்தார் என்பதில் மாறுப்பட்ட கருத்துக்கு இடமில்லை. மலையகம் குறித்து திவீரமாகச் சிந்திக்கத் தலைப்பட்ட இளைஞர்களின் மனச்சாட்சியின் ஆழமானப்பதிவு இது.

சிவாவின் எழுச்சிகரமான பேச்சைக்கேட்டு மலையக நகர்களில் மலையக இளைஞர்கள் திரண்டனர். இந்த இளைஞர்களே இன்று மலையகத்தில் பரவலாக ஏற்பட்டிருக்கும் உத்வேகத்துக்கு ஊற்றாகத் திகழ்ந்தவராவர். அந்த இளைஞர்களின் சமூக உணர்வும் நிதானமும் அக்கறையும் மதிப்பதற்கு உரியனவாகும். வெவ்வேறுப்பட்ட அரசியல் கொள்கைகளை கொண்டிருந்தாலும் மலையக சமூக முன்னேற்றம் என்ற பரந்த இலக்கில் ஒன்றுப்பட்டு பணியாற்றிய உண்ணதமான காலப்பகுதியாக இக்காலத்தை குறிக்கத்தோன்றுகிறது. அரசியல் உரிமைகள் எதுவுமற்ற நிலையில் எதிர்காலம் குனியமாக மட்டுமே தோற்றும் காட்டிய நிலையில் நம்பிக்கையுடனும் உறுதியுடனும் சமூக உணர்வுடனும் இந்த தலைமுறையினர் செயற்பட்டதன் பின்னணியில் சிவாவின் பேருரை நிம்லாடுகிறது.

இந்த சமூக எழுச்சியின் தெறிப்பே மலையகத்தின் கலை, இலக்கியத்துறையிலும் பிரதிபலித்தது என்று திடமாகக் கூறமுடியும். இந்த இயக்கத்தில் உலாவந்த ஏடுகளே மலையகத்தின் புதிய தலைமுறையின் எழுத்துக்களமாகியது. மலையக மைந்தர்கள் தம் வாழ்வுப் பிரச்சனைகளை எழுத்திலே பதிவு செய்தனர். கட்டுரைகள் எழுதினார்கள். கவிதைகளைப் பதித்தார்கள். சிறுக்கதைகளைப் படைத்தார்கள். இந்த இலக்கிய எழுச்சியின் முதல் அறுவடையாக “குறிஞ்சிப்பு” 1965ல் வெளியான போது இனி மலைநாட்டின் எதிர்காலம் சிறப்பும் சீரும் மிகக்காட்ட திகழும்; இளைஞர் இயக்கத்திற்கு இக்கவிதைகள் இலட்சிய கீதங்கள்; இன்று சமுதாயத்துறையில் மட்டுமல்ல இலக்கிய உலகிலும் எம்மவர் மாற்றும் காண விழைந்தனர் என்பதற்கோர் இலக்கணமாய் இந்நால் வெளியீடு அமைந்துள்ளது. இந்நாலினைக் காணும் போதே நெஞ்செல்லாம் கொள்ளையின்பம் குலவுகிறது. “மலைமகளே! உன் மக்கள் உன்மத்தர் அல்லர். கேள்! அவர்கள் சங்கநாதத்தை!” என்று பெருமிதக்குரல் எழுப்பினார் சிவா.

இதற்கு முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்குப்பின், மாத்தளை பெ. வடிவேலனின் “மலையகத்தில் மாரியம்மன் வழிபாடும் வரலாறும்” என்ற நூலின் (1997) முன்னுரையில், “மலையக சமுதாயத்தை ஏதோ கல்வி அறிவு குற்றிய பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயம் மட்டுமே என்று குருட்டுத்தனமாகக் கணித்துவிடாமல் மலையகம் முழுவதும், ஆரம்பகாலம் தொட்டே கவிஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் வைத்தியர்களும் சோதிடர்களும், சிற்ப, ஒவியவல்லுனர்களும், கைவினைகளைஞர்களும் இருந்தனர் என்ற உண்மையை நாம் மறந்து விடாமல் நினைவில் நிறுத்திக் கொள்ள இத்தகைய வெளியீடுகளும் பணிகளும் நமக்கு உதவுகின்றன” என்று சிவா குறிப்பிட்டார்.

இந்நாலை வெளியிட்ட எச். எச். விக்கிரமசிங்கவை பற்றி கூறுகையில்,

“அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் மலையகத்தில் உதவேகத்துடனும் தீர்த்துடனும் தமிழ் இலக்கிய உணர்வினையும், சமுதாயப்பற்றினையும் ஊட்டவளர்த்த மலையக இளைஞர் முன்னணி உணர் உலைக்கூடத்தில் இலட்சியவார்ப்படத்தில் வார்த்தெடுக்கப்பட்ட இளைஞர்களில் இன்று இளமைக் குன்றாது இலட்சியம் மங்காது சுடர்விட்டு பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்..... இத்தகைய இளைஞர்களின் சமூக உணர்விற்கும் இலக்கியவளர்ச்சிக்கும் வித்திட்டவன் என்ற நிலையில் இவர்களது நிலையின் உயர்வையும் பணிவின் பொலிவையும் கண்டு இறும்புதெய்கின்றேன்”

என்று குறித்து செல்வது விக்கிரமசிங்கவிற்கு மட்டுமல்ல, அவரது தலை முறையினர் அனைவருக்குமே பொருந்தக்கூடியதாகும். இந்த சமூக, இலக்கிய வளர்ச்சியின் நியாயமான பெருமை சிவாவைச் சேர்கிறது.

சி. வி. யின் “நமது கதை” என்ற நூல் முடிக்கப்படாத நிலையில் தட்டச்ச பிரதியில் இருந்தது. சி. வி. எழுதிய பிறிதொரு கட்டுரையின் முன்பகுதியை இந்நாலில் இறுதியாக சேர்த்து அதை அவரது எழுத்திலேயே பூரணப்படுத்தி 1987ல் சென்னையில் அந்நாலை வெளியிட முன்னந்த போது அதற்கு முன்னுரை எழுதுமாறு சிவாவையே கேட்டு இருந்தேன்.

சி. வி. யின் “நாடற்றவர் கதை” என்ற நூலுக்கு எழுதியுள்ள முன்னுரைக் குறிப்புகள் சிவாவின் விமர்சன ஆளுமையைப்பற்றாற்றும் அவரது மிகச் சிறந்த எழுத்துகளில் ஒன்றாகும். மலையகம் குறித்த அவரது. ஆழந்த கிரகிப்பிற்கும் நுனுகிய பார்வைக் கோணத்துக்கும் தெளிந்த எழுத்தாற்றலுக்கும் இம்முன்னுரை நல்லதொரு சாட்சியமாகும். சி. வி. யைப்பற்றிய துல்லியமான - நேர்மையான கணிப்பு அது. மலையக விமர்சன இலக்கியத்தில் சி. வி. பற்றிய சிவாவின் விமர்சனம் மூலஸ்தானம் கோரிந்திருக்கின்றது.

“முன்னவன் சொத்து” சிவாவின் சிருஷ்டி இலக்கிய ஈடுபாட்டை சுட்டிநிற்கும் சிறுகதையாகும். நாடற்றவர் ஆக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தின் பரிதாப நிலையை உணர்த்த முனையும் சமூக நோக்கே கதையின் ஆதார சுருதி. அவரது அரசியல் பிரக்கரங்களின் பட்டவர்த்தனமான எழுத்துத்தெறிப்பாக இந்தக்கதை வந்து விழுகிறது. ராஜா நாடற்றவன். “இலங்கை அரசாங்கம் கடவுசீட்டு தராது. அவன் இலங்கைப் பிரஜை அல்ல. இந்திய அரசாங்கத் தாதுவராலயத்திலும் கடவுசீட்டு தரமாட்டார்கள். அவன் இந்தியனால். பின் எப்படி இந்தியா போவான்? என்று கதையிலே கேட்கிறார் சிவா.

“கதவைத்தட்டும் சத்தம் கேட்டு வெளியே வந்து கதவைத்திற்றந்தேன். வெள்ளைக் கமிசை முழங்கை வரை மடித்துவிட்டுக்கொண்டு கழுத்தைச்சுற்றி கைலேஞ்சு ஒன்றைக் கட்டிக்கொண்டு அரும்ப மீசை இளைஞன் ஒருவன் பணிவுடன் “ஜயா இருக்காங்களா?” என்று கேட்டான். அவனது இடையிலிருந்த சாரமும் அதை இறுக்கக்ட்டிய பெஸ்ட்டும் மயில் தோகை போன்று விரிந்து நின்ற சுருண்ட தலைமயிரும் இவன் ஒரு சிங்கள் இளைஞாக இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணச்செய்தன. ஆனால் அவன் தமிழ் பேசுமில்லது சிறிது சந்தேகத்தையும் எழுப்பியது” என்று கதை எழுதிச் செல்கையில் சிவாவின் சிருஷ்டிக்கர எழுத்தின் வீச்சைத் தரிசிக்க முடிகிறது. புனைகதையை விட்டு அரசியல்சார் சமூக அக்கறைகள் குறித்த ஆக்கங்களிலேயே அவர் அதிக நாட்டம் செலுத்தியிருந்தார்.

மலையகமக்களின் துயரதங்களை, போராட்டங்களை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியங்கள் குவிய வேண்டும் என்று ஏங்கினார் சிவா.

கருப்புமக்களை அடிமைகளாக வலுப்படுத்தி இழுத்துக் கொண்டுவந்த அடிமை வியாபாரிகள் கொடுத்த கசையடிகளில் இருந்து கசிந்த ரத்தத்திற்கு சமமான மையை எழுத்தாளர்கள் அவர்களது சோகவரலாற்றைத் தீட்டுவதில் செலவிட்டிருக்கிறார்கள் என்று மேற்கோள் காட்டும் சிவா “மலையக வரலாற்றில் நாற்றழைப்பது வருடகாலமாக அவர்கள் பட்ட துண்பங்களை, துயரங்களை எழுத்தில் வடித்த இலக்கியங்கள் அற்ப சொற்பமே” என்று ஆதங்கப்படுகிறார்.

பிரஜாவுரிமை, வாக்குரிமை, தொழில் உரிமை போன்ற அடிப்படை உரிமைகள் அனைத்துமே நிராகரிக்கப்பட்டிருந்த மலையக்தமிழர்களின் மத்தியில் போராட்ட உணர்வை விதைத்தவர் சிவா. வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்ட பின்னரும் எவ்வித எதிர்வினையுமின்றி சும்மாவிருந்த அரசியல் தலைமை குறித்து சிவா பல இடங்களில் சினங்கொண்டிருக்கிறார்.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சிவா எழுதினார்:

“1948 ல் குடியிமைச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட அரசியல் அநீதியை எதிர்த்து உலகையே ஈர்க்கும் அற்புதமான போராட்டத்தையே நடத்தியிருக்கலாம். மக்கள் கொதித்தார்கள், குழுவினார்கள், பாராஞ்சனற்ததிற்கு முன்னால் தீக்குளிக்கவும், சிரச்சேதம் செய்து கொள்ளவும் மக்கள் தயாராக இருந்தார்கள். இதுபற்றி திரு. வெள்ளையன் அவர்கள் என்னிடம் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அன்றைய தலைமையின் கோழைத்தனத்தினால் நமது உரிமைப் போருக்குக் கல்லறை கட்டப்பட்டது. இன்னும் தான் கல்லறை அருகில் காத்திருக்கிறோம்.”

1964ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஏப்பந்தத்தைக் குறித்து எழுதுகையில், “அரசியல் குதாட்டத்தினால், மலையகத் தொழிற்சங்கங்கள் இந்த அநியாய முடிவை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. எதிர்த்துப் போராட எந்தத் தொழிற்சங்கமும் முன்வரவில்லை. மலையகத் தொழிலாளர் இத்தொழிற்சங்கங்களின் பிடியில் சிக்கி அறிவியல் பகடைக் காயாகச் செய்வதறியாது திகைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களது வேதனையும் விரக்தியும் குழுநூல் என்னையாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த எரிமலை வெடிக்கும் பொழுது மலைநாட்டின் இருளை ஓர் ஒளிப்பிழைப் புகற்றும் என நாம் எதிர்பார்க்கலாமல்லவா?” என்று ஆதங்கப்பட்டிருந்தார்.

கடல் கடந்த நாடுகளில் இந்தியர் அனுபவித்த அனுபவிக்கும் கஷ்டங்கள் குறித்த கரிசனை சிவாவின் நெஞ்சில் என்றும் இழையோடிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு மகோன்னத் நாகரிகத்தின் - தர்ம நெறியின் தூதுவர்களாக - வாணியத்தலைவர்களாக மட்டுமே வெளிநாடுகளுக்குக் குடிபெயர்ந்த இந்திய சமூகத்தின் நவீனசரித்திரத்தில் பாமரான் பஞ்சைபராரிகள் தம் ரத்தஞ்சிந்தி உழைக்கு வயிறுகழுவ வெளிநாடுகளை நோக்கிப்புலம் பெயர்ந்த சரித்திரம் கண்ணீரின் சரித்திரம். கடல் கடந்த நாடுகளில் இந்தியர்கள் படும் துயரத்தை இந்திய தேசத்தின் மனச்சாட்சியில் பதிவுசெய்ய முனைந்தவர் காந்தியடிகளாவார். தூரத்துப்பச்சையின் எழிலைநாடி இந்தியர்கள் கடல்கடந்து பொழுது அது நாட்டுக்கு நல்லதுதான் என்று வசதியாக அனுமானித்துக் கொண்ட இந்திய அரசியல்வாதிகளின் மத்தியில் அவர்கள் படிநுதுயரம் குறித்து அக்கறை கொள்ளலைப்பதில் பெரிதும் உழைக்கு தவர் காந்தியடிகளே. 1901ம் ஆண்டு தென்னாப்பிரிக்காவில் வாழும் இந்தியர்களின் உரிமையை அங்கீகரிக்கக்கோரி இந்திய காங்கிரஸ் தீர்மானம் மேற்கொண்டதற்கு காந்தியடிகளே காரணியாகவிருந்தார். காந்தி இடையறாது நடத்திய பிரச்சாரமே கடல் கடந்த நாடுகளில் இந்தியருக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள் பற்றியும், அவர்கள் மீது காட்டப்பட்ட கொடுர பாரபட்சம் பற்றியும் பிரிட்டிஷ் பொதுமக்களின் மனச்சாட்சியை உலுப்பியது எனலாம்.

கடல் கடந்த இந்தியர்கள் வாழ்வின் மீது காந்தி காட்சியிருந்த அக்கறையைப் பிந்திவந்த தலைவர்கள் காட்சியிருக்கவில்லை என்றே சிவா கருதினார். ஸ்ரீமா சாஸ்திரி ஏப்பந்தத்தை இந்தியா மேற்கொண்ட விதமும், தாயகம் திரும்பிய மலையகத் தமிழர்கள் இந்தியாவில் மோசமாக நடத்தப்பட்ட விதமும் குறித்து சிவா பெருங்கவலை கொண்டிருந்தார்.

1987ல் சிவா பின்வருமாறு எழுதினார்:

“..... கடல் கடந்த இந்திய மக்களின் நிலைதான் இன்னும் இழிவுகற்றப்படாததாக, இருள் குழந்ததாக இருக்கின்றது. உலக அரங்கில் இந்தியாவின் அரசியல் செல்வாக்கு உயர்ந்த அளவுக்கு, உலக நாடுகளில் வாழுகின்ற இந்தியர்களின் நிலை உயரவில்லை. ‘கொமன்வெல்த்’ என்ற அமைப்பில் கூட, வெளிநாடுகளில் வாழும் இந்தியர்களின் நிலை உயரவேயில்லை கடல் கடந்த இந்தியர்களுக்கு அரசியல் சமத்துவம் வழங்குவதில் பல நாடுகள் தயங்கின. சில நாடுகள் முற்றாக மறுத்தன. சில நாடுகளில் அடிமையாட்சியிலும் கேவலமான ஒரு நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்பட்டார்கள். இலங்கைத் தலைவர் இந்தியர்களுக்கு

இழைக்கப்பட்டுள்ள கொடுமைகள் எவ்வகையிலும் சுகித்துக் கொள்ள முடியாது.

அக்கிரமங்களுக்கு எதிரான சிவாலின் கணல் உழிமும் எழுத்து சாட்சிகள் இவை. அழகிய அர்த்தபுஷ்டியான ஆணித்தரமான மேடைப் பேச்சில் சிவாவுக்கு நிகர் எவரும் இல்லை. ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் அவரது சொல் ஆற்றல் அபாரமானது.

ஒரு முறை பெல்ஜியம் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மத்தியில் பெல்ஜியம் கொங்கோவில் நடத்திய காலனித்துவத் சுரண்டலைப் பற்றி அவரது உணர்ச்சிப்பூர்வமான கருத்தாடல் அம்மாணவர்களை வியப்பூச்செய்தது. “தமக்கே சரியாக தெரியாத சரித்திர உண்மைகள் அவை என்று அக்குழுவில் ஒருவர் பின்னாள் என்னிடம் கூறினார். நடன அரங்கேற்றமா, நூல் வெளியீடா, ஆசிரியர் பிரிவுபசாரக் கூட்டமா, மலையகப் பட்டதாரி மாணவர்கள் கூட்டமா, பாராட்டுக்கூட்டமா, எங்கேயும் அச்சுழுக்கு பொருத்தமாக உரையாட அரிய திறமை சிவாவிடம் இருந்து. அவருடைய பேச்சின் எடுப்பான தொடக்கமும், தெளிவாக கருத்து வளர்த்துச் செல்லும் பாங்கும் அவருடைய உரையின் முழுமைக்கு அணிசேரப்பன. அவரது பேச்சு ஒவ்வொன்றும் அழகிய ஓயியமாக இனிய இசையாக தன்னவில் பூரணத்துவம் கொண்டதாகும். அவரது நுண்ணிய வாசிப்பும் பறந்த விஷயக் கிரகிப்பதும் எதனையும் தெளிவாக கோவைப்படுத்தித் தொகுக்கும் லாவகமும், ஆங்கிலமும், செந்தமிழும் அவருக்குக் கைகட்டி சேவகம் செய்யும் பாங்கும் அவரை மலையகத்தின் தனித்துவமான சொல்லாற்றல் கொண்ட அறிஞராக நிலைநிறுத்தியள்ளது.

ஷேக்ஸ்பியரின் ஆங்கிலத்தில் தோய்ந்திருந்த சிவாலின் ஆங்கில எழுத்து வளம் அலாத்தியானது. ஆங்கிலத்தில் வாசிப்பது அவருக்கு மிகவும் செளக்கியமாக இருந்தது என்னாம். “The betrayal of Indian Tamils in Sri Lanka” என்ற சிவாலின் ஆங்கில நூல் அவரது எழுத்து வன்மைக்கு சாட்சியமாகும். சென்னையில் அவர் நடத்திய “Exodus” என்ற மாத ஏடு தாயகம் திரும்பிய மலையக தமிழர்களின் உரிமைகள் குறித்த சங்க நாதமாக தீகழ்ந்தது. தாயகம் திரும்பிய தமிழர்களின் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கும் முகம் கொடுத்து மனு எழுதி, அறிக்கை தயாரித்து களைத்துப் போன நிலையிலும் ‘எக்சோடெஷ்’ இதழின் பக்கங்களையும் உற்சாகத்தோடு எழுதி அணிசெய்ய வல்லவர் சிவா. சிவாலின் வேகமான ஆங்கில பொழிவுகளை அதே வேகத்தில் சுருக்கெழுத்தில் குறிக்கும் திறமை திரு. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜாவுக்கே இருந்தது.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் தாயகம் திரும்பிய மலையகத் தமிழர்களுக்கு எதிரான துவேசக்குரல்கள் ஒலித்தபோது அவற்றிற்கு எதிராக அவர்களை ஸ்தாபனப்படுத்தி தீவிரமான போராட்டத்தை முன்னெடுத்த தலைமகனாக சிவலிங்கம் தீகழ்ந்தார். நீலகிரியின் தூய்மையை சிதைப்பதாயும் குழலை அழிப்பதாயும் பாரதாரமான குற்றங்களை மேற்கொள்பவதாயின் நமது மக்கள் சித்தரிக்கப்பட்ட போது அந்த வாதங்களை சுக்கு நூறாக்கியவர் சிவா. தமது மக்களுக்கு எதிரான வாதங்கள் The Hindu, Times of India போன்ற ஏடுகளில் முன்வைக்கப்பட்டபோது அவற்றிற்கு எதிரான வாதங்களை கோரவைப்படுத்திய பாங்கில் ஒரு உன்னத சட்ட அறிஞரின் வாதத்திறமையை அவர் வெளிப்படுத்தினார்.

நீலகிரியின் அதிகாரவர்க்கமும் நிலவுடைமையாளர்களும் காட்டுமரங்களை வெட்டி கெள்ளையடிக்கும் சமூக விரோதிகளும் பொலிஸ் அதிகாரிகளும் ஊழல் பேர்வழிகளும் தாயகம் திரும்பிய மலையக மக்களுக்கு எதிராக அநியாயங்களை இழைத்தப்போது இம்சைக்கு உள்ளாக்கிய போது அவர்களின் காவல் அரணாக சிவா தீகழ்ந்தார்.

ராஜீவ்காந்தியின் கொலையை அடுத்து இலங்கை தமிழர்கள் தமிழகத்தின் தமிழ்நாட்டு பொலிஸ் நிலையங்களில் தம்மைப் பதிவுசெய்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தமிழக அரசு ஆணையிட்டபோது அது நீலகிரி மாவட்டத்தில் குடியேறி இருந்த மலையக தமிழர்களுக்கு எதிராக மோசமாக பிரயோகிக்கப்பட்டது. பொலிஸ் அதிகாரிகளும் ஆட்சியின் நிர்வாக அதிகாரிகளும் சேர்ந்து இந்த ஆணையை நமது மக்களுக்கு எதிராக தீவிரமாக அமல் படுத்தினார்கள்.

ஸ்ரீமா சாஸ்திரி ஓபந்தப்படி இந்திய குடியிமைப்பெற்று அசோக சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட இந்திய கடவுச்சீட்டுடன் இந்தியாவுக்குச் சென்று 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழகத்தில் வாழ்ந்து வரும் மலையக தமிழர்கள் இலங்கையில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டு தொகை தொகையாக கைது செய்யப்பட்டார்கள். கோடைக்கானலில் மலையக தமிழர்கள் பொலிஸரால் தாக்கப்பட்டார்கள். மிகப்பலர் காடுகளில் சென்று ஒளிந்து கொள்ள நேர்ந்தது. மதுரை, சேலம், போன்ற இடங்களில் கைது செய்யப்பட்ட மலையகக்கள் பொலிஸ் நிலையங்களில் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். தாயகம் திரும்பிய மலையக மக்கள் 200 பேர் ஊட்டி அண்ணா கலையரங்கத்தில் ஒருவார்க்காலம் கடும்குளிரில் எந்த வித வசதிகளும் அற்றநிலையில் பொலிஸரால் தடுப்புக்காவலில் சிறைவைக்கப்பட்டபோது செய்தியறிந்த சிவா கொதிப்படைந்தார். ஊட்டியில் அமைந்திருந்த நீலகிரி மாவட்ட கலெக்டருடன் சென்று கைது செய்யப்பட்ட மக்கள் சர்பாக சிவா பேசினார்.

லீனா நாயர் என்ற அந்தப் பெண் கலெக்டர் ஆணவும் மிகுந்தவள். நீலகிரி மாவட்டத்தின் சமூக விரோத சக்திகளின் கைப்பாவையாகத் திகழ்ந்தார்.

“இதுபற்றி இங்கு வந்து கதைக்க நீர் யார்?” என்றும் “நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்ல உமக்கு எந்த அருகதையும் இல்லை” என்று மூர்க்கமானப் பேசினாள் அந்தத்திமிர் பிடித்த அதிகாரி.

“மக்களின் சக்தி என்னவென்று நீ அறியமாட்டாய். அதை என்னால் உனக்கு உணர்த்த முடியும்” என்று கலெக்டர் அறையை விட்டு வெளியேறினார் சிவா.

அந்த கலெக்டர் அலுவலகம் சடுதியாகத் தாயகம் திரும்பிய மலையகமக்களால் ‘கேரோ’ செய்யப்பட்டது. கலெக்டர் அலுவலகம் ஸ்தம்பித்தது. பொலிஸ்படை குவிந்தது.

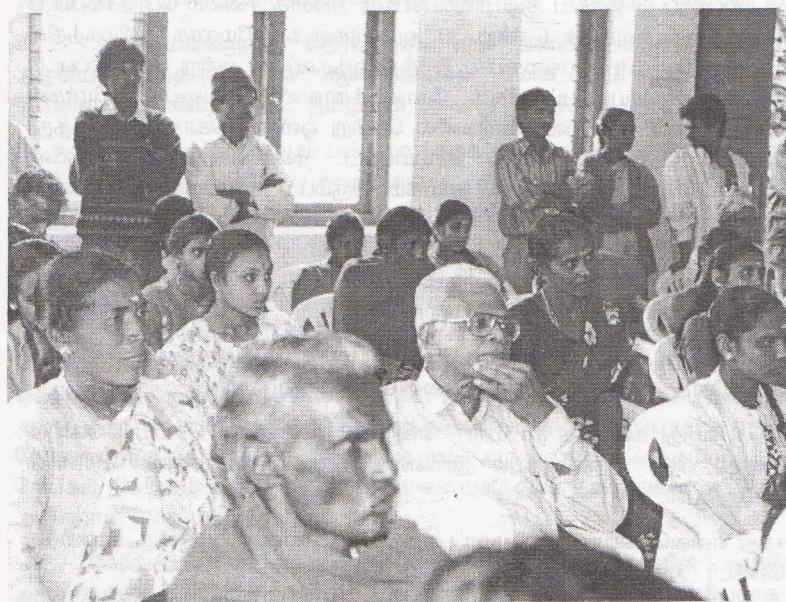
அறியாயமாகக் கைது செய்யப்பட்ட - ஒரு பாவமும் அறியாக தாயகம் திரும்பிய மக்களுக்காக நியாயம் கோரிய சிவா தமிழக பொலிஸால் கைது செய்யப்பட்டு பலமாதம் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்தார். கொள்ளையர்களும் சமூகவிரோதிகளும் வீதிகளில் உலா வருகையில் அடிப்படை உரிமைகளுக்காகக் குரல் எழுப்பிய பெருமகன் சிறைக்காட்டில் தள்ளப்பட்டார்.

ஏங்கே போராட்டமோ அங்கே அவரது இதயம் தோய்ந்திருந்தது.

தமிழகத்திற்கு புலம்பெயர்ந்த அனுபவம் லட்சக்கணக்காக தாயகம் திரும்பிய மக்களின் துயரத்திலே சிவாவின் இதயம் தோய்ந்து பட்டைத்தீடியது. இறுதிவரை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக குரல் கொடுத்தார். தமிழகத்தில் தலித்துகளின் எழுச்சியில் சிவா தன்னை அடையாளம் கண்டார். “நலிந்தோர் நலமையம்” என்ற அமைப்பிற்கூடாக ஆதிவாசிகளின் அடிப்படை உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுத்தார். நீலகிரியின் தலித் போராவிகள் தங்களின் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான தோழனை இழந்து போயிருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்குத் திரும்பிய சிவா மிக உற்சாகத்தோடு செயல்பட்டார். இன்றைய நெருக்கடியான நிலையில் பரந்த அனுபவத்தின் பின்னணியில், சிவா நமக்கு பணியாற்ற வருவது புதிய தெம்பையூட்டுகிறது. என்று எச். எச். விகரமசிங்க எழுதி இருப்பது மலையகத்தின் ஆழந்த அங்கீராத்தை கோடிட்டு காட்டுகின்றது.

இறுதி மூச்ச வரை மலையகம் குறித்தே சிந்தித்து வாழ்ந்த பெருமகன் சிவாவின் மறைவு இன்றைய குழந்தையில் பாரிய துயரம் தருவதாகும். மலைத்தாயின் மரகத மேனியில் உரிமைமாலை சூடுமுனைந்த புதல்வனின் மறைவு மலையகத்தின் உதய வானில் காரிருளை ஏற்படுத்திவிட்டது. அந்தப் புரட்சி பெருமகளின் இலட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதே மலையக சமூதாயத்தின் இன்றைய, நாளைய மிகப்பெரும் பணியாகும்.

தாயகம் திரும்பிய
 மனவைக் மக்கள்
 மந்தியில்
 மக்களோடு
 மக்களாக
 கொத்தகிரி
 அரங்கில்
 அமர்ந்திருக்கிறார்.
 மக்கள் தனவை

சீவாவின்
 புனித அஸ்தி
 ஹர்துயில் பவளிவர
 செந்துராறும்
 தாழைசிவலிங்கமும்
 முன்தூட்டா
 மக்கள் மென்ன
 ஹர்வலமாக பின்
 தொடர்கிறார்கள்

கொத்தகிரி
 மனவைசாரவில்

18 - 7 -1999

முன்னாள் கல்வி
அமைச்சர் பதியுதீன்
மொகமட்
அவர்களிடம்
மனவயக
தீணங்களுக்கு
ஆசிரியர் நியமனம்
வழங்க
வெள்ளுமென்று
கோரிக்கை
விடுக்கிண்றார்

- நூல்வரவிய
பெப்ரவரி 1972

கல்வி முன் கூடிய நோக்கங்கள் அமைவது அமைச்சர் தலைவர் தலைவர் தலைவர் முன்னாள் கல்வி அமைச்சர் பதியுதீன் மொகமட் அவர்களிடம் மனவயக தீணங்களுக்கு ஆசிரியர் நியமனம் வழங்க வெள்ளுமென்று கோரிக்கை விடுக்கிண்றார் என்று நூல்வரவிய பெப்ரவரி 1972

கல்வியமைச்சனர்

சந்தித்து

மனவயகத்தில்

வெளவயற்று

பட்டதாரிகளுக்கு

ஆசிரியர் நியமனம்

பெற்றுக் கொண்டு

வெளுமித்திருடன்

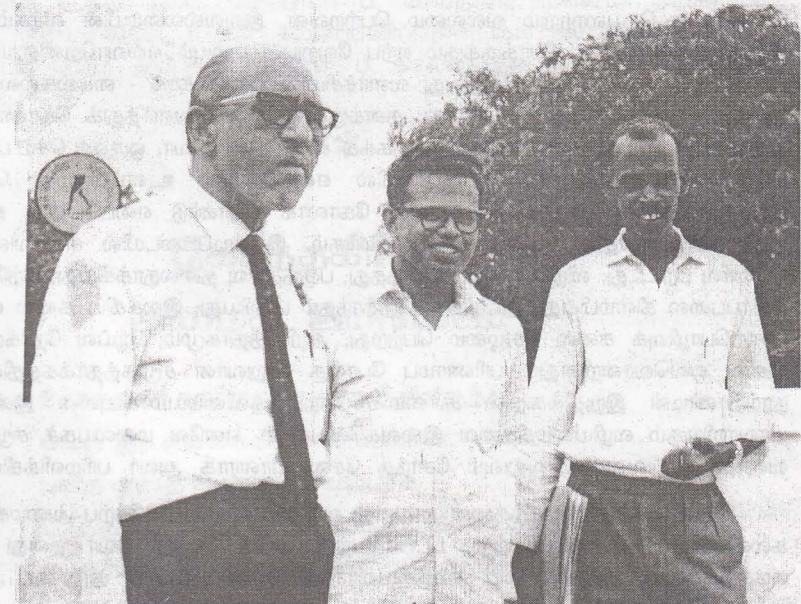
அமைச்சிலிருந்து

வெளியேறும்

ஏ. அசீஸ்

தீர். சிவலிங்கம்

பாநி ராமசாமி

- ஓக்டோபர் 1970

மலையகச் சமுகத்தின் ஓர் அச்சாணி

சீ. மரியுதாஸ்

முன்னாள் உதவி கல்விப்பணிப்பாளர்

இரு சிவலிங்கம் என்ற தனி மனிதரால் மலையகச் சமுகத்திற்கு ஏதாவது சேவை - தொண்டு செய்யப்பட்டுள்ளதா? இவ்வினாவிற்கு விடை தேட இம்மனிதருக்கு இதற்கான கர்மவினை அல்லது கடப்பாடு சுமத்தப்பட்டிருந்ததா என்ற தொடர் வினாவொன்றையும் எழுப்ப வேண்டும். தன்னை மையமாக - தனது உயர்வு ஒன்றினையே தாரக மந்திரமாகக் கொண்டியங்கும் மனிதரிடையே யாருக்காவது அதற்கப்பால் - தன்னோடொத்த - தன்னைச் சூழவள்ள - மக்களைப் பற்றிச் சிந்திக்க - செயலாற்ற - உணர்வு எழின் அம்மனிதர் அபார மனிதராகப் பரிமாணப்படுத்தப்பட முடியும். கற்றோர் தமது கூட்டுக்குள் முடங்கி தம்மை மேலோங்கச் செய்வதில் மட்டும் கரிசனை காட்டிக் கொண்டிருந்த காலத் தடத்தில் கற்றோருக்கு சமுகக்கடப்பாடுண்டு - அதனைக் கடமையாக மேற்கொள்வது இளைஞரின் பணியென்ற உணர்வினை ஏற்படுத்தியவர் இரு சிவலிங்கம். இன்று “நாம்” “மலையகத்தார்” என்று இறுமாப்போடு எமது தனித்துவ அடையாளங்களை இனக்கண்டு, அதனுடாக எமது சுயாதீனத்தை நிலை நிறுத்த அவாவும் நிலையினைக் காண்கிறோம். இந்த வளர்ச்சியின் மக்குவத்திற்குத் நூற்றாண்டு கால மதிப்பெண் கொடுக்கலாம். இவ்வண்மையின் வெளிச்சத்தில் சிவாவின் பணியின் பரிணாமம் வியாபகம் பெருகின்றது.

“எனக்கு நிமிர்ந்து நிற்க வாய்ப்பு கிடைத்தால் உலகினையே நிமிர்த்தி விடுவேன்” என்றானே ஒரு மேதை. அவனது வாரிசாக மலையக இளைஞர்கள் மாற்றம் பெற மார்க்கம் அமைத்தவர் அவர். தனி மனிதனால் வரலாற்றை உருவாக்க முடியுமா என்பதற்கு விடைதேடிய பிளேக்கணோவ் முதற் கொண்டு, அறிஞர்கள் வரலாற்றின் வளர்ச்சியில் - நகர்வில் - தனி மனிதன் செலுத்தக்கூடிய பங்கினை விளக்கி உள்ளனர்.

குறிப்பிட்ட சமுகத்தின் வளர்ச்சிக்கட்டத்தில் தனி மனிதன் உந்து சக்தியாக - நெம்பு கோலாக - செயலாற்றும் வல்லமை பெற்றவன். இவ்வல்லமையின் வீச்சும், விரிவும் அவனது தரிசன நோக்குக்கும் போக்குக்கும் ஏற்ப வேறுபட்டமையும் எவ்வாறெனினும், சமுகத்தின் மேல் பார்வையும், பதிவும் ஏற்படுத்துவது வளர்ச்சியின் ஓர்அலகாக - மைல்கல்லாக - அமைவதனை நாம் அச்ட்டை செய்துவிடக்கூடாது. தனக்குள் அதனை வளர்த்துக் கொண்டு இளைஞரிடையே அதனை வெறியாக - தணலாக தகதகக்க வைத்தவர் சிவா. ஒருவர் செய்யாது விட்டவைகளை மட்டும் வைத்து எதிர்மறைப்பாணியில் எடைபோடும் உள்பிறழ்வு நெறி நீங்கி அவர் செய்தவைகளின் பாதிப்பினை அளவு கோலாக கொண்டு எடைபோடும் உடன்பாட்டுபோக்கே ஆரோக்கியமானதும், ஆக்கழுவர்வமானதுமாகும், இதனைப்படையில் சிவாவின் செயலால் சமுக உணர்வு பீறிட்டது; விழிப்புணர்வு கிளர்ந்தது; பகுத்தறிவு தலைதூக்கியது; பிறபோக்குத் தனத்துக்கு எதிர்ப்பலை கிளம்பியது; இடதுசாரி சிந்தாந்தம் பரவியது; இலக்கிய கலை வளர்ச்சியேற்பட்டது; சொற்பொறிவுக் கலை செழுமை பெற்றது; அறிவுத்தாகமும், ஆய்வு நோக்கும் விரிவடைந்தது. இவை ஒவ்வொன்றினதும் பரிணாமப் போக்கு வலுவான சமுகத்தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. நூற்றாண்டின் இறுதிக்கூறில் கூர்மை பெற்று, குவிமையமாகியுள்ள இன்றைய போக்குகள் யாவற்றிற்கும் வழியமைத்தவை இவைகளேயாகும். எனவே மலையகச் சமுகத்தின் ஒரு கட்ட வளர்ச்சிக்கு வளமும் வலுவும் சேர்ந்த சேவையாளராக அவர் பரிமளிக்கின்றார்.

தனி மனிதனின் சிந்தனை அவனது வாழ்வியல் குழலுக்கேற்ப அமைகிறது. ஆங்கிலத்தில் கல்வி கற்று, புலமைப்பெற்று, பட்டம்பெற்று பவிக் பெற்ற சிவா தனது வாழ்வியல் குழல் சமுகத்தக்கூடிய சிந்தனையை விஞ்சியவராகக் கருணப்பட்டார். அதுவே அவரது பலமானது.

இதனால் தான் அவரால் சமுகத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட வளர்ச்சிக் கட்டத்தின் இயங்கு சக்தியாக செயற்படமுடிந்தது. சமுக வரலாற்றில் ஒரு வளர்ச்சிக் கட்டத்திற்கான நிர்மாணச் சிற்பியாக அவர் விளங்கினார். வளரும் வரலாற்றுப் போக்கில் புதிய கட்டங்களுக்கான புதிய ஏற்பாடுகள் தேவைப்படுவது இயல்பானதே. எனினும் புதிய கட்டத்தில் புதிய ஏற்பாடுகளை ஏந்த வேண்டிய மனிதன் வளர்ச்சியை நோக்கி உந்திய சக்திகளை இனங்காண்பது எவ்வளவு முக்கியமானதோ அதேயளவு வளர்ச்சி நோக்கிய உந்தல்களுக்கு வடிகால்களான தனிமனிதனின் முக்கியத்துவத்தினை இனங்காண தவறுக்கடாது. இந்நோக்கில் இரு.சிவலிங்கம் என்ற தனி மனிதனின் செயற்பாடுகள் போற்றுத்தக்கவை. சமுக வரலாற்று வளர்ச்சிப்போக்கின் ஒரு கட்டத்தின் தேவையை அவரது பணிகள் பூர்த்தி செய்துள்ளன.

* * *

இராகலையில் கண்ணீரங்சலி

மலையக சமுகத்தின் பன்முக விழிப்புணர்ச்சிக்கு பாரிய பணியாற்றிய மலையகத்தின் தலை சிறந்த தமிழ், ஆங்கில பேச்சாளரும், சட்டத்தரணியும் கல்விமானுமாகிய அமர்ர் இரு.சிவலிங்கம் அவர்களுக்கு இராகலை கல்வி கலை இலக்கிய அமைப்பினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இரங்கல் கூட்டம் இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலய கேட்போர் கூடத்தில் 14/7/99ல் நடைபெற்றது.

சட்டத்தரணி சி. தாயுமானவன் தலைமையில் அதிபர் வி. சிவகுந்தரநாதன் வரவேற்புரை நிகழ்த்த முன்னாள் உதவி கல்விப்பணிப்பாளர் பி. மரியதாஸ், முன்னாள் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினர் எம். இராமலிங்கம், உதவி கல்விப்பணிப்பாளர் எஸ். யேசுநேசன், டி. ஆர். செல்வராஜா, ஓய்வு பெற்ற அதிபர் பி. பெரமன், பி. செல்வநாதன் ஆகியோர் இரங்கலுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

* * *

கோத்தகீரியில் அமைதி ஊர்வலம்

கோத்தகீரி காமராஜா சதுக்கத்தீவிருந்து
அமர்ர் இரு. சிவலிங்கம் அவர்களின்
புனீத அல்தீ மௌன ஊர்வலமாக
ஏடுத்து வரப்பட்டு இரு. சிவலிங்கம் கலையரங்கீல்
கடந்த 18 - 7 - 99 ஞாயிறு அன்று பொதுமக்களின்
அஞ்சலீக்காக வைக்கப்பட்டது.

**கிரண்டாவது
உ. வகு தமிழாராச்சி
மாநாட்டில்**
**கிந்திய
ஜனாதிபதி சாகிர
ஹீசனுடன்
மலையக
தினளஞ்ச தளபதி
கிர. சீவலிங்கம்
சென்னை.**

**கிரண்டாவது உ. வகு
தமிழாராச்சி
மாநாட்டில்**
**தமிழக முதல்வர்
எம். ஜி. ஆர்.
பேராசிரியர்
க. விற்தியானந்தன்
சொல்லின் செல்வர்
கிர. சீவலிங்கம்
பாரியார் செரோஜினி
சீவலிங்கம்**

சென்னை

மலையகத்தின் தனித்துவத்துக்குத் தளம் அமைத்தவர் இர. சிவலிங்கம்

செ. நவநட்ஞ

ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற கூட கூடுதல் போகவியல், செய்திகள் செயற்றிடப் பணிப்பாளர், முழுமீது பார்த்து நிபுணமாக கூடுதல் போகவியல் பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகள் கல்வி அபிவிருத்திச் செயற்றிட்டம், கல்வி காய்கூராய்வுகள் கல்வி அமைச்சர் பத்தரமுல்ல.

1950 ஆம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியில் இலங்கை முழுவதும் கிளர்ந்து விட்டெழுந்த பெரும்பான்மை இன் தேசிய விழிப்புணர்ச்சியின் விளைவாக 1960 ஆம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பப்பகுதியில் இலங்கைவாழ் சிறுப்பான்மையின் மக்கள் மத்தியிலும் தங்களது மொழி, கலாசாரம், பண்பாடு என்பற்றின் தனித்துவத்திற்கான உந்துதல் ஏற்பட்டது. இலங்கைத் தமிழ்கள், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம், ஈழத்தமிழின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு என்பற்றை பேணுவதற்கும் வளர்ச்சியடையச் செய்வதற்கும் முழுமுரமாகச் செயற்பட்டனர்.

இவ்வேளையில் மலையகத்தில் படித்தவர்கள் மத்தியிலும், மாணவர்கள் மத்தியிலும், மலையக மக்களின் கலை, கலாசாரம் பண்பாடு என்பனவற்றின் தனித்துவத்தை அடையாளப்படுத்துவதற்கான முன்னோடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இதன் மூல்க்கர்த்தாவாக நின்று செயற்பட்டவர் அமர் இர. சிவலிங்கம் அவர்களாவர்.

அட்டன் வைலூண்ட்ஸ் கல்லூரியில் 1960 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பப் பகுதியில் கடமையாற்றிய திரு. இர. சிவலிங்கம், திரு. எஸ். திருச்செந்தாரன் போன்ற ஆசிரியர்களின் சமூக விழிப்புணர்ச்சியின் தாக்கத்தால் பல மாணவர்கள் அள்ளுங்கு போயினர். மலையக மக்கள் இதுகாலவரை நாடற்றவர்கள் என்ற நிலையிலிருந்து, இந்நாட்டில் தமக்கும் ஒரு தனித்துவமான நிலை இருக்கின்றதென்பதனை மலையகம் என்ற வார்த்தைப் பிரயோகத்தின் மூலம் இளைஞர்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். திரு. இர. சிவலிங்கத்தின் சொல்லாட்சியினாலும் அவரது சமூக விழிப்புணர்ச்சி நடவடிக்கைகளினாலும் மலையகத்தில் படித்தவர்களும் மாணவர்களும் கவரப்பட்டனர். மலையகத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்ட இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன.

திரு. சாரல்நாடன், திரு. மு. சிவலிங்கம், திரு. எம். வாமதேவன், திரு. பி. மரியதாஸ் போன்றவர்கள் மலையகத்தின் எழுத்தாளர்களாகப் பரிணமித்தமைக்கு திரு. இர. சிவலிங்கமே ஆணிவேராக இருந்தார் என்றால் மிகையாகாது. திரு. இர. சிவலிங்கம் கடந்து வந்த பாதை மிகவும் கரடுமுரடானது. சமூக எழுச்சி உணர்வினால் தனிப்பட்ட முறையில் பலமுறை அரசியல் பழிவாங்கல்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார். இவரது வாழ்க்கை குல்லித்துறையிலிருந்து திசை மாறிப் போவதற்கும் அரசியல் பழிவாங்கல் நடவடிக்கைகளே காரணமாயின. 1970 களின் முற்பகுதியில் மீண்டும் கல்விச் சேவையில் சேர்ந்துக் கொண்ட இர. சிவலிங்கம் அவர்கள் அதிபராக, கல்வி அதிகாரியாக, பிரதம கல்வி அதிகாரியாக பதவிகளைக் கல்வித் துறையிலே வகித்தார். பிரதம கல்வி அதிகாரியாக கல்வி அமைச்சிலே கடமை புரிந்த காலத்தில் தோட்டப் பாடசாலைகளை அரசு பொறுப்பேற்பதற்கான ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் பலவற்றை மேற்கொண்டார். இதன் பயனாகவே 1977 ஆம் ஆண்டு ஜாலை மாதம் 320 தோட்டப் பாடசாலைகள் அரசினால் பொறுப்பேற்கப்படவும், இதன் தொடர்ச்சியாக 1980 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 400 பாடசாலைகள் அரசு பொறுப்பேற்பதற்கும் வழிவகுக்கப்பட்டது.

இப்பாடசாலைகள் அரசினால் பொறுப்பேற்கப்பட்டமையினாலேயே இன்று ஏறத்தாழ ரூபா 2000 மில்லியன் பெறுமதியான பெளதீக வளங்கள் இப்பாடசாலைகளுக்கு பல வழிகளிலும் கிடைக்கப் பெற்றதுடன் 6000 இஞ்சும் மேற்பட்ட மலையக இளைஞர்கள் ஆசிரியர்களாக நியமனம் பெறுவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

1960 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவரது சமூக விழிப்புணர்ச்சியுடன் கூடிய அரசியல் வாழ்க்கையானது நீண்ட தூரம் சீராகச் சென்றிருக்குமாயின், அறிவும், தீற்றும், ஆளுமையும், தர்க்கரீதியாக வாதிடும் திறமையும் கொண்ட அரசியல்வாதியாக இவர் பரிணமித்திருக்கக்கூடும். இவரது குரல் இலங்கையின் பாராளுமன்றத்திலே, மாகாண சபைகளிலே ஒலிக்காமல் போனது எமக்கேற்பட்ட பெரும் இழப்பென்றே கருத வேண்டியுள்ளது. கடந்த வருடம் காலநடை வளர்ப்பு தோட்டக் கட்டமைப்பு அமைச்சிலே ஆலோசகராக கடமை புரிந்த பொழுது, அட்டன் பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகள் அபிவிருத்திச் செயற்றிட்ட அலுவலகத்தில் இரு வாரங்கள் எம்மோடு கூட இருந்து தமது அமைச்சின் கடமைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார். கண்டியில் மலையகக் கல்வி அபிவிருத்திக்கான மாநாடு ஒன்றையும் கண்டியில் ஏற்பாடு செய்தார்.

கடந்த மே மாதம் இர. சிவலிங்கத்தை அவரது கோயம்புத்தூர் இல்லத்தில் பார்த்த பொழுது, என்னால் துக்கத்தைத் தாள முடியாமல் போய்விட்டது. தனது சொல்லாற்றலால் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களை எழுச்சி பேறச் செய்தவர் செயலற்றுக் கிடந்தார். அன்னாரின் ஆண்மா சாந்தியடைவதாக.

அவர் விட்டுச் சென்ற சமூக பணிகள் தொடர்வதற்கான ஆக்கழூர்வான பணிகளில் ஈடுபடுவோமாயின் அதுவே அவருக்குச் செய்யும் கைமாறாகும்.

“இர. சீவலிங்கம் அவர்களீன் அறிவாற்றல் துணைவு தன் நம்பீக்கை, மலையக இளைஞர்களிடம் காணப்பட்ட செல்வாக்கு அனைத்தையும் கண்ட நமது தலைவர் கள் பொறாமை கொண்டு அவரது வளர்ச்சியை பலமுறை தடுத்தனர். அவரது தீற்மைக்கு முன்னால் அவை தூசாயின.”

-திருச்செந்தூரன்-

“இர. சிவலிங்கம் அவர்களின் பேச்சும், செயற்பாடும் மலையக மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பினைந் திருந்தது. அவரது ஆத்மா மலையக மக்கள் வாழ்விலும் வளத்திலும் ஜீவன் கொண்டிருந்தது. அவரது சிற் தனைகள் மலையக மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச் சியிலும் இளைஞர்களின் எழுச் சியிலும் ஊட்டம் கண்டிருந்தது. அவரது எழுத்துக்கள் மலையக மக்களின் உரிமைக் களவிலே வோம்மை கண்டிருந்தது.”

ஸண்டன்

தமிழ் தகவல் நிலையத்தில்

31-7-99 ல் நடைபெற்ற நினைவாஞ்சலி

கூட்டத்தில்

மு. நித்தியானந்தன்

ஆற்றிய உரையிலிருந்து.

‘மலையகக் கல்வி வளர்ச் சிக்கும், சமூக எழுச் சிக்கும் வித்தாக விளங்கிய பெருமகன் இர. சிவலிங்கம் அவர்கள். அந்த வித்து இன்று மலையகமெங்கும் முளைத்து, பூத்து, காய்த்து நிழல் தந்து கொண்டிருக்கின்றது. ‘மலையகம்’ என்ற சொல்லும் மலையகமும் மலையகமக்கனும் இருக்கும் வரை சிவலிங்கம் அவர்களின் நாமம் இருந்து கொண்டேயிருக்கும்.’

அட்டன்

எஹுஸண்டஸ் கல்லூரியில்

29-7-99 ல் நடைபெற்ற நினைவாஞ்சலி

கூட்டத்தில்

பீ. முத்தையா

ஆற்றிய உரையிலிருந்து.